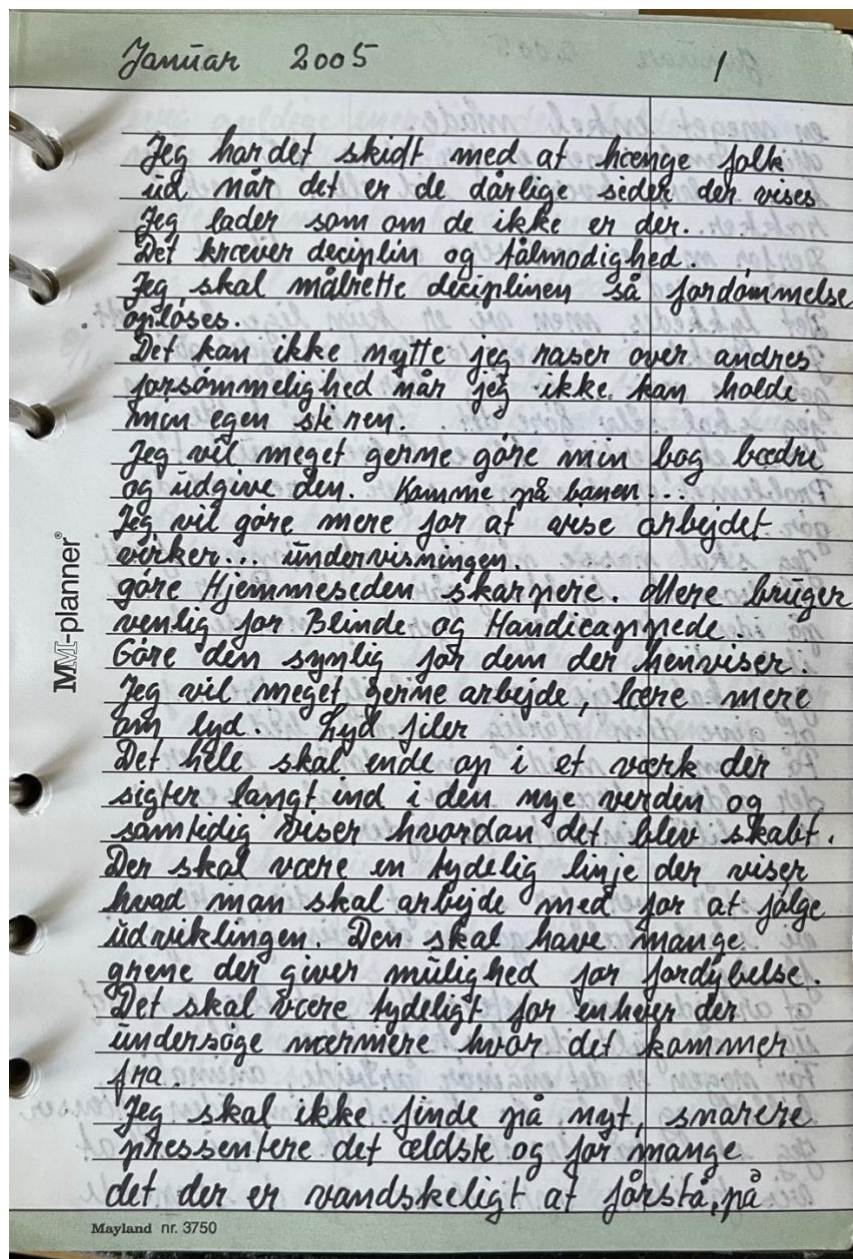

Bog nr. 7

Notater fra januar 2005. Indskrivnings perioden er fra 14-06-2022 til 28-01-2023.

Jeg er i gang med at skrive dagbogsnotater ind digitalt. Jeg redigerer og koger ned.

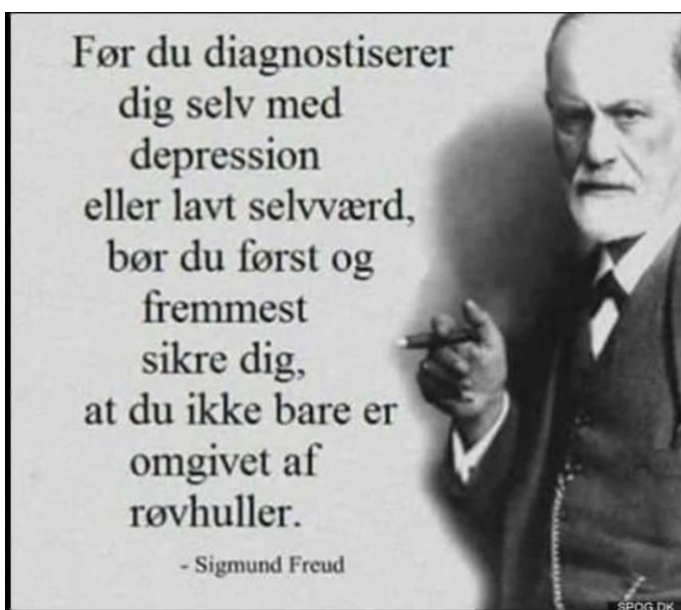
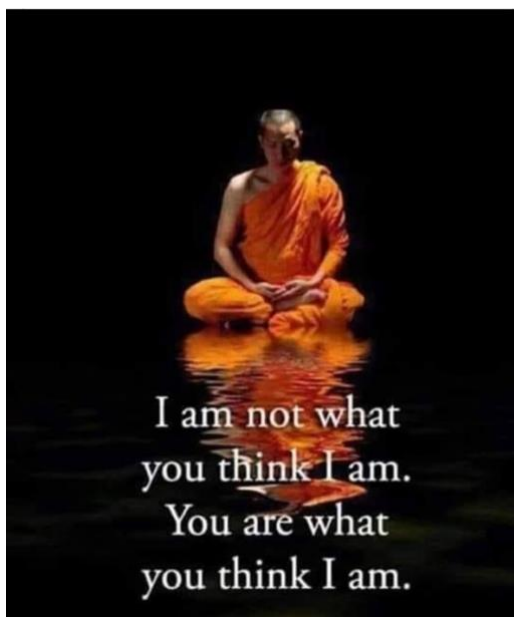

Det lader til at samvittigheden plager mig.

Hvordan kan jeg skrive mig ud af problemer, når jeg ikke må nævne dem?

Skriv og se hvad der kommer. Det der er vanskeligt at forstå, skal gøres enkelt. Man kan grine af fejl, når man er kommet videre. Jeg syntes ikke mine evner rækker. Jeg kan ikke være alle vegne, mine ambitioner er langt ude i fremtiden. Det er som om jeg har gjort det jeg gerne vil, men jeg er ikke kommet til det endnu. Jeg tror det lykkedes, men jeg er kun lige begyndt. Jeg har hjælpere, men jeg skal selv gøre det. Jeg kan spørge, men det er stadig min opgave. De har deres, det er fint nok at vi har samme interesse.

Det er endda rigtigt godt. Jeg skal pleje hjælpernes velvilje, uanset hvor længe de er om det de lover. Det gør ikke noget, vi er lige gode venner. Jeg må regne med at det bedste jeg kan få, er at vi kan tale om det vi gør. Her kan vi give hinanden fremtidsudsigter. De kommer ikke og gør noget for mig, uanset hvad de siger og gør. De har deres forberedelser, jeg har mine. Vi kan spille sammen, men vi kan ikke blæse i den samme trompet. Jeg skal helt klart lære at forstå at sortere opgaver der har med arbejde at gøre og hvad der er fritid og hvad der er vennetjenester. Der er en ting mere, de øvelser vi øver os på, er rigtigt godt at have venner med i. Selve interessen er nyttig, tankerne skal vendes til at jeg kun er her for at gøre noget for andre, uden at forvente at få noget igen. Så kan jeg ikke blive skuffet, kun glædelig overrasket.

Nu skal jeg ikke være urimelig, vennerne omkring mig er virkelig gode og dygtige. Vi står overfor et nyt medie, Internettet. Vi er nysgerrige samtidigt med vi er forsigtige. Jamen hvad hvis det jeg laver forsvinder? Den begyndelse jeg står overfor, er ikke længere fremme, end at det jeg laver, er forældet før jeg får det vist. Jeg har stor lyst til at lave det om, fordi jeg kan meget mere nu. Så hurtigt går det. Og så skal du tænke på at min generation ikke er født med fingrene på tasterne. Vi har slet ikke nogen logisk eller indfødt tilgang til det nye. Det er en side beskæftigelsen, hvor vi lærer hinanden små genveje. Flere af de EDB-lærere jeg har haft er ikke meget længere end mig. Selvfølgelig fordi de kurser jeg er blevet tilbudt, er begynderkurser. De værste kurser er, tænd og sluk kurser. De bedste er kurser hvor læren er ung og underviser unge. Her går det stærkt, for stærkt. Her har jeg oplevet at de andre kunne hjælpe med alt, fordi de har det inde under huden. Jeg får helt bestemt ikke den tid jeg skal bruge, fordi den skal bruges på noget mere fornuftigt. Jeg kan ikke tage fri og jeg kan ikke selv vælge skole. Jeg er bundet til systemet og vælger at leve med det til jeg er 63 og går på efterløn. Jeg er 57 nu. Det er ganske simpelt forbudt at deltage i noget efter eget valg. Det vil blive straffet, fordi det Danske system har lænket mig til arbejdsløshedsforsikrings-selskabet, FTF-A. Når jeg vælger at spille rent, er det fordi jeg har højere mål. Et af dem er at afsløre Regeringens misforståede vagthunde. De gør alt hvad de kan for at stoppe initiativrige borgere. Den viden vi får på det grå marked, er ikke snyd. Vennerne hjælper hinanden.

Den 8. januar 2005

Mia tog billeder af de skader stormen Berta har lavet i haven. Hun er en dygtig kunstner og en dygtig fotograf og en dygtig pædagog. Og vi er venner.

Øresundsbroen åbnede 1. juli 2000, jeg har set den smadret, I et forsyn.

I 1972 fik jeg vist varsler i meditation, skrækbilleder af naturkræfternes ødelæggelser, derfor tænker jeg først på om broen holder? I det syn jeg fik vist 28 år før broen blev bygget, holdt den ikke. Den blev smadret af stormen. Tunnellen holdt. Det lyder fuldstændig skørt, for alle andre end mig. Det giver mig håb om at årsagen er ændret, så ulykkerne er i tilbagegang. Vi er bedre nu end vi var. Selv om ingen taler om det, tror jeg der er rettet op på de dumheder der er skyld i skaderne. Jeg tror vi er på vej til at vende til en positiv indstilling. Guderne er med os, før var de imod os.

Den måde jeg viser mine tanker på, er fuldstændig afslørende. Jeg stiller mig helt åben, sårbar og ærlig frem. Nu må i gerne begynde at kaste stene, for de vil blive kastet. Ingen kan tillade sig at sige det jeg siger uden den flænsende folkeflok vil kaste sig over os. Er det fordi jeg har et ønske om at dø, at jeg stiller mig frem? Nej det er fordi jeg vil have os til at overleve. Jeg kan bare ikke råbe folk op. De er ligeglade, det er ikke deres problem. Jeg må tage den kritik der kommer. Der er meget mere på spil end et menneskeliv. Det er vores alles liv. Jeg har ikke noget imod at dø for sagen, vi dør alligevel, hvis ikke vi omstiller. Jeg kunne ikke holde ud at se de dumheder vi er skyld i. Jeg ville ikke leve i en verden hvor dumhed og egoisme udsletter alt. Jeg taler ud fra et varsel jeg fik i 1971. Bare nogle få vil tro det, vil det sætte håb i gang. Vi ødelægger den verden vi lever i. Og vi er klar til at ødelægge dem der siger sandheden. Fordi vi tager det som en trussel. Selv om vi inderst inde ved det er sandt. Det er et nødråb. Men vi ved ikke hvad vi skal gøre...

Jeg sætter et byggeprojekt i gang.
Huset skal kunne fungere selv om forsyningerne svigter. Vi har stor friværddi. Det betyder huset kan blive opdateret efter selvforsynings principper. Der vil blive isoleret og bygget en Finsk Masseovn og lavet vandopsamling.
Vi planter frugttræer og bærbuske.
Samtidigt vil huset stige i værdi. Det vokser fra 76 m2 til 118 m2. Det vil helt sikkert blive mere værd end det vi putter i det. Prisstigningen på huse stopper ikke. Investeringen vil blive den pension vi skal leve af når vi ikke kan arbejde mere.
Vi kan ikke regne med folkepensionen.
Det er almindeligt kendt.

Efter stormen retter naturen op på skaderne og jeg fik et plankeværk.

Det er ikke kun mig der er bange for klimaforandringer. Det er samspillet med naturen der skal redde os. Der skal tages hul på at bliver meget mere beviste om at redde naturen. Hvis det vi spise er pakket ind i giftigt plastik, dør vi. Alt hvad der ikke er nedbrydeligt, er farligt.

Jeg ser Mia spise med dem hun har i pleje. Der er dækket pænt op, med stofserviet. Blomster og lys. De er klædt pænt på og de nyder det. Mia har en privat aflastning, for svært handicappede. Det er et under for tilsynsfolkene at hun kan det hun gør. Hjemme på institutionerne er de pakket ind i plastisk så de ikke sviner. Hos Mia er de rolige. Gennem Mias arbejde med at passe handicappede børn, er jeg vandt til mere end det normale. Vi kalder dem børn, selvom der er unge og voksne. Det handler om imødekommen kærlighed. Send dem noget kærlighed, hvis du raser, raser de værre tilbage.

Vi er de intelligente mennesker. Det er os der skal sende kærlighed tilbage. Når vi giver Jorden kemisk affald og gift, får vi voldsomme ødelæggelser igen. Det er ikke gået op for alle endnu. De folkevalgte der skal forbyde gift, kan ikke, vi sidder og propper os med forgiftet mad. Regeringerne tillader de værste industri gifte. baby mad og lejetøj er giftigt. Fordi der er penge i det og fordi maden er produceret til at holde i evigheder. Vi er langt fra begyndt at spole tilbage på kemikalierne. Kun dem der tager hånd om deres eget liv. Ja uden at spørger om lov. Det betragtes nærmest som civil ulydighed og et angreb mod landbruget og industrien, at være fornuftig.

Babuji, min mester, har travlt med at opløse det der gør ødelæggelserne værre. Jeg skriver på den måde for at det er nemmere at forstå. Han forberedte os på at det ville gå voldsomt for sig, når naturen rydder op. Jeg tænker at Jorden er varm inden i og skidtet bliver roteret ind for at blive omdannet og spyttet ud. Men det er nok ikke helt på den måde. Når universet arbejder, forsvinder det der skal væk. Når jeg sidder og kliner, går de mørke skygger i opløsning. Jeg kan ikke forklare hvor det bliver af, jeg kan bare se de forsvinder. Og jeg tænker at når det er mesteren der arbejder, er det en hel del mere effektivt. Jeg fjerner skygger, Ja, det har jeg lært. Hvordan det går til, ved jeg ikke. Det er jeg ikke kommet til. Det jeg er klar over, er at det kræver en fin balance. For at der ikke skal komme for voldsomme udfald. Jeg kan se at det, der roterer ind, vil blive omdannet og sendt tilbage. Her taler vi om flodbølger der laver oversvømmelser. Om global opvarmning, når isen smelter, vil havstrømmen ændre sig. Vi ved Jorden blev ramt af en meteor der skubbede til aksen. Jorden arbejder på at genskabe balancen. Pas på ikke at misforstå, forureningen er menneskeskabt. Det falder bare sammen med mere. Det er altid mere end en ulykke der rammer, når tingene er ude af kontrol. Jo vi er i stor fare når der er store omvæltninger. Vi kender ikke den store plan. Nu hvor vi er midt i det, opleves det som mindre udbrud. Jeg håber det bliver mildere og at vi klarer den. Når jeg, får vist varslere længere fremme, ca. 1.500 år. er vi i et regnskovsklima, hele kloden rundt. Der er frodigt og vi er på et højere niveau. Vi samarbejder med de fartøjer der bringer os rundt. Vi skal bare tænke på hvor vi skal hen, så er vi på vej. Vi kan styre teknologien med vores sind. Vi har en meget større selvkontrol, der samarbejder med helheden vi er en del af. Jeg har fløjet eller kørt i et af de fartøjer. Du må godt sige der var fantasi eller drøm.

Lige nu har hver enkelt af os fingeren på aftrækkeren. Alle har et medansvar. Hvis ikke vi ændrer indstilling dør vi. Generationerne overtager efter den forrige. De unge ser hvad vi efterlader og gør oprør. Lige som vi gjorde generationen før. Dem der kommer efter, vil ikke tillade de samme fejl. Det må og skal gå den rigtige vej. Jeg skriver hvad jeg ser og hvad jeg arbejder på at forbedre.

Der bliver lagt om og der bliver rensset ud og ryddet op for åben skærm. Men der er stadig alt for mange alt for mange der ikke vil forstå. Grådigheden vil ikke lytte. De tror de kan komme afsted med deres svindel og ødelæggelser. De tror de er kloge og smarte og at det er et svaghedstegn at ingen stopper dem. De vil blive stoppet, alt hvad vi gør ved andre, rammer os selv. Det er en naturlov. Det er ikke bare et bud. Vær mod andre som du vil have de skal være mod dig. Det er sådan. Næste gang får du offerets rolle.

Det kan være farligt at tvivle på den rige verden.

De rigeste vælger hvem der er skurken. Dem der står i vejen, bliver udryddet. De store er umulig at tale med, kun mere indtægt kan få dem til at lytte. Det hænger ikke sammen med at vi bliver flere mennesker. Vi har brug for ren energi. De "store" skal manipuleres til at handle rigtigt. Hvis nogen finder på noget der kan tjenes på, lokkes de i gang. Jeg spreder rygter. En enklave i Nordsjælland køre et opfinderteam der har lavet en tagstens-solcelle, jordvarme anlæg og vandopsamling, rodsone anlæg, der kan genanvende vand. De holder det hemmeligt for ikke at skulle betale afgift. Elafgiften og vandafledningsafgiften er så stor at alle er vrede over det. Jeg vil have solceller på alle tage, ikke det Kinesiske bras man kan købe nu. Jeg vil have Europæiske firmaer på banen. Jeg vil have der bliver investeret i miljøet. Hvis du kan finde 0 løsninger på din egen matrikel. Vare det ikke så længe før det breder sig.

Det 18. januar 2005

Statsminister Anders Fog Rasmussen (V) udsriver valg den 18. januar 2005. til afholdelse den 8. februar. Det er første gang i næsten 100 år en venstre statsminister er valgt 2 gange i træk. Vi har en borgerlig regering. Venstre har 52 mandater. Socialdemokratiet har 47 mandater.

Miljøet er ikke nævnt... jo af den yderste venstrefløj.

Det private bliver kørt i højt tempo for at ødelægge og svine og svindle. De multinationale arbejdspladser støttes i at brede sig i en bølge der nedbryder miljøet. Samtidigt med at skattevæsnen bliver udhulet, så der er mindre kontrol. Der bliver givet støtte til dem der flytter produktionen til lande der ikke har miljøkontrol. Man vil helst helt fjerne kontrollen og lade virksomhederne råde.

Det er et "JEG VIL HAVE" samfund der vinder.

Mogens Lykketoft fra (S) arbejder næsten alene. Det ligner han saboteres af sine egne og af hans spindoktor. I de klip vi ser, rander han ydmyg efter pressen. Det er pressen der skal råde efter ham. Han skal tale til og med dem der skal stemme på ham.

Jeg får det dårligt af at se valgkampen.

Regeringen råber på forskning og på højere uddannelser, til de poster der kan skaffe vækst.

Mine tanker er at vores største forurener og største dyremishandler er landbruget. Det bør omlægges og de værste dyre fabrikker bør nedlægges. Dyr der fodres med døde dyr! Det er tegn på verdens undergang. Men regeringen vil ikke af med de store dyrefabrikker, de vil forøge produktionen og svineriet.

Den forskning der er brug for, er i hvordan vi overlever.

Co2 udslippet ved cement fremstilling, kan gøres mindre.

Jeg kan se gyllen omdannet til metangas. Forskning i genanvendelse, i stedet for forurening. Der kan udvindes energi af alt. Metangas, bøvser og prutter og døde dyr. Restproduktet er muld. Når alt er udvundet, kan det sidste brandes. Men jeg tror ikke det er den forskning de er nået frem til. De ideer skal først serveres så dem der skal tjene, kan se der er penge i gylle og i al det affald der forurener. Er giften tilstrækkeligt kraftigt, kan den udvindes og omdannes og anvendes. Vi har gift nok der kan omdannes. Gift depotet i Grindsted har lækket i 50 år. Men de tænker kun på hvad det koster, ikke på hvad vi kan få ud af det. Der vil måske gå så mange år, at vi graver det op af jorden. Som vi gør det i dag, med olie og gas og diamanter. Jeg tror der er et andet fremskridt på vej, hjulpet på vej af naturen. Politikkerne tror det er dem det opfinder løsninger. Det er det ikke, politikere kommer først på banen når der er blevet råbt op, længe nok. De venter på hvad folk vil have og handler derefter. Så til 7. og sidst er det folkets vilje der tæller. Politikerne og magtens tinde kan lige så godt vænne sig til det. Ja de er også en del af folket, men vi ved alle at politik deler folket. Naturkatastrofer og forurening rammer hele folket. Så dem der vil redde folket, taler til hele folket, ikke kun til politikere. Kløge folk manipulerer politikere til at gøre det rigtige.

Når der skal tales rigtigt voksen snak, skal det være uden politik. Fordi vi ser politik ødelægge virkeligheden.

Løgnen om mennesker i nød, tager nye højder. USA vil eje Iraks resurser. Der har været krig siden 2003 hvor Saddam Husein blev fjernet. Nu skal der så laves en skyggeregering.

Der skal være valg i Irak for første gang i 55 år. Der skal holdes parlamentsvalg 30. januar 2005. Det første skridt mod demokrati. Jeg tror ikke Amerika vil hjælpe andre end sig selv. Det Iranske folk har vist et livsmod og en foragt mod regeringens dødstrusler. Befolkningen har vist de er ordentlige, de står op mod de få der vil modsætte sig frie valg. Jeg vil se dem hjulpet før jeg tror det. Det tager meget lang tid at rette et land op, efter Amerika har været der.

Februar 2005

Jeg er medlem af Sri Ram Chandra Mission. Et spirituel træning og meditations system. Registrering og medlems betaling blev indført af Chari. Hos grundlæggeren Babuji skete registreringen i hjertet. Han lukkede os ind i et evigt fællesskab. Hos Babuji er der ikke brug for kontingent, Det vil komme, ad naturlig vej. Alle er glade for at hjælpe. Man tænker ikke over det.

Hos Chari skal man skrive om man er aktiv eller passiv på indbetalingskortet og hvem man går hos. Der menes om man er aktiv i Charis tjeneste. Det er jeg ikke. Jeg er aktiv i at udbrede kendskabet til Babuji. Min Preceptor er blevet smidt ud. Chari vil vide om jeg deltager på hans seminar? Det gør jeg ikke, det er for dyrt og det er indoktrinering af Chari.

Det kan ikke vare længe før indbetalingskortene ophører med at komme. Jeg er for stærk i troen... det vil sige jeg er et håbløst tilfælde for Chari. Nu får vi se om han og hans hjælpere er grådig nok til at lade betalingen fortsætte. Sladren har sat mig ud. Ja ud af

Chari-s rige og det har jeg det godt med. Det ser jeg som en kærlighedserklæring til Babuji og alt det han står for. Det han lære os skal gives videre. Det kan jeg ikke med Charis mundkurv på. Det kan gøres på mange andre måder. Fint nok at Chari og hans tilhængere kører deres. Jeg kan bare ikke få det til at virke. Der er blevet lagt en anden rute for mig. Jeg har på fornemmelsen Babuji har mange skibe i søen. Jeg har også fornemmelsen at han sørger for at vi føler os tilpas i den måde vi tjener ham på.

I Indien hos Sister Kasturi får jeg eneundervisning. Mange som jeg, har fundet ud af at tilrettelægge vores tid, så vi er mest muligt sammen med Sister. Sister Kasturi arbejder som Babuji. Hun hjælper alle, tiden bliver brugt så man kan mærke man bliver givet. Jeg tror mange først har fundet ud af hvad spirituel træning er, efter Sister har vasket tvivlen af dem. Bag skyggerne er den rigtige vej. Tilstanden kan hverken købes eller sælges. Den kan gives og modtages. Derfor er der brug for flere der kan hjælpe andre ved at rense dem. Jeg sidder ikke og spørger om hvad dem foran mig tænker på. Hvem de støtter. Jeg er ligeglad, det er slet ikke det det handler om. Jeg skal bare have flere med. Udbredelsen fører os ind i en bedre verden. Det er ikke et krav, det er mine tanker.

Når jeg læser det jeg skriver, syntes jeg hele tiden jeg brokker mig. Kan jeg slet ikke finde på noget godt at sige?

Jo, det virker at skrive brokken ud. Der er bedre end den bliver siddende.

Det er sandt vi går en bedre tid i møde, når vi praktiserer. Kun vores egen modstand kan stå i vejen. Energien har aldrig været sendt så kraftigt som nu. Når vi kliner og bliver i transmissionen opløses alt. Så brokker vi os mindre. Men desværre er verden fuld af brok, så vi må blive ved med at kline. Det er en del af træningen.

Jeg underviser og træner meget. Flere af eleverne bliver så gode at de kan selv. Nogen af dem underviser i andet og er hos mig en gang om ugen. Detaljerne er i alle bevægelser, så de kan bruge det i deres eget. Mit håb er at mange begynder at træne selv.

Marianne og jeg holdt fri weekend. Jeg havde glemt at der var meditation hos Elsebeth. Vi var på Arken og på Køge Ås. Vi var ikke de eneste der ikke kom, fik jeg at vide.

Neste møde med den gamle Babuji gruppe, er at fejre Lalaji-s fødselsdag. Hos Kurt og Jette, den 2. februar. Babuji har altid fejret fødselsdagen, det samme gør alle Indere, fordi den falder sammen med Basant. Basant bliver også fejret som en drageflyvning dag, I foråret under Basant Panchami festival i Punjab. Ifølge Punjabi kalenderen, falder den på den 5. dag i månefasen, i slutningen af januar, eller begyndelsen af februar.

Det markerer starten på foråret.

For os, mine elever og jeg, er det den mørke tid, hvor vi har lyst til at samles og gå ud og spise. Jeg arrangerer Kinesisk Nytår der også er kendt som måne Nyt År og fårårsfestival. Det er tilpas på afstand af Julen, hvor ingen har tid, Her invitere jeg elever og gamle elever og deres samlever eller venner. Fællesskaber er en stor del af vores samvær.

Vi bruger søndagen efter herboende Kinesere har fejret Kinesisk Nytår. Det er nemmere at få plads og restauratøren bliver glad for vi tænker på den måde. Det fylder hans restaurant og dem jeg kommer med, kommer igen. Vi begyndte i år 2000.

Vi er blevet rigtigt gode venner med restauratøren og hans kone i Hong Cheng. Jagtvejen 319, ned mod Østerbrogade. Der er noget rørende over de venskaber vi opnår. Det vokser, flere af mine elever holder deres fæster på Hong Cheng.

Når jeg kommer med mine gæster. Hjælper jeg gerne med at servere forretten. Der serveres suppe til at starte med.

Jeg underviser mange med syns handicap. Det er også kendt at den nye tid slider på øjnene. Man stirrer sig blind på computeren og på smartphonen og Tv-skærmen der ikke er gode nok endnu. Skærmen flimrer.

Der er øjenøvelse med i mit program. Mit arbejde med synshandicappede og diabetes patienter har givet mig meget at læse på. Det er ikke kompendier behandlere i det danske sundhedsvæsen bruger, endnu. Så min selvuddannelse regnes ikke for noget. Det gør ikke så meget, jeg arbejder for mine elever. Og jeg nyder at finde bøger i de ukendtes boghandel. Nye bøger der som regel er hentet i gamle bøger, forfatteren har sin viden fra gamle bøger. Det taler vi om ude på holdene. Hvis du vil finde på nyt, så gå tilbage i tiden.

Her viser jeg to bøger der er øjenøvelser i. De har begge gode tegninger. Det er dem jeg har brugt.

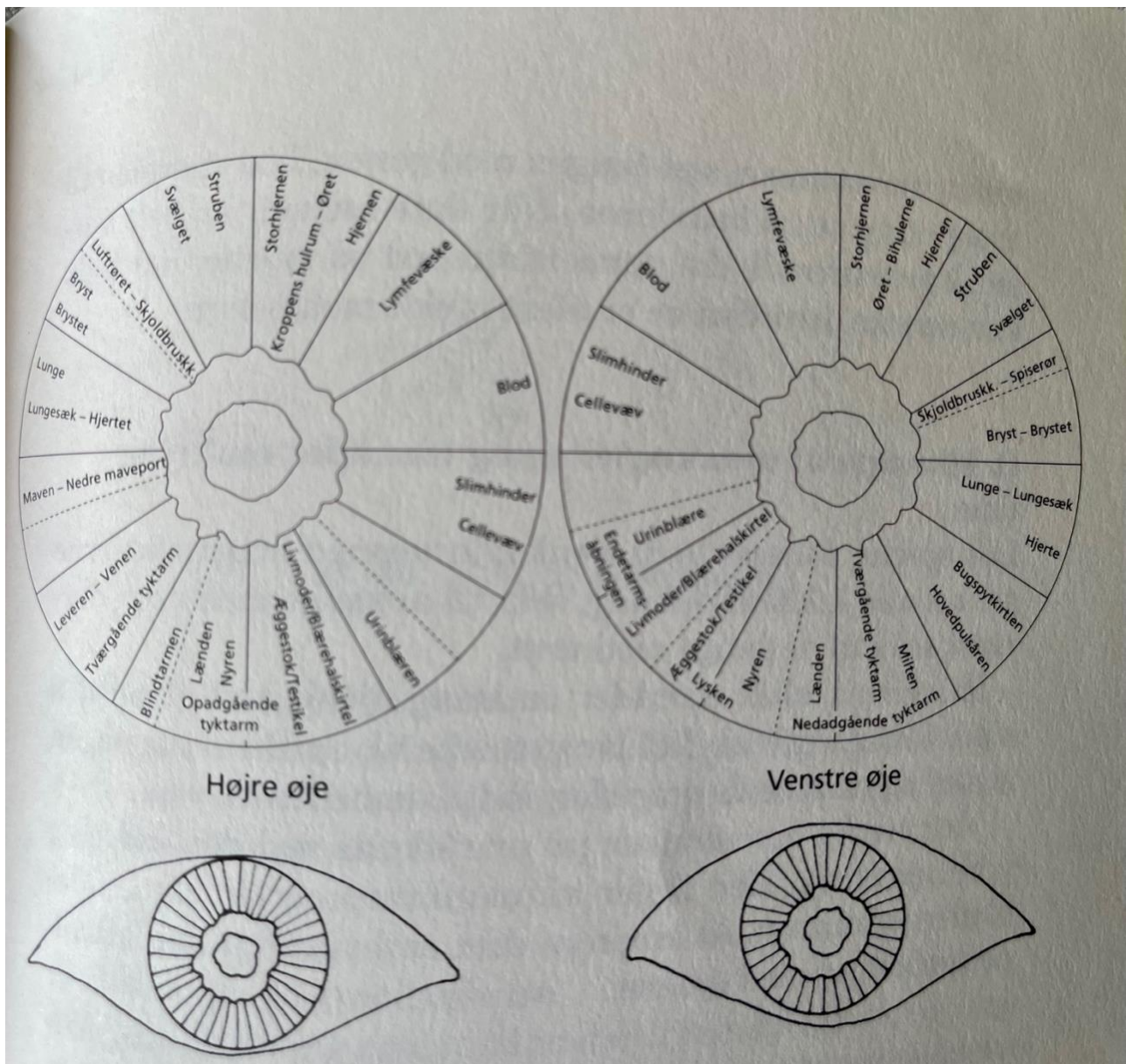
Jeg har evnen til at mærke om det virker og til at bringe det videre, når jeg har lært det. Jeg kan lære dem der sidder overfor mig, hvordan de mærker det samme som mig, hvis de vil. For det er altid viljen der bestemmer. Du kan tage en pille og du kan drikke alkohol for at dulme sorg og smerte. Men uden tro og vilje til selv at gøre noget, kommer vi ingen vegne.

Vi opdager at tegninger og metoder bliver genbrugt.

Forfatteren Aldous Huxley har skrevet om øjenøvelser. En dame på holdet havde en Engelsk udgave af bogen med. De samme øvelser er i bort med brillerne. Historien der følger Aldous Huxley, er at han var tæt på at blive blind. Så begyndte han at træne øjnene. Det gav ham synet igen.

Flere af dem jeg træner er svagt synede. Her gør øvelserne at sanserne bliver skarpere. Blinde er bange for at falde. Øjenøvelser giver en god balance. Sansesystemet bliver tydeligere, når du trækker i de tråde der styrer øjnene. Det er mere end synet der påvirkes. Jeg træner detaljer i øvelserne med normalt seende, hvor fokus er afgørende for resultater. Her menes hvor langt du ser og hvordan du bearbejder din måde at se på. Retningen betyder alt for hvordan din hæve og sænke funktion virker. Se op og dit tyngdepunkt daler ned. Hvis ikke det gør det, har vi noget alvorligt at arbejde med. Jeg kan fortælle dig hvor god du bliver, ud fra hvor fokuseret du er.

Man ser også bag de lukkede øjne. For at få dig ind i din midte, skal du se langt.

Jeg vil tro jeg har afprøvet alle de øjenøvelser der er. De bedste er omhyggeligt valgt og taget med i sikløvelserne.

Med nogle deltagere bruger jeg mere tid på øjenprogrammet. Vi sidder om bordet og gennemgår øvelserne.

Babuji har ført mig ind i arbejdet, jeg taler med ham.

I bøn taler du til Gud, I meditation taler Gud til dig.

Det er altid enkelt at forstå når det er gennem Babuji. Han kalder til forsigtighed, i nogle øvelser.

Nogen har ikke rullet med øjnene længe. Der er forkalkning.

Når vi begynder at arbejde i området, løsner det sig. Derfor vær forsigtig. Nøjes i begyndelsen med at varme hænderne og hold dem op foran øjnene.

Hos senblinde skal man være endnu mere forsigtig. Her prøver jeg også at bruge transmission direkte. Kalken bliver til pulver og opløses. Hvis de gør modstand, gør ingenting. De kan ikke eller vil ikke, jeg lader dem være i fred. Mange senblinde tåler ikke man kommer i nærheden af deres øjne. Vi kunne gøre meget mere, men vi kan ikke gøre noget for dem der ikke vil. Tillid og tro er ikke hver mands eje. Jeg er langtfra god nok til at fremkalde tillid hos alle. Der er også noget andet, nogen aner ikke at de bliver påvirkede, af Qi og Prana i undervisningen. Ander opfatter det klart. Andre er så langt fra virkeligheden, at vi andre ser deres selvbillede.

Basant Lalaji er født i 1873.

Det var hyggeligt, talen var fri. Der blev også slikket sår. En sagde: Der kan være så hyggeligt i Holbergsgade. Nej, sagde en anden. Jeg har aldrig følt mig tilpas i det center. Chari har ikke kunnet skabe tryghed. Damen der sagde det og hendes mand, har jeg mødt ved flere lejligheder. Hun har altid haft en følelse af at Chari trykker stemningen, siger hun. Hun valgte ham som efterfølger af Babuji. Det der sker nu, tvinger hende til at vælge igen. Folk bliver smidt ud og folk melder sig ud. Dem der tager imod udmeldingerne, vil ikke hører grunden. De kan jo ikke fortælle Chari det er på grund af ham folk melder sig ud. Hun ville ikke have råd, hun skulle finde sig selv. Hun havde allerede valgt Babuji, ellers var hun og manden ikke kommet. Hun skal have lov til at se det fungere at være henvendt til Babuji, selv om han ikke er her. At blive svigtet og føle sig udnyttet og bagefter straffet og udelukket. Det er svært at komme sig over. Jeg ved også, der er mange der ikke vil indrømme de har taget fejl. Det er derfor vi sidder her og viser de sårede at der ikke er ændret på kærligheden fra Babuji. Her er ingen tvang, ingen betaling, kun Devin love.

Det moderne bymenneske vælger selv fællesskab. Sister sagde vi finder dem vi svinger godt med. Familiebånd er ikke noget man binder hinanden med. Selvfølgelig holder familien sammen, i en god familie er der også frihed. Vi er ikke tvunget til at gøre som "Patriarken" siger. Vi undertrykker eller udnytter ikke, vi hjælper.

Jeg har set mange der ikke kunne gøre sig fri af offerrollen.

Vi har verdens bedste socialsystem, på papiret. I praksis er der utroligt meget tvang. Damerne kommer når de er færdige med at slæbe rundt på deres syge mand. Han ville ikke have der var nogen der så hvor slemt det står til. De opdager først hvor meget arbejde de har været udsat for, når han er død. Jeg ser dem blomstre og nyde friheden.

Jeg gør vores sammenkomster ukomplicerede. Deltagerne skal ikke vide der er et bestillingsarbejde bag. Jeg sætter en ære i at ingen lægger mærke til jeg har lavet arbejdet. Det skal være nemt at komme til og fra. Når vi er ude og spise, gør jeg det så de har fornemmelsen af at de selv bestemmer. De betaler selv for det de spiser og drikker. Jeg har bestilt på forhånd, restauranten ved deltagerne selv betaler. Jeg beder de naturlige hjælpere om at tage sig af de andre. Når holdene mødes, følges de fra flere bydele.

Jeg henter blinde på stationen, jeg har altid nogen med i bilen.

Det vare lidt inden det går op for folk hvor mange vi er. Vi var 40, det er en 1/3 del af hvad jeg underviser. De ser kun deres eget hold, 6 – 7 stykker, indtil de har været med ude og spise. Og så er der alle vennerne, der dukker op en gang imellem.

Jeg er ikke en konkurrent til Sahaj Marg.

Lige som mine hold trækker folk til de centre jeg arbejder for, er jeg et plus for Sahaj Marg. Alle mine elever kender Babuji. De kan mælde sig ind, hvis de vil. Nogen kender det i

forvejen, de kan godt lide min måde at bruge forbindelsen på. Jeg lader folk gøre som de vil. Nogen spørger hvorfor jeg ikke gør det på Vrads Sande centeret? Det ville passe fuldstændig ind. Nej, det er noget andet. Meditationen er det vigtigste.

Man bliver god til sit arbejde når man mediterer. Babuji var god til yoga, ville han have os til at lave yoga, havde han undervist os. Meditationen gør at vi udvikler os og bliver bedre. Jeg vil langt hellere have folk til at lære at meditere.

Den spirituelle livsførelse tager langsomt form. Når folk er rørt inden i, vil de søge det der rør dem. Forbindelsen er der før der kommer billeder på. Præcis som Babuji fortæller det, er det ikke personen, men det der er bag, vi søger.

Ældre har mere end andre brug for tryghed. Det er et spørgsmål om liv og død. Omlægning fra arbejdsliv til pensionisttilværelse, slår en tredjedel ihjel.

Uden at vide der gør Fog regeringen sig til bøddel. De manipulerer virkeligheden. De skubber skylden for deres mishandling og svigt fra sig. Enten er de dumme, eller også er de iskolde. Eller også er deres embedsmænd ikke klar over konsekvenserne af deres handling. De skal prøve at se det fra borgerens side. De tager ikke højde for de menneskelige omkostninger. Det koster det samme at have en på hospitalet om dagen, som det koster at have 4 på et plejecenter pr. måned. Derfor skal vi sørge for at ældre har det godt på plejecenteret.

Det gøres ved at regulere mere i deres retning og mindre til dem der udnytter dem.

Mennesker i Danmark er en handelsvare, fra vi fødes til vi dør.

Ælder og handicappede er 1.600, - kr. værd i tilskud pr. måned. Derfor slås centerlederne om brugerne og prøver at skyde hinanden i sænk. Hele apparatet er skruet sammen om at hjælpe de svageste. Men de fleste af pengene bliver brugt på private ydelser. Taxa motor rander med kassen. Snedige udlejere af hardware, har snablen i kassen. Private revisorer og rengøringselskaber og private udlejere. Gribbene sidder på gravstenen og flænses før vi er døde. Hvor meget bliver der brugt på drift og hvor meget går til de ældre?

Næ næ, næ. Sådan kan man ikke stille det op.

Hvis et center er lukningstruet, dør to tredjedel af brugerne, bare af at hører rygten.

Og personalet går ned med flaget. Det er hvad der sker ved omlægning. Så når regeringen omlægger, spare den penge, på en meget kynisk måde. Ved de det?

Der er også en god måde at spare penge på.

Men den vil aldrig blive brugt af en borgerlig regering.

Hold liv i de gamle ved at holde dem sunde og raske.

Søren Mathisen i Sundby dagcenter, sagde: Du kommer og passer dem der kan være med. Der er ikke et fast hold, fordi de ældste altid har vrøvl med sygdom, kørsel og ventetid. Det er en del af fraværet. Din undervisning holder dem raske og glade. Det er et aktiv for centeret og for samfundet. Søren bøjede reglerne og betaler for 7 som han skal. Hvor mange og hvem der er med, tager vi ikke så tungt.

Nu er Søren gået på pension og andre er ude efter hans brugere. Der er 160, men de skrumper hurtigt ind. Der fløj en raket ind ad et vindue, Nytårs aften.

De renoverede for 6 millioner og nu lukker de. At være i det, helt tæt på og se personalet bryde sammen over alle dem der dør. Vi var den sidste station, vi kunne hjælpe.

Jeg tror ikke politikere og embedsmænd ved det.

Jeg tror det bliver Kirsten i Peder Lykke centeret der vinder de sidste overlevende.

Kildevældsklubben lukker og slukker, efter Carls død. Den havde ikke status af ældrecenter, kommunen betalte huslejen. Vi var først i spejderhytten, så i håndboldpigernes lokale på Jagtvejen 190 på Østerbro. Det var alt hvad de fik, Carl klarede resten. Der var ingen af de andre der kunne drive det videre. Carl var den evige formand, han holdt sammen på en stor flok. De blev spredt nu, det vil sige de fleste dør, fordi deres hverdag er blevet taget fra dem. Carl var på Tai Chi holdet til det sidste. Han blev 90 år.

Jeg havde kendt Carl i 10 år. Han samarbejdede med Pensionisternes Samvirke. Vi var gode venner fra vi så hinanden. Han kom og tog afsked medens jeg sad i meditation. Ja det skete i meditationen.

Der var ikke noget med at han skulle hjælpes over. Han vidste hvad han lavede. Jeg havde kvaler på det tidspunkt. Jeg blev besøgt af flere der ville prøve mig af og true mig. Så jeg var ikke den venligste at komme i nærheden af. Selv i meditation, var jeg på vagt. Carl gik lige igennem. Jeg skrev om ham efter afskeden. Det var der ingen andre der gjorde. Dem der arbejder for ældre, bliver ikke husket. De bliver glemt og medens de arbejder, er de gemt for omverdenen. Der er et kæmpe arbejde i at rette op på hvordan samfundet behandler ældre. Mændene dør af skam, når de finder ud af hvor lidt de er værd. Hvor lidt de får i folkepension. Her taler jeg om arbejdere der har betalt en høj skat og arbejdet hele deres liv. Dem der har bygget landet og slidt sig op på det. Hvis de ejer det mindste, bliver det modregnet.

Når du sidder i meditation, kan der godt komme noget op der vil ramme dig. Ja der skræmmer dig. Først når de er tæt på kan du se dem. Du kan mærke om de truer dig. Jeg tager gerne en god kamp, men det har ikke været nødvendigt. De trækker sig når de ser jeg ikke bliver bange. Men i stedet er klar og venter på dem.

Til jer der tænker det vil jeg ikke opleve. Kan jeg sige at det behøve i ikke. Er der det mindste der truer jer, så kald på Babuji. Han er Universets herre, ingen går op imod ham.

Jeg vil også forberede jer på andet.

Der kan være udrensning af noget der plager, noget der ligger dybt. Det betyder langt tilbage i din tilværelse. Her taler jeg ud fra regeneration. Nogle gange undrer jeg mig over hvad jeg laver i fortiden. Meditationen viser nogle øjeblikke hvor det omkring mig, er tilbage i tiden.

Tit er det et svar eller jeg får vist en færdighed jeg forstår bedre efter. Jeg bliver rettet af fortiden. Vi har evner vi ikke kender.

Hvis jeg skal give ældre håb, skal jeg vise nogle sider der ikke er set endnu. Det kommer ikke fra den vestlige civilisation.

Selv om vi i vesten regner os for at være langt fremme, er det vi ikke forstår som trolddom for os. Min opgave er at vise det der er svært, så det er enkelt at forstå, få det ned på Jorden. Fordi vi ikke selv har tænkt de tanker, behøver de ikke at være skjult for alle. Jeg kan ikke både lave propaganda og undervise. Jeg er nødt til at gennemleve tiden hvor jeg er i lære, før jeg skriver det ud. Her er jeg i skrive processen. Og jeg kan love jer der kommer mere. Vi er i omvæltningernes tid.

Min bror er syg og gør regnebrættet op, medens vi kører en tur. Han er blevet gammen 65 år. han er født 14. april 1940, han regner ikke med at blive 70. Han er træt hele tiden, han får ikke lavet noget. Ryger du hash hver dag, spørg jeg? Det bliver man underlig af. Nej det er en Teflon panden der har gjort mig syg, siger han. Har du smidt den ud? Teflonbelægningen er noget giftigt stads. Nej den var dyr. Du må ikke lade maden stå på panden til neste dag. Det er nemmere. Ja, men du bliver syg af at spise det. Så stiller jeg panden i køleskabet, siger han. Nej ikke panden, det skal over i noget andet. Han vil have jeg lære ham at lave sovs. Vi køber knor bearnaise breve hos købmanden. Ja det kan han godt finde ud af. Lav en aftale med udsigten om at du spiser der, det er en restaurant. Du skal spise ordentligt, ellers bliver du syg. Det er for dyrt! Nej det er dyrere at spise junkfood og kager.

Det er altid mig der besøger ham, nu bor han i Strøby. Hvis ikke jeg gjorde det ville der ikke være forbindelse. Hans måde at gøre op på, er at skrive fiktive regninger. Hans hjerne kører på hvad andre skylder ham. Det skylder de mig. Det gør ham indædt indebrændt sur og stort set imod alle. Han lyder som en Jyde der hader Københavnerne. Det er deres skyld, de bruger vores penge. Han kan ikke se det er mig der besøger ham, vi køre i min bil. Jeg giver det vi får på vejen. Han bemærker ikke det altid er mig der betaler og har noget med når vi er sammen. Han har kun øje for hvad jeg har kostet ham. Du betalte ikke husleje. Nej aftalen var at jeg sørgede for mad og bil og at der hele tiden var lejet et værelse ud. Det er din skyld Dorthe ikke ville bo i huset på Ølbylyng i Køge. Hun ville bo Boholteparken. Det fatter jeg ikke, det ville være et perfekt hus til en familie. Jeg gav plads og flyttede ud, før I blev gift... så hun kunne flytte ind. Det er også min skyld han ikke fik nok for huset. Du sagde jeg kunne leje det ud. Ja det ville jeg gøre. Det skulle meget nemt kunne betale din husleje og lidt til. Jeg kan høre han har siddet og brygget en masse indebrændt skyld sammen. Hjulpet af hans såkaldte venner. Det lyder som en hash rus der er gået ham til hovedet.

Hør nu her Finn, det du brygger sammen, er det værste provinssnak. Det er kun fjolser der tænker på den måde. Prøv og se hvor de er endte. I er en flok gamle flippere, i en sommerhusghetto. De fleste kører på Puck knallert med en mælkekasse bag på. Kørekortet er drukket væk. De fleste er på overførelse. Ja men Torben, Ræven. Torben er den værste. Han er kleptomane, han er kriminel! Har han nogensinde betalt dig for at lave elektriker arbejde på hans hus? Nej vel! Det er også min skyld. Jeg lærte ham at ryge. Ja, for 40 år. siden. Jeg bad dig ikke om at blive ved. Du havde et liv med musik. Provinshullet holdt dig nede. Venner der ikke er venner lokkede. Det gør de stadig og du kommer når de kalder. Til sidst blev det for meget for Dorthe, de blev skilt. Han lavede sort arbejde, mest for hendes bror, uden betaling. Når han gjorde det for "vennerne" blev det altid honoreret med hash. Der blev i hvert fald altid røget. Han skulle være flyttet væk fra de venner. Lige som jeg forlod dem for 40 år side. Det bryder de sig ikke om, ingen må forlade flokken. De elsker at holde hinanden nede. De ødelagde jeres ægteskab. Jeg kan huske jeg lod ham bo i mit sommerhus lige efter. Jeg hentede ham og han havde pigerne og min mor til at tage sig af ham. I sommerferien. Det gjorde ham ikke glad, det gjorde ham grøn af misundelse, at jeg havde et hus. Det ville han også. Han købte huset i Strøby kort efter. Han havde penge, han var bare for nærig, til at gøre det noget før. Nu var det min skyld at han ikke havde gjort det noget før, da det var billigere. Lige som da du købte dit. Det var min skyld han havde brugt penge på en masse unødigt badeudstyr til pigerne, mens han var i mit sommerhus. Det ærgrede ham. Han ville have mig til at betale, fordi de var i mit hus og han ikke gad at tage det med.

Jeg kørte dem til Køge. Det er han så vandt til at han ikke bemærker det. Jeg kører dem og jeg tager dem med ud at spise og jeg har gaver med. Ja han ved det godt. Han er ved at bløde op, det er godt at tale sammen, siger han. Det er mest ham der taler. Jeg lod ham komme af med alt det han ville. Da han løb tør for beskyldninger, var det dødsangst der plagede ham. Søg Gud, sagde jeg. Han havde meldt sig ud af folkekirken, for at spare kirkeskatten. Nu havde han brug for Gud for at blive begravet på elektrikergangen i Strøby, han viste mig hvor det var. Her ligger alle Elektrikerne der arbejdede på Junkers Savværk. Meld dig ind igen og tal med præsten.

Der var også den bog om ham yogien. Parma Hansa Yoga Nanda. Ja jeg gav dig jo dit eget eksemplar. Han ville have den Peter havde skrevet i. Den du gav mig, har du stjålet på biblioteket, sagde han. Nej biblioteket sælger gamle bøger når der kommer nyt oplag. Dorthe er bibliotekar, det burde du vide. Camilla er også bibliotekar, siger han. Ja det er godt. Du er heldig med dine piger. Han vil have jeg tager mig af dem når han dør. Ja det skal jeg nok, sagde jeg. De er voksne nu og kan klare sig selv. Det er nok mere børnebørnene jeg kommer til at give Teaterture.

Man taler godt sammen i en bil. Der bliver løsnet, han ved jeg er her for ham. Det er jo mig der besøger ham. Det der rør ham er misundelse der er plantet af andres misundelse. Også misundelse på ham. Jeg skulle ikke gå fra ham, jeg skulle ikke gå fra dem. Vi havde det sjovt medens jeg var der. De taler altid om den tid. De sidder fast. Hele byen sidder fast. De så mig køre ud af byen i en Jaguar.

Og sladren gik da jeg var i Amerika med Hans Christian og Torben kunstmaler. Fortalte Torben jeg betalte? Nej, vel. De talte også om natklubben La Cubaba og at jeg var sammen med Bent Hasselbak. Vi var ikke sammen, jeg bestyrede natklubben en kort tid for Nybyggeren, Henry Jørgensen. Ham Bent lejede den til, hans stråmand. Henry var syg, prostata og havde en kontrakt, der sagde at der skulle være åben mindst fredag lørdag søndag. Nybyggeren havde også Nyhavn 17, der hvor du spillede Jazz. Ja og Lille Pers orkester spillede i La Cubana med Ragner Rock. Ja! Du var der selv.

By sladren gik, de gamle flippere ville også tjene penge og opleve, lige som mig. Det gjorde de også, Peter Pils bestyrede Postgården. Græsset er altid grønnere på den anden side hegnet. Hvad de end har sladret om, ved de ikke hvor meget jeg har måtte arbejde. De så mig på Gedser Trave Munde ruten. På den tid landets største Bar. Barchefen Peter Smith fortalte mig at vi solgte 140 flasker bananlikør på en weekend. Vi var den største kunde hos Bols i Holland. Det svarer til 10.000 Gammel Have longdrink, det var den mest populære. Og det var bare en af de longdrinks vi solgte. Finn sagde at han havde fået at vide at jeg smed alle ud af Baren alene. Ja, der var lukket når vi var i havn. Vi skulle gøre klar til at sejle igen.

Sådan så dem der blev smidt ud ikke på det. Nej, der er altid nogen der spiller smarte og tror de kan blive hængende og drikke deres kioskvare. De stritter imod, men vi skal lukke. Der var brygget flere historier om mig. Hvordan kunne jeg bare lige pludselig forsvinde. Rygter de laver i deres egen fantasi om da jeg kom, blev forstærket af det de så og bygger videre på da jeg forsvandt. Jeg kom og havde min tid og rykker videre. Dem der ikke er tæt nok på hvad der virkelig sker, spreder rygter. Der hænger altid en hale af snyltere efter et godt bytte. Når maddingen er sluppet fra dem, taler de dårligt om byttet. De taler om hvad de skulle have gjort. Selv når de får chancen fejler de. De tror de har gennemtænkt muligheden. Du skylder mig penge! Det lyder interessant, siger jeg. Fortæl mig om det? Mere skal der ikke til for at fælde en svindler. Det mod de har bygget op, blegner. Det er forskellen på en der er værd at følge og en der følger for at bluffe og få udbytte. De bygger et fantasibillede op, i stedet for at gøre noget selv. Når de så gør noget og ikke lykkedes med det, opgiver de. Det er den andens skyld. Du kan samle en flok og opildne til had, ved at opfinde en skyld der aldrig har været der.

Er der noget der er svært, umuligt at gennemføre, må vi øve os.

Jeg øver mig på at skrive, noget jeg aldrig fik lært i skolen. Det gav mig et "skyld" kompleks så jeg ikke kan sige jeg skriver på en bog, selv om det er det jeg gør. Jeg kan ikke gøre stads af mig selv. Jeg er ingenting, en skygge der ser verden. Jeg bliver skræmt af at skulle stå frem. Hvem skulle tro det, jeg står frem hele tiden. Ja fordi jeg skal. Jeg er nødt til at overvinde den angst der konfronterer mig. Helst vil jeg leve den stille tilværelse ingen misunder. Det er bare ikke muligt, mit kald er større. Kan jeg ikke bare sige opgaven er langt større end jeg kan magte? Det er jo her forskellen ligger. Jeg føler inderst jeg er en af de "nogen" der er nødt til at gøre noget.

Det er meget underligt, jeg ved i ser den "måde" jeg handler på. Det "noget" skal vises. Det er ikke hvad jeg gjorde, det er hvad jeg fik vist jeg skulle gøre. Den der er bag mig og inden i mig, handler gennem mig. Og jeg takker når det lykkedes, det er ikke mig der gør det. Jeg er ingenting. Jeg er en af de nogen der skal gøre noget. Ja jeg gør det jeg siger jeg gør og jeg tænker og planlægger, som var det en rute der bliver lagt. Målet er længere fremme. Jeg løber ikke fra ansvaret.

Finn og jeg aftaler vi mødes igen snart. Jeg taler med søster Alice, vi holder øje med ham og finde på noget. Han er selv med på at vi skal være sammen hos ham.

Jeg var i Holbergsgade i søndags den 27/2 – 2005

Der er langt i mellem, jeg er til gruppe sitting søndag morgen. Der er rart, der er en god stemning og der er en god transmission. Jeg lader mig ikke mere påvirke af grupperinger. Jeg glæder mig over at se nye. Det er ved det gamle, men for mig er der skrællet nogle lag af. Tiden vil bringe en perlerække af mestre. For de nye er den nulevende vigtig. Vi forener os gennem den levende. Jeg citerer Babuji, jeg har aldrig kunne slippe ham. Han fortalte om den rene lette tilstand vi vil nå. Vi kan se og hører han er der, vi kan mærke udstrålingen. Han fortæller om det stade vi skal søge, han bringer os ind.

Jeg tog i Holbergsgade for at købe ind. De bygger om, bog butikken skal flyttes. Det gamle skal ud, jeg køber ind. Båndoptagelser af Babuji fra 1971 til 1975, serier på 5 bånd.

Jeg køber de sidste 3 serier, de lå og ventede på mig. Anette der passer bog butikken, ved jeg søger de første og oprindelige bøger og videoer.

Min ven Sune spurgte om jeg har bånd med Babuji, han fik det ene sæt. Sune søger det der er mellem ordene. På optagelserne med Babuji er det også i ordene. Transmissionen er med, den er også i videooptagelserne. Sunes far er filmmanden Hans Kristensen.

 <https://www.dfi.dk> > viden-om-film

Dansk Filmhistorie: 1970-1979

En ny realisme markerer sig i 1970'ernes danske film.
... også central i Hans Kristensens film om den
utilpassede og småkriminelle Per (Ole Ernst), bl.a.

Sune har lavet nogle gode optagelser af mig. Jeg tror de er på hans YouTube side. Vi har altid haft noget i gang med film og billeder.

Jeg tror Sune har det professionelle syn og indsigt gennem hans opvækst. Det der er i stilheden, mellem ordene. Det kan ikke passe det kun er mig og mine venner der taler om det fine, rene der skinner igennem. Folk der glemmer sig selv for at vise Kunsten.

Folk der tryllebinder, bliver spurgt hvordan de bære sig ad.

Babuji siger på båndet fra 1971 at efter 20 års træning, var han permanent forenet med det inderste af centerregionen. Her er man som det første menneske. Præcis som Gud vil have os. Han var endda mere, fordi han var forenet med de energier der er før skabelsen. Han transmitterer virkeligheden medens den bliver til. Det kan mærkes, det er det der rør os. Spørg en kunstner hvordan han bærer sig ad? 6 timers daglig træning gør at man glemmer sig selv. Naturen vil have nogle mennesker der er stærke nok til at deltage i Guds arbejde. Belønningen under vejs, er bare at mærke lidt af den skønhed der kommer til syne i bestræbelserne. Et af mine mål er at samle ind til en digital gengivelse af det vi er blevet givet. Det er jeg ikke alene om.

Medens jeg har skrevet, er det blevet søndag igen. Den første søndag i måneden er der samling til gruppe meditation hos Elsebeth. Vi var 13. Erik, hendes mand var med efter meditationen. Elsebeth læste et brev op fra Sister Kasturi. Hun skriver det er tydeligt at Lalaji kom med noget særligt under Bassinet. Det han bringer ind, spredes med transmissionen. Sister skriver vi oplever atmosfæren er "tyk" af det han kom med og at det vil blive. Vi mærker det tydeligere når vi mediterer og når vi arbejder. Det spredes gennem os. Lalaji-s bog: Truth Eternal gør at jeg kan sætte ord på så mine elever forstår det. Sister skriver: Alle Babujis abhyasie får uden filter, vi oplever tidens udvikling medens den sker. Det er en meget stor skønhed, styrken er ikke til at tage fejl af. Negativ viger tilbage eller går i opløsning. Påvirkning stiller sin hensigt til skue. Babuji holder stien ren for sine abhyasie. Vi kan acceptere andres opfattelse uden at vende os mod den. Lalaji børster støvet af ordene, så opfattelsen træder tydeligere frem. Vi flakker ikke, men er i stand til at tale ud fra det stade vi er på. Vi er også i stand til "ikke" at sige noget, når det er bedst. Det drejer sig ikke så meget om os, egoet træder tilbage. Vi vil hellere se en forening mellem ham og dem. Jeg er begyndt at kunne bruge læren når jeg ser folk kæmpe i deres eget spind. Næsten jeg er langt fra færdiguddannet. Jeg skal hele tiden lære at skelne og lytte. Jeg skal se alle som venner. Jeg skal behandle dem som venner. Nogle gange er det en forsigtig rute jeg bevæger mig på. Der må ikke bruses på, det stilles kunst er langt bedre og langt svære at mestre.

Venner.

Hvad er det at føle venskab?

For mig er det at hjælpe og at acceptere. Ulf Becker sagde til mig:

Det er umuligt! Jeg kan fjerne det der plager dig. Jeg kan kline dig. Jeg sagde til ham at der er langt mere end at læse om Gud. I bøn taler du til Gud. I meditation taler Gud til dig. Det kan han ikke holde ud at høre på. Hans indre er smadret. Når han lukker øjnene, bliver han angrebet af dæmoner. Ulf tager ved lære af den ydre verden og dens historie og det skrevne ord alene. Jeg får min viden indefra. Og det kan enhver der ikke vil tro på det modsige. Han har sin opfattelse og jeg har min. Vi er i to forskellige verdner. Jeg kender dem begge, han kende den ene. Det gør at jeg ikke er uenig med ham, han er uenig med mig. Ulf er teoretiker og akademisk evighedsstudent. Alt hvad han gør, er stik modsat min opdragelse. Jeg har lært at klare mig selv og se værdien af at dele. Han deler ikke og han skal hjælpes. Han skal dygtiggøre sig. Det er et familiekrav. Han gør det til sin identitet at være et omvandrende leksikon. Jeg må hellere skrive at han ved alt om religionshistorie. Det han selv finder ro i, er en speciel del af kristendom. Det er en gammel testamentelig Russisk afart. På det seneste laver han frivilligt arbejde i Den Russiske Katolske Kirke i Store Kongens Gade. Før det hjalp han de unge studenter med eksamensopgaver. Han kan oldgræsk. Han er højt uddannet. Jeg er ikke klar over hvor mange eksamener han har? Hvorfor blev han ikke lærer der hvor han selv uddanner sig? Han er Præst, dog uden et embede. En tid var han sekretær i Sømands Kirken, når han ikke er syg. Han er en af de få vener jeg omfavner og giver mig tid til at lytte til. Jeg plager ham ikke, jeg dæmper mig så han føler sig tryk. Jeg accepterer ham uden at rette på ham, selv om jeg burde. Han afbryder. Hans store ego er ikke opdraget til at være ydmyg. Han er sårbar. I min verden skal man være stærk og selvhjulpne. Han er snoppet, trods han bor i en hule. Vi kaldte folk som ham fattig fine. Han tror han er adelig. Det er alle de særheder der gør ham interessant. Han er intelligent, med mørke racistiske sider. Der er et skjult Tysk had i hans i hans "adelige" bagage. Hans far var Bankbestyrer, han skjulte han var Nazist. Og at han var glad for lille Ulf. Svømmeklubben lytter til skeletterne i skabene. Hans indre rod ses tydeligt på måden han bor på. Man kan ikke se om han er ved at flytte ud eller ind, eller ved at gøre klar til at sætte lejligheden i stand.

Er der nogen der har brug for venners støtte, er det Ulf.

Vi har været sammen i svømmeklubben en gang om ugen siden midt 80erne. Vi spiser hos hinanden på skift. Engang, svømmede vi. Nu er vi en form for lytteterapi og blandet psykologhjælp og opdragelse. Vi er helt klar over det er vigtigt at have venner.

Svømmeklubben består foruden af Jørgen W Hansen og Marianne og jeg. Vi har et æresmedlem, Knud Erik Gregersen. Han spiller ikke kort, det gør vi. Han er med ved særlige lejligheder.

Svømmeklubben er en del af et netværk af bøsser. Jeg lærte at kende gennem Marianne, der vist nok... lærte dem at kende gennem svogeren. Der havde nogle syersker, der var bøsser. Det er ikke dem, de gled ud. Dem jeg kommer ind på, er den interessante inderkreds af "rige" bøsser, i gode stillinger. Jeg overdriver for forståelsens skyld.

Nogle fantastiske mennesker indenfor kunst og kultur og underholdning. Marianne og jeg er ægteparret der bliver inviteret med. De er nødt til at have nogle hetro venner for at vise de kan med andet end bøsser.

Jeg kan lide formatet og stilen, nogen af dem er meget dygtige til det de gør. Der er altid god smag og overdådighed over festerne.

Når jeg taler pænt om bøssevennerne, er det fordi der er mest godt at sige.

De karikerede sider er at de kan være for meget. Nogen er. De er for fimsede, krukkede., elsker Rokoko og opera og hotecuture. Meget selvoptagede og så er der en helt utrolig evne til at ignorere. Og lave iskold luft omkring den de lader det gå ud over. Noget mænd aldrig kunne finde på. Når de taler lummert, kan de få alle kendte og historiske til at være bøsser.

Når jeg hører deres rejsebeskrivelser... Tænker jeg hvad vil de dog der? De går gennem ild og vand og krigszoner for at opleve en hemmelig bøssebar på den anden side af grænsen et sted i Mellemøsten. De tænker slet ikke på faren når de er på skoler ferie i uha uha. Her passer jeg på ikke at afbryde og ikke at grine.

Babuji siger at seksuel driften er meget power ful. Nogen bliver aldrig ladet i fred.

Ulf stressede så voldsomt at nyrerne blev beskadiget.

Det er min version. Hans er en anden. Ulf er 52 år. familien støtter ham, de kræver også noget af ham til gengæld. Jeg ved ikke helt hvordan de kan blive ved med at syntes det er i orden at han læser? Jeg kunne forstå hvis det var forskning. Det er det måske for dem og for ham?

Ulf indrømmer ikke han er presset af præstationsangst og pres fra familien og venner. Han skal bestå med den højeste karakter. Ved hans seneste eksamen blev presset så voldsomt at nyrerne blev beskadiget. Jeg tror der var flere ting der gik ham på. En pige der hedder Lis. Tanten tror det er hans dame... Lis har været med ved flere lejligheder, hun er en del af miljøet. Ulf besøgte hende i Italien hvor hun bor/boede. Vennernes snak om at han skulle tage sig et embede. Du vil være pæn i kjole Ulf. Dig og Lis vil få pæne børn. Det var for meget for Ulf.

De mange års studie har gjort han forlanger mere og mere af sig selv. Hvad undskyldning har han tilbage? Han kan ikke lade en flok 25-årige, overtrumfe ham. Han har set en hel generation glide forbi ham og tage de embeder der blev lagt frem.

For mig er det en meget stor gave at få lov til at læse. Jeg er opdraget til at se med ærefrygt på dem der får muligheden. I min familie var der en der fik lov, Bente. Hun havde evnerne. Det var en anden tid. Du kan ikke hjælpe familien når du læser. Vi måtte arbejde for at klare os. Det er en meget stor skam ikke at kunne klare sig selv. Vi betalte også for hendes uddannelse. Desværre var det hende der døde først.

Nu strammer nettet om Ulf.

På en måde tror jeg det reder ham, stiller ham fri, han har en lovlig undskyldning for ikke at skulle præstere, ikke at gifte sig. Han får lov til at være i fred. Han får arven efter tanten og går på før tids pension. Endelig er han fri. Der er lige den der sygdom... Det bliver hans nye livsopgave. Han virker gladere.

Mine egne studier skal jeg anstrenge mig for at tage op til vurdering.

Jeg havde helt sikkert ærefrygt for studerede personer og for lærerne. Når de er så kloge, er det da klart de er forpligtiget til at gøre noget for andre. Hvad skal de ellers bruge det til? Det er min helt naive barnetro. Dem der er rige, tager sig af de andre. Når Gud giver dig penge, følger der et ansvar med. Min tro på andre er større end troen på mig selv. Jeg blev ikke rost for mine evner, så jeg kendte dem ikke.

Jeg kunne klatre helt op i torvene i gymnastiksalen, men fik skæld ud for det.

Samtidigt med jeg havde by plads helt fra jeg begyndte i skole, hjalp jeg de andre, med at få en by plads. Jeg tog dem med hen til dem jeg arbejdede for. Det er ikke særligt sjovt at gå med mælk før man skal i skole. Vi var alle sammen efterkrigsbørn, en stor generation. Forældrene havde oplevet nød. Nu skulle vi have det godt. Min fars opfattelse var at det var bedst at lære at arbejde og klare sig selv. Så jeg blev nærmest solgt som børne arbejder. Sådan var det ikke, jeg trives med at gå med mælk og være skomagerdreng. Jeg ser det mere som en ære. Ligesom de unge og deres familie i Indien, der er stolte af at være i lære hos Sister Kasturi. Jeg fik lov til at være hos en dygtig håndværker, han lærte mig at skære og sy. Jeg passede forretning et par timer om eftermiddagen. Jeg blev også god til at pakke ind, med bærepind og slå ind på kasseapparatet. Han lærte mig også en masse om amerikaner biler. Kammeraterne så jeg kunne noget de ikke fik lov til. Vi kørte tur om søndagen i hans Packard. Min familie og hans. Far og mor og Bente og mig og Skomager Hans og hans kone Jenny. Det var en god tid.

Der var ikke så mange biler som nu. Og den her lagde man mærke til. Jeg var svær at regne ud for dem der ikke kendte mig.

Det kunne bare ikke rigtigt bruges i skolen. Jeg gik første klasse om, fordi jeg blev kørt ned. Nr. 2 klasselærer var efter mig fra starten. Tænk dig hver dag at skulle tilbringe tid med en der var imod dig. Han fortalte hvad vi ville blive, ud fra hvad vores forældre var. Jeg fremhævede ikke min far som sportshelten og krigshelten. Og min mors første mand som kaptajn. Mine onkler sejler. Min far er murerarbejdsmand. Så bliver du arbejdsmand. Og nu så han endnu mere ned på mig. Han ville ikke lære mig noget, han ville kun kritisere. Jeg var skolepatrulje, det var svært at kritisere. Jeg kunne tegne og jeg var musikalsk og god til sløjt. Og jeg fik gode karakteren af de andre lærere. Jeg troede ikke jeg kunne læse og skrive, fordi han altid hakkede på mig.

Jeg kan kun takke ham og andre som ham for at jeg lærte at sådan vil jeg aldrig behandle andre. Den skarphed har jeg lært af at være utraditionel. Man lærer mere af andres fejl, fordi enhver læreproces skal bearbejdes og læres indefra hvis man skal forstå den. De lærere der kan vise deres elever den indvendige lære, er de rigtige lærere. Tak Babuji.

I eventyr skal man gå så grueligt meget igennem før man når frem.

Jeg ser dem der ikke når frem blive ædt op af deres egen frygt.

De går aldrig til bunds i løsninger, når de har det bare lidt bedre end dårligt, går det nok.

I meditation fjerner du alt hvad der ikke skal være der, du er gennemsigtig, forsvundet, du er væk. Ellers slipper du ikke af med det der plager dig.

Meget selvoptagede personer kan ikke. De stoler ikke på andre. De tør ikke overgive sig. De bliver udsat for en utrolig døds kamp. Hvordan kan man hjælpe dem?
Jeg kan godt sende og tage dem med i meditation. Bøn for andre virker også hvis de ikke sidder foran og er med.

Jeg bliver i minefeltet til jeg har reddet alle eller skabt ro. Hvis du og mange andre beder for mig, kan vi klare det. I skal bede for mig og i skal bede for de folk jeg vil redde og i skal bede for den Jord jeg vil genskabe. Så vil det ske. Så vil vi blive befriede.

Vi skal alle sammen bede om en bedre verden.

Det er en del af træningen. Du sætter dig ned og går ind i ingenting. Og giver dig til at kline. Det er daglig rutine, det er hvad vi gør. Ja. Hver dag i 20 år. så er du der.

Har vi så reddet verden? Næ, så er vi bare flere til at forsøge. Om 100 år. meditere halvdelen af befolkningen. Vi er i begyndelsen af det spirituelle år tusinde.

Og jeg må sige at vejen er knoldet.

Birthe bliver ved med at plage. Hun vil til Indien i efterårsferien og hun vil have mig med. Hun tager ikke et nej for et nej. Birthe jeg rejser alene udenfor sæsonen. Jeg arbejder. De tider vi havde sammen, er givet til andre da du smed mig ud. Hendes raseri er så stort at hun blander Sister ind i det. Sister vil have vi kommer i en samlet gruppe i efterårsferien. I skal bare tage af sted uden mig. Nej du skal med.

Det kan jeg ikke, jeg har andre planer. Hun bliver skrup tosset. Du skal være hos mig, vi skal være sammen. Det er også rørende. Jeg forklarer så nænsomt jeg kan. Du bad mig forsvinde da Chari tjekkede hvem der kom hos dig. Du turde ikke at have mig. Fordi I havde fortalt jeg mediterer med mine elever. Du var bange for han smed dig og Elsebeth ud. Det gjorde han alligevel. Nej han har ikke smidt mig ud. Hun kan ikke lide jeg kan være både her og der. Det er meditationen jeg kommer efter, jeg er ligeglad med grupperingerne. Vi ses her når jeg kommer til gruppesitting, med den gamle gruppe. Elsebeth blander sig og siger Birthe ikke kan huske mere. Hun savner dig.

Det hindrer hende ikke i at fægte voldsomt. Hun vil gøre mig vred, så hun har noget at angribe. Den evne fejler ikke noget. Det er et magtraseri, de begge er gode til, langt ud over kanten. Når jeg er rolig og siger: I skal respektere når andre ikke vil have jer til at bestemme. Det gjorde Babuji aldrig, vel! Hør nu her. Det er ikke jer vi kommer efter, det har det aldrig været. Vi tåler jeres, skal vi sige specielle opfattelse, men vi deler den ikke. I er tæt på at ødelægge det gode billede. Mine ord slår dem hårdt. Birthe dirrer af raseri. Alle ved at når rejseholdet er stort nok kan Elsebeth komme gratis med. Og det er jo ikke gratis det er den rabat vi skulle have. Ingen af dem kan holde sandheden ud. Du må ikke skælde ud. Jeg skælder ikke ud. Jeg siger hvad alle ved. Jeg gider ikke at få min rejse til Indien spoleret af jer. Når jeg ikke behøver det. De fatter overhovedet ikke de gør noget forkert.

Viggo - Maj

8486% ÆRLIG

{fornavn}, du er ikke en løgner. Faktisk er du så ærlig, at du nogle gange fortæller folk den hårde sandhed lige op i ansigtet, men du har ikke til hensigt at såre dem. Du kan simpelthen ikke lyve eller have noget at gøre med falske mennesker. For dig er ærlighed alt!

Min og andres sandhed er ikke den samme. Vi opfatter derfra hvor vi er. Vi er langt fra færdige. Jeg er bare kommet videre og det vil Elsebeth ikke forstå. Jeg har ikke brug for hende, det har jeg aldrig haft. Men hun skal jo føre sin mors arbejde videre. Nu skal jeg gøre det samme for hende, som for Birthe.

Jeg springer frem og tilbage i optegnelserne og gør mig umage med at skrive pænt om alle. Jeg søger det øjeblik hvor jeg fik vist at der ikke er noget galt med menneskene, de ved ikke hvad de gør. Inderst inde er de gode nok. Jeg skal der hen igen. Det er dem vi skal redde fra dem selv. Birthe sagde hun havde skrevet dagbøger, da hun læste hvad hun skrev, brændte hun dem. Sådan er jeg ikke, sagde hun.

Når vi skriver giften ud, er det netop gift. Sådan behøver vi ikke at fremlægge det.

Vi er venner selv om vi giver slip og giver plads, vi er endda mere venner, fordi vi kan tale om erfaring og hvordan vi kommer videre.

Det kunne være dejligt, men det vil ikke ske. Birthe og Elsebeth vil ikke tillade andre komme i nærheden af det de gør. Man kan komme med gode råd, men ikke pille deres ego ned. En del af læren er at leve med problemer. Når ikke engang Sister og Babuji kan fjerne deres plage. Er det et uløseligt problem. Hvorfor skulle jeg bruge energi på dem, når der er så mange dejlige mennesker omkring mig. Mine elever er mine venner. Her er ingen over eller under. Vi følges.

Det liv jeg vil leve, lever jeg med dem der er glade for at vi er sammen. Det inkluderer nogle gange Birthe og Elsebeth. Når de er svære at leve med, gør jeg mig umage med min træning. Tænk gode tanker. Det påvirker mig, at de vil bestemme over mig. Havde vi været i en jungle ville jeg såre dem slemt. Jeg kan ikke indordne mig i en hakkeorden hvor dem der vil bestemme over mig. Gør noget der efter min opfattelse, er helt forkert.

Her skal der meget snedigere handling til. Her skal jeg have "bæsterne" til at bakke ind i buret og sige tak fordi du lærte os at være ved andre som vi ønsker de er mod os.

Hele omgangskredsen behandler dem ordentligt. Det opfatter de som en godkendelse af deres egotrip. Som de ikke aner de er på. Det er da ikke dem der er noget galt med, dem og deres familie kommer først. Det kan ikke rettes, vi må leve med det.

Den ene er i den demens face der giver voldsomme udbrud. Jeg beder Babuji slukke for raserianfaldene. Hun skal have lov til at leve nogle gode år. Den anden vil altid tvinge andre til at underkaste sig hendes domæne. Ellers kan der ikke blive tale om noget samarbejde. Det kan jeg ikke lade ske, jeg må holde mig ude af hendes projekt. Hun kan sagtens få følgere, bare ikke mig, jeg kender hende for godt. Hun gjorde hvad hun kunne for at skade mig. Det slog fejl, der ramte hende selv, og det glemmer hun ikke.

Hun stopper ikke, med at være efter mig. Jeg kan nemt lokke hende ud på en åben sene hvor alle kan se hvad hun har gang i. Jeg er parat til at tage opgøret når det kommer. For jeg ved det kommer. Hun stopper ikke. Jeg ved jeg har de fighter egenskaber i mig fra min far, han morede sig over at lege med modstanderen.

Det skal jeg også arbejde med.

Jeg har min egen vej at følge.

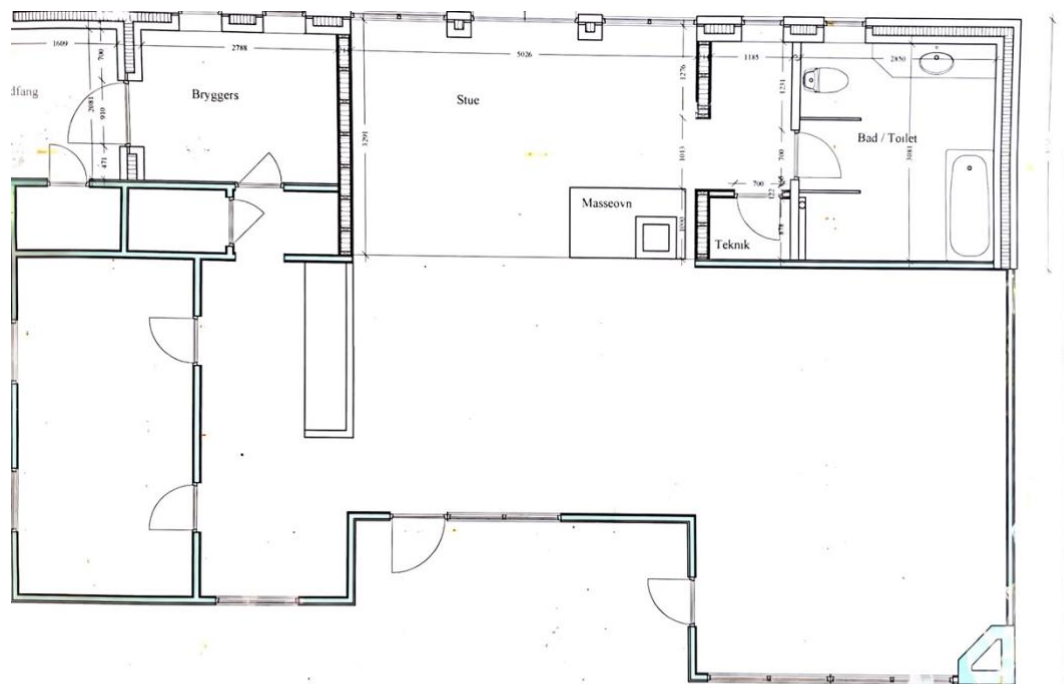
April 2005

Lige nu har jeg forberedelser i gang i sommerhuset.

Planen er at udbygge og opgradere til en tidssvarende standard. Det starter med at rydde op og fælde træer og gøre plads til udbygningen. Så skal jeg tænke på hvor man kan stå og arbejde og have plads til materialerne. Jeg hegner baghaven ind med plankeværk. Jeg vælger at gøre det så skure og halvtage flugter forsiden af plankeværket og rækker bagud. Jeg vil også have krat i skællet, til fuglene og insekter. Jeg fandt skælpælen i baghaven, ind mod nr. 8 og markerede den. De har hele tiden troet at deres grund var op ad min karpport. Din karpport er for tæt på skellet! Nej den er 2 ½m fra skellet. De brugte vægen til stiger og vaskebaljer. Nu er de fornærmede på mig, fordi jeg viste dem skælpælen og reglerne. For mig er det vigtigt at markere hjørnerne af grunden. De 3 har jeg, en mangler i baghaven ind mod nr. 4 mangler.

Omgivelserne er ved at falde på plads, nu kommer turen til huset. Huset er blevet vedligeholdt, taget er blevet højtryks-spulet, efter træerne er væk. Mos og råd er væk. Gavlbredder er skiftet og malet med dyr linolie maling. Huset har stået i 30 år. Der er passet på det. Et sommerhus i vore dage kan bruges hele året. Det skal være isoleret og have det samme som en villa. Det er der vi skal hen. Jeg tænker at forbedringerne får huset til at stige med det beløb det koster at sætte det i stand for.

Nu taler jeg med "venner" om hvad der er de bedste løsninger. Masseovn kommer op som det der vil gøre huset mest interessant. Der kommer et stort badeværelse, pejsestue og bryggers. Gulvvarme i slanger der er støbt ned i beton dækket. Det bliver en stor tilbygning, 40 m². Det går fra 78 til 118 m². Jeg regner med en stigning fra 1,1 til 2,1 million. Der er nogle dyre VVS og EL installationer og huset bliver muret i gule sten, fordi der i forvejen er brugt gule sten. Nu får vi 2 skorstene. Der er også luftvarme. Der bliver bygget en enhed ind i vægen, den er næsten skjult. Vægen bliver tykkere, der bliver isoleret meget mere end foreskrevet i taget. Henrik Højdal har stået for udregningerne og tager sig af tegningerne til kommunen. Jan Lassen har været med til at placere luftvarmen så den holder huset i den bedst mulige cirkulation og varme.

STUEPLAN	
WEYPILSÅSEN 6, UDSHOLT STRAND	11 fi
3230 GRÆSTED	1 : 50
VIGGO VIKKELSO & MARIANNI KJØR	

Det interessante i processen er om min beregning holder. Det gør den, priserne stiger. Men det går ikke som ventet og planlagt med at bygge. Jeg kommer til at lave meget selv, med venners hjælp. De sagde hvad jeg skulle og holdt øje med mig og de lavede det svære. Kloakmesteren John UMA sagde det koster ikke noget særligt, lidt grus og cement. Han tog 250 kr. i timen i det indledende og så stak prisen af. John du bad mig skrive timerne op. Efter det beløb du nu kommer med, er timelønnen 925 kr. Det er mere end en hjernekirurg. Tror du ikke du har regnet forkert? Nej det mente han ikke.

Det dæmpede ham at jeg kendte Ole Springstrup, der er en meget anerkendt VVS, er i området. Han styrer vandværket. Der vil John ikke falde i unåde. Men det er han allerede. De holder øje med hinanden og alle kender alle. Henrik kender priser, det er hans job at planlægge og styrer byggerier. Både John og den, Mure han anbefalede kom i unåde. De udnyttede flere.

Huspriserne er steget og friværdien er større. For at følge med udviklingen, er det fornuftigt at modernisere. De grådige håndværkere efterlader bygherre i ruin. Bagefter rammer ruinen dem der selv har været for grådige. Der var ingen der ville hjælpe dem. De blev slået af deres dårlige rygte.

Jeg fik hjælp.

Man må ikke snyde Viggo. Han er jo i onsdagsklubben, et lokalt fænomen, der har omtale af nærmest at være en kult loge man skal anbefales til. John fiskede for at komme med. Nej nej, andre har mærket hans griske fremtoning. I onsdagsklubben er man venner. Knud Kruse fra onsdagsklubben tog sig af Tømmerarbejdet. Han skaffede tagsten til resten af taget gratis. Ham der selv havde fået skiftet tag, var glad for at jeg skilte ham af

med de gamle tagsten. Jeg lånte en trailer og hentede dem. Bo min svoger, gav mig granitgulvet og lånte mig en granit vådskære. Det var rester fra hans eget byggeri. Jeg lagde selv granitgulvet og satte loftet op, med isolering og loftlys og gipsplader. Peter også fra onsdagsklubben, lavede EL arbejdet. Ny måler uden sikringer, den har et HFI-relæ der slår fra hvis det er nødvendigt. Jan Lassen også fra onsdagsklubben sørgede for varmepumpen og den styrende enhed, der er en stor "computer" der også kan fjernbetjenes. Jeg var selv med til at lægge rørene der laver varme i gulvet. Ole samlede alle slanger i et teknikrun Henrik havde tegnet. Henrik er også i onsdagsklubben og han er min Tai Chi ven.

Jeg så de grådige sakke bagud, der er ingen der anbefaler dem. Tvært imod bliver dem der spurgte efter en kloakmester og en murer, rådet til at undgå dem. Det var helt tydeligt de ligger som de har redt.

Så vil man nok tænke at jeg fik det hele lavet som sort arbejde... Nej det var det ikke. Det var sobert arbejde med regning. Den slags holdt de også øje med. Man kunne i nogen tilfælde bytte opgaver. Eller låne hinanden håndværkere. Hjælpe med en maskine, en trailer eller et stillads. Henrik kunne samle os til en opgave for en ven. Der skulle fældes nogle store træer. De blev skåret op og der blev lavet flis. Det tog 3 -4 timer. Det var et team af lokale der kender hinanden godt og passer på hinanden.

Jeg er nu en del af et netværk af håndværkere, der hjalp hinanden. Min opgave er at lave de store festkager. Hvert Nytår laver Henrik og jeg Nytårs Kranse kager sammen. Vi har haft andre med, der også vil se hvordan de bliver lavede. Det er mere end det, sønnerne af fædrene, der er håndværkere. Bliver også sat i gang, de overtager opgaver vi bliver for gamle til. Træfældning og tunge opgaver. De fører traditionen videre. De har nok at lave, men de giver sig også tid til os der satte dem i gang med deres første opgaver.

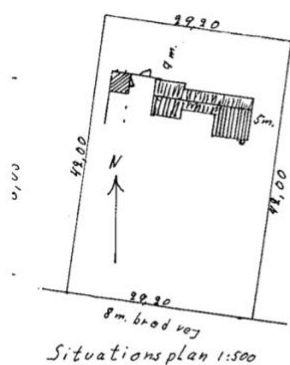
Det er nemt at se der er mange flere gode og hjælpsomme mennesker, end der er dårlige. Det er også nemt at se de tager afstand fra dem der ødelægger det for andre.

Efterfølgende er det blevet sådan at jeg laver forarbejdet og klargøring til den autoriserede håndværker.

Han siger hvad jeg skal gøre og kommer og laver det der kræver en uddannet håndværker. Bagefter rydder jeg op. Tit låner jeg hans værktøj, han tjekker om jeg har gjort det ordentligt. På den måde respekterer vi hinandens håndværk. Når jeg er ven med håndværkere, falder der meget Gratis af. Lige som med taget. Du kan få det for at hente det. Det der bliver skiftet ud, er ofte fuld brugbart. Dem der skiftede det, ville bare have noget andet.

Håndværkerne har deres eget at se til. Vi lærer at vente til tiden er der. De bygger alle sammen på noget derhjemme. Skaf det du skal bruge og byg når du har tid. Alle håndværkere ved at der er perioder hvor arbejdet ligger stille. Der kan være vente tid, fordi dem før dig ikke er færdige endnu, eller byggematerialerne ikke er kommet til tiden. Så er det godt at kunne bygge på sit eget. Vi bliver aldrig færdige, der er altid vedligehold og der er altid plads til forbedringer. Jeg har ikke nogen børn der kommer og gør det for mig. Til gengæld har jeg mange venner der hjælper når jeg har brug for det.

Jeg oplever både drømmen og virkeligheden ved at have hus og have. Det er et godt liv, jorden og planterne giver velvære. Roen afløser et til tider hårdt presset arbejde. Du går ikke hjem og grubler videre over uløselige problemer. Du bruger dit fristed til at acceptere det er som det er. Jeg mediterer og renser mig og er klar til en ny uge. Tingene er aldrig som aftalt. Så lader jeg aftalen ligge hos den der lavede den og går videre med noget andet. Jeg har lært ikke at hænge mit eget op på andre. Jeg gør mig ikke uvenner med dem eller bebrejder dem. Jeg ved at det jeg skal bruge, kommer når tid er. Jeg syntes jeg ser det tydeligt. Når tanken er tænkt, dukker det jeg mangler op lidt længere fremme.

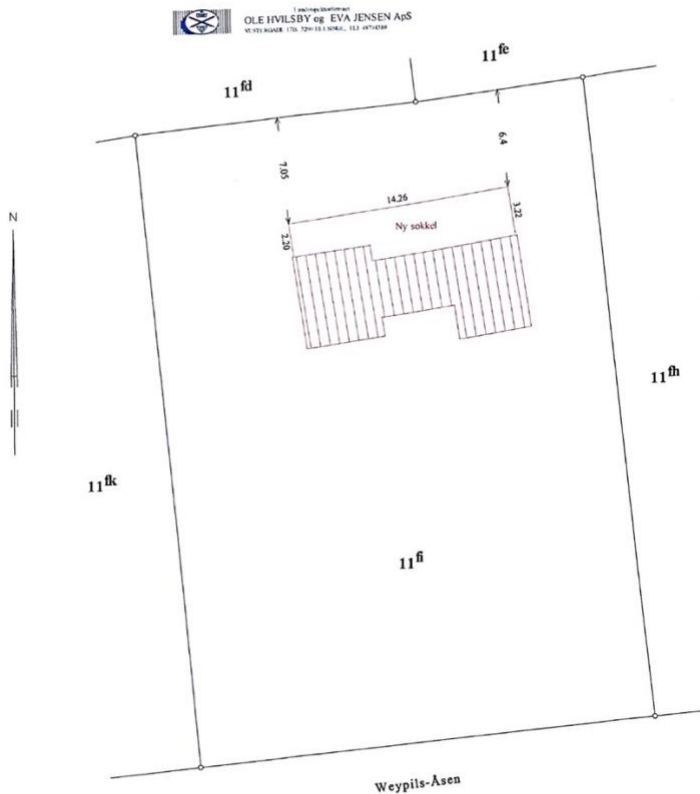
Bygherre: Hr. Åge Jansen
Englandsvej 10 2300 København S
Matr. Nr.: 11 Fi
By: Udsholt
Amt: Fredriksborg
Tegnet af: Tømmermester
Ejner Ryom Melby

Græsted-Gilleleje kommune
BYGNINGSINSPEKTORATET
Approberet jfr. kap. 13
d. 23 Juli 1974

Melby den 26-10-73

Thorikild Randskovs Eft.
Snedkerm, Ejner Ryom
Tjalkavej 7 - 3370 Melby
TH. (03) 3231 21

Du skal tænke på at det jeg skriver, er udviklingen for mig og det der sker omkring mig. Tiden stiller større krav. Den gamle tegning viser huset ligger lige på grunden. Den nye viser huset ligger lidt forskudt mod nord øst. Det skal være med i beregningen når jeg laver hjørneafmærkningen. Det bliver ikke noget problem. Jeg har den nye tegning og huset at måle efter.

Situationsplan

vedrørende

Matr.nr. 11 fi

Udsholt By, Blistrup

Græsted-Gilleje kommune

Målehold 1.250

Opmålt den 25. oktober 2006

Lop. j.nr. 21784 g/m

Det der sker, er at jeg får de tegninger jeg skal bruge så jeg kan vise naboerne landmålerens tegning, hvis det er nødvendigt. For mig betyder det fred og klare linjer.

Den 16. april 2005

Det er Dronningens fødselsdag.

Vi holdt weekend i byen. Den Royale svømmeklub var samlet og fejre dagen. Efter at have siddet om bordet i 6 timer, kørte samtalen i ring. Jeg drikker ikke, Marianne kan se på mig når jeg har fået nok, når jeg vil slippe for at hører på dem. Jeg går hjem, hun kommer senere. Vi lever i en fredelig by, der er ikke så langt at gå fra Jørgen W Hansen.

Dagen der på går jeg stille og finder på at gøre noget ude. Det plejer at være meditation i Holbergsgade, men det er ikke så godt for tiden.

Jeg besøger Finn i Strøby, vi kører en tur og besøge gamle venner. Klaus Simonsen og Arne Jacobsen der er kunstner og spiller Jazz. De to hører til de gode venner. Vi aftaler at spille Jazz neste gang.

På denne tid af året kan jeg godt mærke jeg er blevet brugt. Sæsonen er ved at være slut. 16 hold om ugen i 7 måneder. Det omregnes af FTF-A til 51,2 timer om ugen, så de slipper for at udbetale dagpenge medens jeg er ledig. Jeg afspadserer og jeg sørger for at holde ferie medens jeg laver sommerlejr for mine deltagere. For ikke at blive taget i at lave frivilligt arbejde. Det modregnes. Det er ikke arbejdet der slider, det er alt det andet.

Det ville være nemt hvis jeg kunne gå ind og undervise uden at skulle lave alt det andet. Det ville også spare samfundet for en masse personale.

Det der slider mest, er Kontorarbejdet: holdlister, skolearbejde, møder. Jeg skal selv skaffe lokaler til mine deltagere. Jeg skal have aftalerne på plads så jeg er klar til neste sæson. Er det ikke skolelederen der skal lave det arbejde? Jo! Men det gør de ikke. Det giver store problemer, fordi det er deres opgave og deres underskrift der skal til. Jeg sender de deltagerlister til dem, som de skulle sende til mig. Ingen skoleleder har nogen sinde givet mig en eneste elev. Det er mig der holder dem med elever. Og det er tilskuddet der giver dem løn og holder skolen i gang. Jo flere elever de har, jo større tilskud. Og tilskuddet er stort. Eleven betaler selv en 10. del. Du kan gange elevbetalingen med ti, så kan du se hvad mine 112 elever giver skolen. En deltager betaler selv ca. 600 kr. om året. Den dyreste del er hele det kontrolsystem der er bygget op om undervisningen. For ikke at tale om den kontrol der holder øje med ledigheden.

Det mest tåbelige er at det er de borgerlige der har sat kontrollen i gang. For at spare på de offentlige udgifter. Det blev sat i gang af mistro, til foreningsstøtten. De mente der blev snydt, de havde ret, men de havde glemt at tjekke dem selv først. Kontrollen afslørede at samtlige partiforeninger snød. De var de værste. Foreningsstøtte gives til alle godkendte foreninger. De fleste undrer sig over at en motorcykelklub, som Hels Engel får foreningstilskud. Jeg ved at den Danske del af Sahaj Marg lejede med tanken. Men Babujis grundtanke om at det ikke må koste noget, hverken for samfundet eller deltagerne, afværgede forslaget. Babuji er her for at give, han venter ikke at få noget igen. Det vil ødelægge hele filosofien.

Partierne går stille med dørene, fordi kontrolsystemet afslørede at der blev svindlet mest med medlemstilskuddet i de BLÅ partiforeninger. Medlemmer der var døde eller kun havde været med i kort tid modtog medlemsstøtte.

Sportsklubberne, som det var ment at ramme og kursusdeltagere under kultur og fritid. Var de mest reelle. De er vandt til at have styr på listerne. Men nu var Pandora ude af æsken og kunne ikke lukkes tilbage. Derfor blev der endnu mere kontrol og da det var svært at finde syndebukke. Vendte kontrollanterne sig mod dem de skulle hjælpe.

Der blev kaos, angsten for at skoler blev lukket, fjernede fokus fra det gode arbejde.

Sandheden er at de kunne lukke alt hvis de ville. Sandheden er også at dem der kontrollere bliver på deres kontor og tjekker lister. De kommer ikke op af stolen.

Så i stedet for at spare blev der ansat flere i det offentlige. Og det blev gjort mere besværligt at tilmelde sig en hensyntagende undervisning. Nye Tro og love-erklæring blev indført. Man skal have et handicap i forhold til den undervisning man modtager. Nogle gange måtte vi grine. De blinde skulle bevise de havde et handicap. Andre gange var det endnu mere håbløst. Er du sikker på hun er handicappet? Hun er skaldet under Turbanen og hun var helt grå i huden da hun begyndte. Ja men så er det behandling hun går til. Du må ikke behandle! Jamen de andre på holdet går til kinesisk gymnastik. Jeg gav lederne mange panderynker. Jeg måtte dæmpe mig og smøre dem med pæn tale. Og jeg måtte tale dem efter munden. Selv om jeg mest havde lyst til at vise hvilket tåbeligt spild de var sat til. Nogen af dem var rørende søde, de vidste jeg holdt med dem. Men de var sat til at

løse uløselige tåbelige opgaver, bestilt af politikere der skulle rede deres egne fejl "Pandora" pegede på deres gale streger. Nogle gange måtte jeg næsten trøste. Det er ikke din skyld. Vi bliver enige om at jeg gør det du siger og at jeg laver det om hvis der bliver ændret ordre. Og hvis du kommer i knibe, siger vi det er min skyld. Vi nedlægger ingen hold, vi tilpasser dem. Jeg får listerne til at passe.

Hvad ligner det at ødelægge glade unge mennesker der lige har fået et drømmejob i kommunen. Det er ikke dem der er noget galt med. Det er "tumperne" højere oppe i systemet. De kender ikke effekten af deres beslutninger. Den opdager de først når ødelæggelserne er i gang.

Hvad jeg ville gøre?

Det har jeg sagt meget tydeligt mange gange før.

Det offentlige skal tage sig af folkesundheden. Vi skal have dygtige behandlere. De skal føle sig godt tilpas i deres arbejde. De selv samme der kontrollerer, skal hjælpe behandlingssystemet med at samarbejde og skabe bedre rammer. Så dem der behøver behandling bliver fundet før det er for sent og meget dyrt for samfundet. Det er ikke engang omskoling det handler om. Det er omlægning. Fornuftigt samarbejde forvaltningerne imellem. Jeg ville være i bedre lokaler hvis værdien af mit arbejde blev kendt.

Det kommer bare ikke til at ske. Der er for langt imellem enderne. Noget af det jeg laver finder vej ind i systemet. Fordi nogen behandlere interesserer sig så meget for deres arbejde at de kender til de så kaldte alternative behandlingsmåder. Jeg kan godt arbejde som terapeut, samtidigt med at jeg kender de indre ruter i Raja yoga. Jeg kan godt sprede yogis transmission ud over mine deltagere. Selv om det aldrig har været på skemaet i min vestlige uddannelse. Det er når vi ikke spørger nogen om lov, der sker fremskridt.

Jeg ville ikke kunne tale et fornuftigt ord med mine "overordnede" de vil ikke forstå hvad jeg siger. Faget er hemmeligt, fordi man skal have praktiseret mindst 20 år. før man forstår det. Efter 7 år finder man ud af om man bliver god. Mange erkender der er meget de ikke kan lære. Jeg ved ikke om man kan sige vi specialiserer os. Jeg har til tider meget stor lyst til at mestre kampsport delen. Jeg ved jeg er god til det, men mit område er behandling.

Det er også der jeg forsøger at åbne døre. Meget tålmodigt venter jeg.

Med mit eget er jeg ikke tålmodig, her er jeg hele tiden helt fremme.

Jeg står ikke og venter på at nogen bliver klar, jeg lader mig ikke sænke. Jeg udvikler mere erfaring medens jeg venter. Dem jeg venter på, er bare en lille del. Måske opnår jeg taletid? Hvis jeg kan lægge et lille frø, arbejder tiden for mig.

Fordi det er så svært, skal det have tid til at udvikle sig. Det vi først ser, er meget lidt af det store billede. Eleverne ser det heller ikke, det skal have tid til at udvikle sig. Hvis jeg er heldig går det stærkere med tiden.

Hverken politikerne eller lederne eller de ligeglade, er til nogen gavn.

Jeg skal opfinde den gavn de forstår. Skolelederne ved ikke hvad jeg laver. De ved bare det trækker elever. Jo en: Steffen Carl Nielsen, der er skoleleder i KOS, kultur og samfund. Han er med på drømmen. Han kan se det moderne sundhedshus for sig.

De stille bevægelser i de rigtige rammer. Vi kunne lave det i morgen! Alle har brug for det, verden bliver mere og mere stresset. Vi skal finde opbakning. Steffen sidder med om bordet, hvor der forhandles tilskud. Her finder man ikke opbakning, her er der kamp om midlerne. De største får først og de små bliver skubbet ud.

Hvis jeg kunne opfinde en håndbog til håndboldpigerne og fodbold drenge, der kunne holde dem skadefri, ville vi blive hørt. Der er lang vej, men vi er på vej. De tanker jeg deler med andre, vokser. Der er penge i sport, pengemændene vil have de bedste spillere til at holde længere. Der er muligheder i gode behandlere og i dygtige trænere der kender de bevægelser der får spillerne til at holde længere.

Jeg kan ikke gøre det alene. Jeg kan inspirere dem jeg taler med, til at gøre det samme. For alle kan se det er godt. Når de har lidt indsigt, arbejder de for sagen. Hvorfor gør man det ikke i skolerne? Hvorfor lære sportsudøverne ikke de øvelser? Hvorfor bruges det ikke til de børn der får diagnoser? Der er mange opgaver der skal løses. Tag den opgave der ligger dit hjerte nærmest. Gør den til din og gå i gang med det samme.

Vi har det der skal til, det har hele tiden været her. Det er bare forståelsen der mangler.

Hvad skal vi gøre først? Hvordan er rækkefølgen? Hvad gør man?

Rækkefølgen er i bevægelserne og i meditationen. Metoden lander i samfundet fordi dem der har det fra øvelserne, påvirker samfundet. Det sker af sig selv. Naturens måde at arbejde på breder sig igennem dem der mediterer. Det du gør i meditation, påvirker dit daglige arbejde. Koncentrationen, gør dig klar. Bønnen holder dig på ruten. Herefter fjerner du de sten der ligger på vejen, ved at klinere. I selve meditationen sker samarbejdet, her får du de rigtige råd. Bagefter er der et OHM der holder samarbejdet i gang.

Så venner. Jeg skal have jer til at meditere.

Jeg skriver støjen ud af mit hoved.

Tanker der har været der før, kommer op i ny udgave. De har taget en rundgang og spidserne er slidt ned. De er mere runde nu, mere brugbare.

Det var ikke kun tankerne, det var dem der fik dem til at opstå der er tilgivet. De gør deres, de har deres tanker. Fred være med dem.

Snotten hænger fast i mig, det har været en kold april. Marianne er på Færøerne på arbejde og på familiebesøg. Jeg er hjemme med min kat Ib. Han er støjfølsom, han bliver forskrækket når jeg nyser og hoster. Han farer ind under sengen. Ellers er han en meget sød kat, alle elsker ham. Hvorfor hedder han Ib? Det valgte han selv! Da han var en helt lille killing, tog jeg ham op i hånden og spurgte ham, hvad hedder du, min lille ven? Ib, Ib, Ib sagde han! Han hedder Ib, jeg viste ham til Marianne og spurgte ham igen. Hør, han siger Ib. Nore hvor er han sød. Lille Ibbermand. Han er en blåmasket Hellig Birma.

Jeg plejer at være frisk til det sidste. I år er jeg opbrugt og syg. Der har været for meget der har gået mig på. Kroppen sagde fra, nu er sæsonen slut og jeg er færdig, helt færdig. Så kan jeg give slip, nu må jeg gerne blive syg, så jeg kan få noget hvile. Det er nok en meget naturlig reaktion, når man har kørt hårdt på i lang tid. Hvad ville Babuji have gjort? Sister sagde han brugte Chilli, det løsner. Ja det hjælper, nu løber vandet ud af snuden på mig, som en utæt vandhane.

Jeg får ikke helt fri, Manoj i Indien vil ikke forstå at jeg ikke kommer. Sister sagde hvert andet år. Han tager ikke et nej for et nej. Jeg kan tydeligt se hvordan han er som mellemhandler. Han får kommission alle vegne. En europæer kan ikke købe noget som helst til samme pris som en Inder. Billetter og aftaler går også nemmere gennem, når det er ham de går igennem. Der er nogen der ikke kan se det. De ser ham som en svindler og tuskhandler. Han får lavet kopier af klenodier i Pakistan, håndværket er det samme som for flere hundrede år siden. Det er bare billigere i Pakistan.

Rejseselskabet havde det ikke nemt. Jeg sagde til Elsebeth at Manoj kan hjælpe jer med alt. Han kan skaffe det I skal bruge. Jan og Anette Regel bryder sig ikke om ham, de har en sovenir og brugskunstbutik. Det ville være oplagt at de benyttede sig af ham. Det ville jeg gøre. I kan tage det samme i kr. som I giver i Rup. Men sådan skal det ikke være. Jeg tror deres vurdering af ham påvirker de andre. Carsten Andersen siger at de alle havde en forfærdelig rejse. De vil ikke med mere hvis Birthe skal med. Hun var helt umulig og Elsebeth kunne ikke styre hende. Elsebeth benytter sig ikke af Manoj, fordi hun ikke kan se han kunne sætte en "barnepige" på hende. Jeg var der ikke til at afværge hendes udbrud. De skulle komme hjem og fortælle de har lært noget. Men sådan blev det ikke.

Maj 2005

Sam Tam kursus den 7/5

Han gør mere ud af at få os til at spænde af. Han bruger rækkefølgen i stående meditation til at få os til at forstå. Vi står og hænger med et hoved der svæver. Han bruger meget standing, han vil se hvem der har trænet standing.

Om vi i det hele taget er værd at bruge tid på. Han guider os igennem og lærer os detaljer der sidder fast for altid. Han vil have vi skal stå mindst 20 min om dagen. Det har jeg aldrig

gjort, jo men ikke som min daglige træning. Vi står mellem sikleøvelserne og mærker nedefra op. Gennem meditation har jeg disciplinen, det er ikke nyt for mig. Nu har jeg bare mange flere detaljer at byde på. Enhver lille bevægelse inde i kroppen mærkes nøjagtigt som han siger. Han gør det han siger og det overføres til os. Det siger han ikke noget om, men det er det jeg oplever. Jeg tror han nyder at vi ikke kender nogen tekniker. Det er som vi har sprunget børne læren over. De teknikker enhver kinesisk kampsport udøver kender, ved vi ikke noget om. Vi har ikke fået det basale at vide. Det får vi nu. Og vi kan mærke det, nogen kan. Jeg kan. Og jeg tager det med hjem og bruger det i min undervisning, med det samme. Så skal du jo lave din undervisning om. Nej jeg viser detaljerne gennem sikleøvelserne.

I silken er der standing mellem øvelserne. Nu viser jeg at når du står med armene i stilling, som du holder en bold i favnen. Trykker jeg md to fingre mod din håndryg. Du lader som bolden bliver til træ. Jeg forøger trykket og du lader som om bolden bliver til sten. Jeg trykker lidt hårdere og du lader som om bolden bliver til tungt massivt metal. Effekten er at den der presser bliver presset væk fra den der holder bolden.

Det handler om at sænke qien.

Det handler om at gøre sig fri af tanker.

Det handler om at kunne gøre kroppen så blød at qien kan strømme frit.

Det er de små detaljer der ændrer virkningen af det du gør.

Dem der ikke kender dem, står virkningsløse overfor dem der har lært at bruge dem.

Sam kan se der er nogen der ikke forstår. Den følelsesmæssige attitude har en stor betydning. Ved at være imødekommende og venlig, retter vi os selv.

Når vi er afvisende, er vi objekt for aggression. Ved at være venlig er der en meget større forståelse. Det er det bedste middel en lærer har til at vise eleven hvordan det skal gøres.

Der er ingen hemmeligheder.

Sam Tam sagde at når vi underviser, fortæller vi alt. Han refererede til de skoler der gav indtryk af at ligge inde med hemmelig viden. Der er ingen hemmelig viden. Der er nogen der tror de kan noget de ikke kan. Noget falskt og uprøvet. De giver det samme fra sig som den lærer de har haft. Han ser med det samme hvad de kan. Det indre sprogs attitude afslører dem. De skal vide de kan det de underviser, ellers har de ikke noget at komme med.

Vi er i gang med at lære at et skub i Tai Chi, der ikke er et skub. Det er en energiudladning der sendes afsted samtidigt med at vi sænker qien. Det skal gentages så mange gange at det bliver en del af os. Det er klart at Sam kan se det. Han kan se om der er nogen der er i nærheden af at have forbindelse. Han lærer os også at det ikke gør noget.

Det er ikke elev, til elevs rolle at lære den anden eller rette dem. Det er vores opgave at lære os selv at reagere på det vi står over for.

Han siger folk ikke engang kan stille de rigtige spørgsmål. De spørger hvordan han gør det og får det vist. Det er forunderligt, han behersker en blød energi, der kan rive folk op med rode og feje dem væk. Han gør det igen og igen. Han fortæller også hvordan vi skal spørger. Men ikke uden at kommentere på at han svarer på og viser det han bliver spurgt om. Han ved godt at bag de forkerte spørgsmål, ligger et håb om at lære det han viser.

Han siger det er den rigtige træning der fører til resultatet. Standing meditation. Man kan ikke lære at sænke qien uden.

Sam siger folk kommer til ham når de har trænet Tai Chi i 20 – 30 år. De er trætte af at de ikke er kommet længere. Der mangler noget. Deres lærere har det ikke i sig. Folk træner mere ydre bevægelse end indre. De tror de træner indre. Det gør meget få. Deres bevægelse er mekanisk. Først når man mærker hvor brød strukturen er i bevægelsen er, har man noget at arbejde sig hen imod. Man kan mærke energien ånder i Sams krop. Hvis man skubber til ham, er det ikke en menneskekrop, det er et univers. Det svarer blødt igen med overlegen styrke. Et venligt tilbageslag der fortæller at hvis der øges aggressiv modstand, vil tilbageslaget være som at kaste sig mod en klippe. Han kan regulere det han sender tilbage, han kan lade det ramme som elektrisk strøm fra en sømpistol. Når man har oplevet ham, ved man hvad det er for en naturkraft man kan lukke ind når man træner stående meditation.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på Babuji. Han siger: Søg det højeste mål og alt andet følger med. Uden Babuji ville jeg ikke være i stand til at tage Sams lære ind. Sam stod ved siden af, medens jeg lavede pushhands med en Englænder, Sam kunne få mig til at gøre det samme som han selv gør. Englænderen spurgte: Kan han gøre det? Ja! Selv om Englænderen mærkede at jeg kunne, er det uvirkeligt. Jeg gav ham ikke skub, men kontrollerede ham. Hvis han pressede ind mod mig, mærkede han en energimur der svarede igen. Kom han hurtigt, svarede muren hurtigt. Brugte han styrke fik han styrke igen. Ikke som et slag, nærmere som en bølge der løfter en stor gummibold. Som et ocean i bevægelse.

Sam sagde jo han kan gøre det, han har det i sig. Han er bare ikke vandt til at gøre det. Hvis han er lidt hurtigere i tilbageslaget, flyver du. Vær glad for at han er en rar mand. Og så gjorde han det, fik mig til at vende tilbageslaget lidt hurtigere. Effekten kom promote, Englænderen var ikke i tvivl om jeg kunne sende ham tværs gennem lokalet.

Sam er en kapacitet for sig, han mestre at gøre det med Tai Chi vi alle drømmer om. Vi kan når han gør det gennem os. Når han står ved siden af. Derfra til at mestre det er der langt. Det så vi tydeligt når vi var på egen boldgade. Det er jo dygtige lærere og elever der er med. De har trænet i årevis, ellers er de ikke inviteret med i hans klasse. Alligevel falder vi tilbage i deres vores eget og vi står og laver det vi er bedst til. Det er virkeligt svært at holde fast i det Sam lige har lært os. Han kan godt se at her er mange varianter af pudshands. Så han vælger at vise en der er over dem alle. Mere enkel, den passer til hans undervisning. Når vi har lært den, laver vi ikke andre. Jeg gør ikke, jeg har skrottet de andre. Jo jeg kender dem, men Sams er nemmere og gennem den, forstår jeg bevægelserne. Jeg er ikke særligt bange for at blive skubbet til, for Sams puds hånds, glider af på det meste. Ikke alle ser det derfra hvor jeg ser det. De har deres at tage hensyn til. Jeg har jo selv gået i de klasser der er repræsenteret. Deres undervisningen er en anden end min. Jeg skal omskrive alt hvad jeg laver til et hensyntagende program. Jo mere enkelt, jo bedre. Derfor har jeg ikke brug for ”krøllede” pushhands forme. Mine deltagere skal kunne stå fast og glide af.

Tina Louise og Sam laver puds hands. I kan se hvor lille han er. Jeg tror ikke han er meget over 1m og 60 Han får vist os alle at det ikke har noget med størrelsen at gøre.

Tegningen på T-shirten

Da jeg blev præsenteret for Sam, sagde Tina det var mig hun fik den specielle T-shirt af. Et is Mini and I, he said. Mini er Sams kone, hun er med. Han kan godt lide jeg undervise ældre.

Der mangler nogle Tai Chi lærere. Jeg ved hvorfor de ikke stiller op. Jeg tror svaret er, at her bliver man pillet ned. Her er man ikke den bedste. Du kan skjule dig i din egen klasse med dine egne elever. Der er du den bedste, det er du ikke her. For mig er det sundt. Det der ikke virker, bliver siget fra. Indtrykkene af hvordan andre opfører sig, bliver brugt til at lære af. Jeg lærer at en ydmyg tilgang er bedst.

Det var et godt kursus og jeg gælder mig til mere.

Den 9/5

KOS Kultur og samfund i hovedstaden.

Jeg har fortalt der er gode muligheder for at skabe arbejde indenfor vores specielle område. Jeg har fortalt skolelederen at jeg har dygtige lærere omkring mig.

Vi har indkaldt til et møde for at se hvad vi har at arbejde med.

Nogen af de indkaldte er godt i gang i andre skoler.

Ideen vi fremlægger er:

Skolen I Skolen.

Tankerne er at samle de bløde sunde bevægelser under et tag.

Hvis vi kan få nok med, kan det lade sig gøre.

Der hvor det er et problem, for nogen, er at lærerne selv skal komme med eleverne.

Vi bliver lønnet efter de hold vi stiller med. For nogen er det sværere end vi troede. De tog mødet som en jobsamtale, hvor de forhandlede løn. Den bestemmer I selv, jo flere hold I samler, jo mere får I i løn. Jamen det var da ikke dem der skulle samle hold. Jo, der er ingen der gør det for jer. Vi kan reklamere sammen på en hjemmeside og når vi har nok aktiviteter kan vi søge om bedre lokaler. Det er planen.

Dem der havde hold i forvejen syntes det var en god ide. Fordi vi står i dårlige lokaler.

Massører og behandlere var med på den. Vi kunne sagtens forestille os de gode lokaler.

Henrik arbejde for Københavns ejendomme og kunne finde egnede tomme lokaler.

Vi blev enige om at komme med oplæg til det vi ville undervise og hvad vi har brug for.

Ellers havde vi ikke rigtigt noget at gå videre med. Dem jeg troede mest på, var ikke i stand til at lave et oplæg. Det viste sig at de ikke vidste hvad de ville. De ville have en høj løn og være kendte. Men for hvad? Du må vise hvad du dur til! Hvis ikke der er nogen der vil hører på dig, har du ikke noget at komme med. Det er nogle hårde slag at få. Du skal bevise dig selv. Du skal være selvhjulpnen. Nogen blev skuffede og vrede. De ville findes og opdages for deres store viden. Jeg ved du er god og at du ved meget. Jeg kan bare ikke forsørge dig. Jeg kan hjælpe dig til en karriere, hvis du selv vil. Sammen kan vi løfte opgaven. De kunne godt se vi havde fat i noget der var brug for. Det krævede bare mere end de havde troet.

Jeg gør ikke andet end jeg gør i forvejen. Skolelederen gør heller ikke andet end han gør i forvejen. Vi aftaler neste møde og ser hvad vi har at arbejde med.

22/5. Skovtur i Rosen

Flere af damerne på holdene bor på amager og har kolonihave på kløvermanken.

Her holder vi skovtur. Den vi er hos deler opgaverne ud. Hvem kommer med hvad.

Vi er opmærksom på at der er Copenhagen maraton så flere busruter er lagt om. Der har været maraton i København siden 1980. Der er altid nogen der glemmer det og kommer for sent. Vi hygger os og har en dejlig eftermiddag sammen. Vi går tur ved kanalen der har Kristiania på den anden side. Det er en skjult perle i byen.

23/5. Debat i Nabo-Ø

Nabo Østerbro er kendt for sine mandagsdebatter. Lederen Carl Ejner har forbindelse til politikere. Selv om Nabo-Ø er et lille og ydmygt sted, kommer de kendte politikere og debatører her. Jeg står ved den samme talerstol Mogens Lykketoft og Leif Davidsen har talt fra.

 Viggo Vikkelsø				
 Babou Viggo mester	<h3>Meditationsøvelser</h3> <p>Meditation betyder forbindelse Meditation er at tænke på en ting eller ingenting Øvelserne er med til at lave forbindelsen Kendetegnet er at man får det godt Vi bruger Qi Gong øvelser. Tai Chi er Qi Gong Det er altid måden det bliver vist på der gør en forskel</p> <p>Viggo vikkelsø 21497628 www.kinesiskgymnastik.dk</p>			
 Sander Kasper Sander Kasper angling Viggo lærer				
				

Det er stort for mig og jeg syntes også det er stort at de "store" giver sig tid til at komme i en pensionistklub. Her kommer alt fra biskop til statsminister. Min debat er om sundhed, jeg minder om den sundhedsreform alle partier blev enige om at indgå i og videreføre for 10 år siden. Det er ikke så svært at tale om noget man brænder for. Det smitter af på salen, de vil helst se de øvelser jeg fortæller om. Det har jeg det fint med. Efterfølgende er der mange der tilmelder sig mine hold. Det er selve meningen med at debattere. At udbrede kendskabet til en meget effektiv bevægelsesform og få folk til at gå ind for sundhed. Der er så mange ting ved mig der ikke rigtigt kan kontrolleres. Alt hvad jeg siger er sandt. Når jeg bliver spurgt hvorfor det ikke er en officiel del af behandlingen. Kan jeg svare at det bliver det og pege på hvor det er anerkendt. Og hvor hindringerne er.

24/5. Opvisnings foredrag i Krudttønden.

Krudttønden viser hvad Østerbro kan tilbyde ældre. Der er mest taler. Jeg fik min optræden, 20 min på senen og lidt til, fordi tilskuerne ville have mere.

Carl Ejner og hans søn Carsten regnede ikke med der var nogen der gad at høre og se på mig. De havde været med til planlægningen uden at tale med mig. De havde lovet jeg kom med et opvisningshold. Da jeg fortalte dem at sådan virker det ikke. Mine elever går til hensyntagende undervisning. Det er min opgave at beskytte dem. Jeg vil aldrig bede dem om at stille op. Jeg stiller gerne op, det er mit arbejde. Jeg viser og forsøger at få publikum med. Hvis der er nogen af mine der får lyst til at være med, er det noget andet. Det troede Carl Ejner og Carsten ikke jeg kunne, der var ingen opbakning fra deres side. Før de hørte klapsalver og hele salen var med. Nu var jeg deres mand. Der var ikke noget "head set", jeg improviserede, ved at binde en mikrofonen om halsen, det var ikke den bedste løsning. Det fik vi lavet en del sjov med. Det blev en festlig opvisning. Jeg gik rundt blandt publikum, så langt ledningen rakte. Og lavede øvelser med dem. Der var mange af mine egne med. Carsten sagde: du gjorde jo det vi aftalte! Ja, men det er måden, vi var heldige. Havde jeg sagt til mine elever de skulle lave opvisning, var der ikke kommet nogen. Nu havde vi det sjovt og de var stolte af at vise de gik hos mig. Det er måden det bliver gjort på. Carsten er ikke helt med på hvad jeg mener. Vi træner ikke til opvisning, vi træner for helbredet. Mange er syge, det vil de ikke vise. Vi kan laver en aftale om at du kommer med dit aikidohold og laver en opvisning for Tai Chi holdet i efteråret. Carsten ved godt han ikke kan samle et hold. Men nu forstår han hvad jeg mener.

3/5. Foredrag i Døv Blinde foreningen.

Hvis jeg kan vise jeg kan nå dem de fleste tror, er umulige at nå. Kan jeg bevise at mit arbejde er værd at støtte. Det er ikke så svært som man tror. Det der får det til at se umuligt ud i folks hoveder, er fordomme. Dem der ikke ved noget om blinde og døv blinde, kan ikke regne ud hvordan jeg gør. Jeg gør stort set det samme som med andre. Du skal tænke på at den koncentration de bruger er større end en seende. Derfor modtager de mere af den helbredende energi. Dem der er imødekomne gør. Jeg har formanden for døvblinde foreningen Gerd, på et blinde hold. Det er hende der har bedt mig lave debat. Hun er selv døvblind, hun underviser også. Derfor kan vi tale om hvad vi kan gøre. Der er hjælpemidler. Synet og hørelsen svigter med alderen. Det gør evnen til at lære nyt også. 80% af blinde er sen blinde, det betyder de er over 80 år. Formanden Gerd, tror ikke vi kan få de ældste med. Vi taler om muligheder. Det er ikke nemt, de forstår ikke transmissionen i meditation. Vi kan se de falder hen i meditationen, når jeg bruger den. De bruger meget tid på at sidde stille. De har aldrig lært at udnytte tiden. Det er der heller ikke ret mange andre der har. Stædige gamle skal have omsorg. De skal ikke tvinges i skole. Det jeg viser skal være noget de vil. Noget de kan lærer af uden de lægger mærke til det. Lige som Katten der strækker sig.

Gerd og John Max i Kulturhuset Lofter ved amagersøen.

Lige meget hvad, så arbejder jeg mig hele tiden frem mod en bedre løsning.

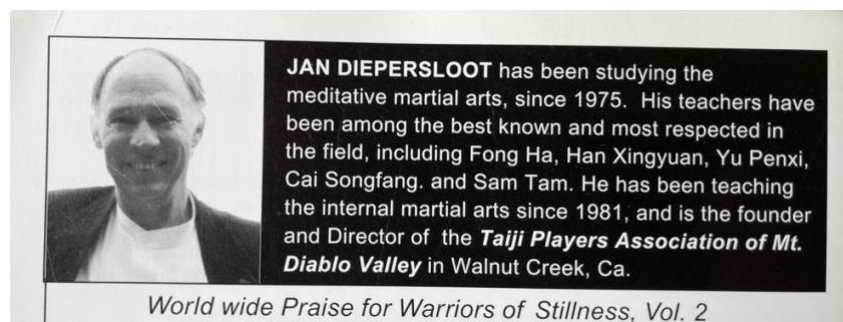
Nogle gange træder kontrolsystemet tilbage. Det kommer an på hvem der bestemmer. Hvis jeg er inviteret af kommunen, er det svært for en anden afdeling at sige jeg ikke må. Dem der er ansat til at kontrollere mig får lavet kaos hvis det kommer frem at de ikke har styr på aftalerne med forvaltningerne. Det var derfor jeg sagde længere oppe i teksten at man kan lukke alle foreninger hvis man vil. Men uden et foreningsliv, er der ikke noget demokrati.

Når det går rigtigt galt, vil I se den menneskelige natur tage over. Der hvor der ingen leder er, findes et helt naturligt samarbejde. Vi kan ikke stå på talerstolen og vise retningen, samtidigt med at vi tænker på et kontor der ikke har opdaget vi er her og derfor ikke har godkendt hvad vi siger. Når Politiken blander sig, bliver det besværligt. Der kan gå mange år før de gør det der blev sagt til deres eget. Selv om dem på "gulvet" har fanget det. Vi gør "et" for at tilpasse offentligheden og vi gør noget "andet" for at tilpasse virkeligheden.

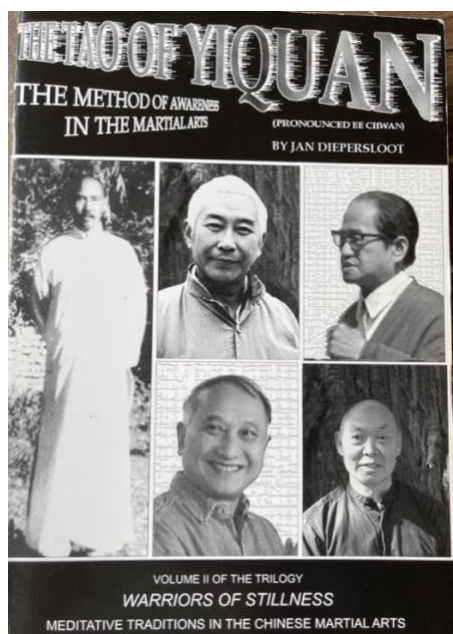
Min virkelighed er at lære en virkelighed at kende der er uvirkelig for de fleste. Den kommer til mig, i et intuitivt samarbejde med det "højeste". Jeg taler med Babuji i meditation. Han er min hjælper. Det uventede kommer. Han åbner en vej for mig. Når man laver Tai Chi formen, har man en "blind" modstander. En modstander der ikke er der. Babuji er min modstander, ikke som en modstander, men som en der viser hvad der er muligt og hvad der ikke er muligt. Det handler om trin og vend og balance. Jeg skal kunne vende uden at blive væltet. Refleksen skal være der når det sker. Det er afgørende for om det lykkedes. Det kan Babuji vise mig. Der hvor der ingen er, er han. Ingenting er den største beskytter. Hvordan fik du ham? gjorde du modstand? Har du lært nye trick? Næ, jeg flyttede mig bare og så faldt han. Han regnede med modstand, da der ingen var, fik han overbalance og faldt. Skubbende du ham ikke? Det var ikke nødvendigt.

Hos Sam lære vi skubbet, underligt nok mærkes det ikke som et skub, selvom der er en meget stor energiudladning. Den energi er naturen, uden man rigtigt kan forklare hvad det er. Det føles rart når skubbet kommer, gør det igen. Den metode kommer jeg til at arbejde med i mange år uden at bruge det i kampsener. Jeg vil tro jeg kan, men jeg kommer ikke til at slås med nogen. Jeg kommer til at lære andre at bruge det. Det jeg lærer, som Sam ikke underviser, er at bevægelsen også kan gøres i slowmotion. Meget forsigtigt, meget roligt så ingen falder. Det vi mærker er den behagelige gennemstrømning. Og det er jo det der er mit arbejde. Den helbredende del, gennemstrømning i syge fastlåste kroppe.

Jan Diepersloot-s bøger www.varriosofstillness.com er kommet i forvejen, kan man gode sige de er årsagen til at Sam kom til Danmark.

Sam er den seneste i rækken, Jan skriver om. Og rejser rundt med. Det er helt tydeligt at Jans arbejde gør Sam synlig. Han gør også dem der er med på Sams kursus synlige. Flere udlændinge følger Sam på hans tur gennem Europa. Det giver et indtryk af hvilke niveau, nogen af lærerne, der opsøger ham, er på. Man kan godt blive ærefrygtig. Jeg har ikke i sinde at lade mig skræmme. Jeg er her for at lære noget.

Ole Eskildsen er Danmarks dygtigste Jam Jung Kung Fu mester. Han har skole i Vanløse, i stationsbygningen i kulturhuset. Han kan det Sam viser os. Vi er heldige at have ham på holdet, så Sam kan vise sin teknik. Der skal styrke til at kunne tåle at blive smidt ind i en væg, igen og igen for at vi andre kan se hvad Sam kan.

En stor tak til Ole, jeg ser ham som en god ven og utrolig lærerig at være sammen med. Jeg har ikke gået på hans skole, jeg har kun trænet med ham når Wee Kee Jin har været her. Det vi arbejder med, tager så lang tid at lære. Jeg er glad for at kende nogen der går foran. Jeg er også glad for at være så heldig at komme med.

Jan bliver en god ven, han anbefaler mig til at få lov til at komme med til Holland i Efteråret. Der skal en anbefaling til, det vidste jeg ikke.

Jeg regner ikke mig selv for noget særligt. Øjne udefra ser noget andet end øjne der er prægede af skoler der vælger deres egne først.

Der var ingen andre end mig der blev inviteret med. Så jeg må have gjort en eller anden form for indtryk. Jeg kan godt selv mærke at luften og anerkendelsen om dem der følger en bestemt lærer. Deres anerkendelse er svær at opnå. Du er ikke en af os. Du er alene. Det er vi ikke.

Jan filmer forløbet, det viser han er en dygtig mand på mange områder. Han vil have udbredt kendskabet til meditative martial arts. Vi søger det samme, måske ikke helt det samme. Men vi har nemt ved at tale om nødvendigheden af at verden får øjnene op for de store kræfter der er i meditation.

Juni 2005

Jeg bliver igen plaget af FTF-A. De har smidt mit dagpenge kort væk. Jeg tænker med det samme..., Det er fordi de havde indkaldt mig til et kursus i min ferie og givet mig en bod for ikke at møde op. Den del havde de ikke problemer med. Når de smider kortet væk, har de en undskyldning for ikke at kunne se jeg har skrevet jeg holder ferie. Taler i ikke med ferie udbetalingen? Der står på mit kort jeg har ferie. Nu er hende der behandler sagen på ferie. Efter ferien bliver hun forflyttet og jeg får en ny sagsbehandler, igen, igen. Det er længe siden jeg er begyndt at tage kopi af det jeg aflevere til dem. Dagpenge kortet afleverere man i deres brevkasse.

De er flyttet fra Studiestræde til Snøres gade på Bryggen. De er lidt mopsede over jeg har en kopi. Nogen af dem har opdaget at jeg leger med dem. De ved ikke hvilket helvede de

gør for ordentlige mennesker. De skaffer ingen i arbejde, de smadrer folk med anklage, løgn og straf. Man skal være meget stærk for at kunne holde dem ud.

Jeg mødte en af mine elever, hun var i gult og orange, med hjelm. Er du blevet vejarbejder? Nej! Hun talte trafik, cykler og biler og hunde på strandboulevarden. Ja men du er kunstner, sanger og musiker. Ja! men hun skulle tage det arbejde der blev stillet til rådighed. Det er jo nonsens, kunne de ikke finde noget nyttigt. Du skulle jo synge i kirken. Det havde hun foreslået, men det er ikke rigtigt arbejde.

Hvad er rigtigt arbejde?

Der er mange der kan spolere rigtigt arbejde?

Jeg går tilbage til undervisningsforedraget jeg holdt i døvblinde foreningen.

Jeg kender flere af dem og de kender mig. Hvorfor kommer du ikke hos os mere? Det skal gå gennem BOS. Dem kan vi ikke lide, sagde de. BOS er besværlige. Dem jeg genkendte, er fra blindecenter i Thors gade på Nørrebro.

Her var jeg en årrække, til BOS, blindes oplysningsforbund satte en stopper for det.

De fandt nogle regler der var overtrådte og truede Lederen af centeret med at lukke centeret, fordi hun havde mig på timebasis. Ingen af os vidste vi gjorde noget forkert.

Det er nemmest ikke at være underlagt en skole. Det er også billigst. Efterfølgende blev BOS arbejdsgiver og så gik det i stykker, fordi BOS er meget dårlige til at lede en skole.

Jeg spurgte BOS om de ville have foredraget jeg holdt for de døvblinde. Det er sort tale for dem. De har ingen debatter, ingen foredrag. De misbruger 10 % puljen der er ment som opfordring til at få skolens lærere til at lave debatforedrag. I stedet tager bestyrelsen en dyr sejltur med Peter Olesen som guide. Her bruger de det beløb der skulle bruges på debatter, for de sender ikke pengene retur. De kan ikke holde ud at jeg får job, uden om dem. De kan ikke holde ud at jeg er åben om at jeg arbejdede for andre skoler. De kan ikke holde ud jeg ikke har brug for dem. Og de kan ikke holde ud jeg laver debatter, lønnet af debatpuljen, for andre skoler. Den selv samme pulje de ikke kan finde ud af at bruge på lovlig vis. Den nye leder spørger om jeg laver mange debatter? Nej ikke mange, jeg vil helst undervise. Jeg bruger debatterne før sæsonstart, til at gøre opmærksom på undervisningen. Det er hvad debatterne er til for. Debatter er ment til at udbreder kendskabet til det der er godt for samfundet. I hvert fald for mit vedkommende.

Skolelederen fra KOS er meget striks med at holde mig indenfor rammerne. Derfor kan jeg sige til den anden skoleleder at det de gør, skal de ikke tale højt om.

Der er en mindsteløn for debatter, men ikke en højeste løn. Mindstelønnen er 6 x timelønnen for en aftenskole lærer. For 40 min. Peter Olesen fik 46.000, - kr. Set herfra hvor jeg står, er det svindel. Det er ikke meningen jeg skal se og hører og finde ud af hvad der foregår. Men det kommer frem, fordi der bliver stillet spørgsmål om hvorfor BOS ikke har debatter. Fred være med det, Peter Olesen er god nok, han ved noget om byen. Lønnen for en fra TV er høj. Det har bare ikke noget med debat at gøre.

Min debat med døvblinde er også speciel. Gerd er min tolk, hun er selv døvblind.

Jeg fortæller og hun fortæller. Der er flere dygtige hjælpere på. Vi sikrer os at der bliver forstået. Jeg går rundt og holder og de holder på mig. Kan du mærke det nu? Ja, både på dig og inden i mig selv. Det er den overførelse der er speciel... og så er det altså heller ikke sværere end at gamle døvblinde kan finde ud af det. Fordi vi taler med hjertet.

Gennem prøver og svar og tilbagemeldinger er det klart. Vi er alle sammen blevet mindet om at vi har et indre og at vi skal tro det vi tænker. Så kan vi mærke hvordan vi kan bevæge os rundt i vores krop. Det er øvelser med at strække og række langt og se langt bag lukkede øjne. Det bliver endda sjovt. Jamen vi kan jo ikke se! Jo inde i det indre univers fejler synet ikke noget.

En gammel sømand havde ondt i nakken af bare at sidde og glo ud i tomrummet. Nu har han lært at blødgøre musklerne. Han har fået en indre bevægelse at passe. To damer griner med hele kroppen, nu kunne de mærke deres øre og øjne indefra. Jeg viser noget vi alle sammen kan, men aldrig gør, fordi der er for meget støj i hovedet. Vi takker af.

Der er meget kærlighed i gruppen så der er en lang afskeds ceremoni.

De kender hinandens problemer og drager meget omsorg for hinanden. De hører under DSI De sammensluttende invalide organisationer. Det er den sidste station for mange ældre, hvis de er så heldige at komme i forbindelse med den.

Det afhænger altid af om der er en god leder til at tage sig af dem, der er hvor de er.

Juni 2005

Mariannes demens projekt er nedlagt, vi vidste det ville komme. Det er fremlagt og godkendt og bliver nu taget i brug ude i kommunerne, støttet af kommunernes landsforening. Hun er ked af det og vred over at smølehoveder indenfor egne rækker, ikke har gjort det de lovede hende. Man kan ikke stole på Pensionisternes Samvirke. De er den organisation Marianne har været ansat af under projektet. Aftalen var at de sikrede hende en aftrædelses ordning og en stilling der passede til det lønniveau hun nu havde bevæget sig op på. Det var deres opgave. Efter alt er Pensionisternes Samvirke ledet af fagforeningens top. Jeg stoler ikke på dem, jeg har set og mærket at de på ingen måde er rene. De er en tilskudsforening, der skal lønne toppen først. De har skiftet navn flere gange. Hendes projekt har holdt dem kørende længe, hun har skaffet dem store indtægter. Fordi demens håndtering er et samfunds problem. Alle kommuner vil gerne have løsninger, så de kan uddanne deres personale. Under vejs er de inviteret ind for at følge projektet. Hvis jeg kender Pensionisternes Samvirke ret, har hun reddet dem fra at gå fallit, endnu en gang. Det undrer mig at gamle pampere, ikke kan forhandle løn til deres "guldfugl". Hendes arbejde er mere end godt, det er kendt og nu i brug i hele norden og hele landet. Der kom mange og hørte på hende. Det betaler de for. Hun solgte billetter. Dem der tager æren, glemte at belønne den der lavede arbejdet. Det er alt for pænt at sige at de glemte. De kan ikke se vejen frem, de kan ikke finde ud af at køre videre. Det kan andre. Der bliver nu lavet dement håndtering i hele landet og udenfor, efter den forskning Marianne og en psykolog og en læge har fået godkendt og anerkendt. De har skrevet afhandlingen. De har skrevet historie indenfor demens.

Jeg har aldrig stolet på Pensionisternes Samvirke. De snød mig og nu snød de så også Marianne.

Jeg ved hun kommer op igen. Hun er for dygtig til at gå på dagpenge. Hun skal bare igennem, til det rigtige job viser sig. Men hun kommer til at mærke systemet. Det gør alle. Man skal melde sig ledig, når man er ledig. Det gør vi, fordi vi gør som fagforeningerne siger. De selv samme fagforeningsledere der har bragt hende hertil. De selv samme der kalder deres løgne og tyverier for politik og taktik. Jeg kan huske jeg sagde til Nels Wonge, der styrede afdelingen i Griffenfeldsgade: I er fulde af løgn. I overholder ikke nogen af

jeres egne regler. Nej, nej, reglerne skal godkendes så vi kan få tilskud. Det er jura, det er noget andet. Vi skal tilpasse os systemet, godkendelserne er det vigtigste. Hvad så når det ikke holder, fordi I ikke overholder reglerne? Så søger vi igen.

Tænk at nedturen begynder med at man bliver svigtet af den arbejdsgiver man har reddet. For det har hun, hun vil bare ikke tale om det.

Nu skal hun melde sig ledig, det gør hun og hun siger til dem hun holder ferie.

FTF-A begynder at genere hende fra dag et, lige som alle andre der melder sig ledige.

Her bliver man degraderet til et nr. i en bureaukratisk maskine der aldrig skulle have haft lov til at eksistere. Hun siger til dem hun holder ferie. Det skal de nok få ødelagt. De starter med trusler, straf og magt, hvis ikke hun indfinder sig. Hun skal møde op. Så ferien er ødelagt.

I må ikke stole på samfundet. I må gerne arbejde på at gøre det bedre. Smil og vær glad og hav en plan B.

Sommerlejr, den 8. i rækken.

Dem der skal med er begyndt at rører på sig.

Her viser jeg at jeg gør mit. Jeg er sammen med mine om at gøre det på vores måde.

Det der falder naturligt for mig, er naturligt for alle. Fordi jeg gør det for alle.

Her er alle handicap og alle aldre og baggrunde. Vi taler ikke om sygdom, heller ikke rigtigt om behandling. Der svæver en ånd over sommerlejren der giver svar, før der bliver spurgt.

Det taler vi heller ikke rigtigt om. Jo der er stunder hvor nogen spørger, eller fortæller. Jeg tror det er den samme ånd der vil have at jeg skal have noget at vide. Så jeg kan handle på det.

Lena fortalte hun er mavedanser. Det lyder godt, vil du vise os din dans? Det er aftalt året før og i år skal hun lave en opvisning. Jeg har været med til forberedelserne, vi har lavet prøver. Lena er blind, helt sort skærm. Hun er født blind, så hun ser det ikke som et handicap. Jeg skal styre musikken og holde vagt ved en stolpe midt i lokalet. Så hun ikke danser ind i den. Musikken og trinene er forskellige alt efter hvor de kommer fra. Hun fortæller om numrene og viser, hun ikke bare danser, hun fortæller også. Jeg giver alle der vil en chance for at holde et foredrag eller vise noget. Her har i mulighed for at prøve af i gode venners lag. Her vil altid være trygge rammer. Går du med en drøm om at få lov til at fortælle eller optræde, så gør det her. Her er chancen for at blive set, at stille sig op foran et publikum.

Lena bryder fordommene om hvad blinde kan og ikke kan. Hun har ingen begrænsninger. Her er hun fri og hun lever et liv hvor hun rejser og gør mere end de fleste seende. Hun var i Nicaragua, alene, men jeg tror ikke samfundet er klar til at tage imod de blinde. Jeg skrev tidligere at Lone en anden blind pige, og jeg lavede radio. I Folkets Radio kan man godt, rundt om mig kan man. Skal de rundt om en offentlig godkendelse, er det noget helt andet. Vi må ikke noget af det vi gør. Ja og nej. Hvids vi spørger, skal vi oprettes og registreres. Jeg sørger for at vi holder os der hvor vi går fri. Jeg har lært at sno mig. Den måde jeg gør det på, kan ikke hænges op på noget. Fordi det er non profit. Ja Bussen koster, lejren koster, maden koster. Men der er ingen der tjener på det. Jo lejren og Bussen og dem vi køber maden af. Det må de gerne. Men jeg må ikke. Jeg er ingenting.

Jeg tror det er det bedste råd jeg har fået af Babuji: VÆR INGENTING. Det du skal bruge, kommer til dig, når du er ingenting.

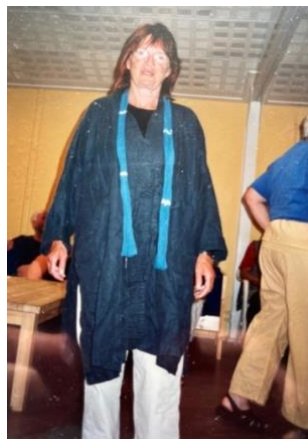
Carsten Jørgensen og konen gav workshop i Aikido. Det kan kun lade sig gøre når der ikke er penge med. De tilbyder selv at være med. Det jeg laver, er et tilløbsstykke. Lærerne kommer selv.

En revisor kan få et hvert regnskab til at gå op i det resultat han bliver bedt om. Prøv at se hvordan bankerne flytter tal. Prøv at se de skiftende regeringer flytte rundt på tal. Prøv at se de meget store selskaber "MÆRSK" f.eks. der tjener meget. Store selskaber har deres egne regler. Vi kan forarges over de kæmpe beløb der bliver til ingenting. Og vi kan vælge at sige, de gør det de bliver bedt om. Mange vælger deres vej. De kan overbevise rigtigt mange om at det er den måde samfundet hænger sammen på.

Min vej er en anden.

Jeg gør det jeg skal, for at overholde reglen om ikke at tjene direkte på spirituel træning. Det samme gør dem jeg samarbejder med, indenfor Babujis system. Mine elever fik nye dragter syet i Indien af en kvindeggruppe der samarbejder med mine kvindelige deltagere. Selve dragterne koster ikke noget. De er syet af bomuldssække der er farvede. Man kan skimte stemplerne. Kvindeggruppen der syede, får en donation. Rejsen koster. Regnskabet kommer til at gå op. Det gode koster ikke noget, det er reglen. Det der skal til, for at få det til at ske, kommer af sig selv. Jeg er postbud, "DE LEVERE MAN", jeg afleverer breve. De kan ikke sendes med posten, fordi ingen mand må få dem. Kvinder har ingen postkasse. Kommer der et brev, er det mandens. Jeg er den ingenting der bringer budskabet. Budskabet der redder mange Indiske kvinders liv. Fordi en kontakt til en ukendt hjælper udenfor Indien, gør at mændene ikke tør slå dem ihjel. Af frygt for de bliver straffet for deres ugerninger. Mine damer er fornuftige og de lytter til hvad jeg siger. De skriver det kvindeggruppen i Indien beder dem om, gerne så det ser officielt ud. Bente Hagen har nogle stempler efter hendes mand, Per Hækkerup, der var politiker. Jeg fandt nogle røde savtakkede klistermærker, hos min ven der køber dødsbo. De lignede noget domstolene bruger. Brevene ser drabelige ud. Sister Kasturi vidste godt det var fake, men det ved mændene der vil gøre kvinderne ondt ikke. Jeg havde selvfølgelig ikke noget med brevvekslingen at gøre. Det havde Sister heller ikke. Brevene lå hos hende til kvindeggruppen fra syd kom og hentede dem. De gik ud på at vi ville overføre penge til en bankkonto oprettet i en kvindes navn. Ingen konto ingen penge. Kvinder kan ikke oprette en bankkonto i Indien. Det er også noget nær umuligt for dem at hæve en check. Hvis du vil give en Indisk kvinde penge, skal det være kontanter. Jeg siger ikke at Indien er en røver stat, jeg siger ikke at de er korrupte og lever af at snyde og bestikke alt og alle. Jeg siger ikke at jo højere på strå, jo større ret har de til at tage hvad de vil. De er ikke værre end andre. De gør det bare på en anden måde. I Danmark er vi ikke korrupte. Nej nej, der er andre måder. Hvis politikerens bror ejer en gummifabrik, bliver det indført ved lov at alle biler skal køre med stænklapper. Et byggeri bliver ikke godkendt hvis ikke der doneres penge til en fodbold arena. Det er det samme alle vegne. Min pensionsopsparing blev halveret natten over da Pouel Schlytter var Statsminister. Jeg kunne jo bare have kaldt den noget andet, jeg faldt i, lige som mange andre. Vi må lære at sikre os selv, vi kan ikke stole på noget. Vi kan kun stole på os selv. Jeg vil blive anklaget, fordi det lykkedes for mig at køre udenom systemet. Dem der underlægger sig systemets regler fuldt og helt, holder ikke ret længe. Det behøver ikke være snyd og svindel. De fleste gør nogle meget ordentligt og fint for hinanden. Det er det den enkelte gør for den enkelte, der tæller. Det ingen forventer at få noget for, er det bedste. Kun den gerning der ikke er tyngt af selviskhed, er Guds gerning. Der er ingen der kan regne mig ud, selv om jeg lægger alt frem. Jeg er ingenting. Det betyder ikke at jeg gør ingenting. Jeg gør utroligt meget og jeg viser andre hvordan de kan gøre det samme. Jeg føler endda jeg bliver rigeligt belønnet for mit arbejde.

Babuji vil sige: Hvis der er et problem, så fikses det. Kan det ikke løses, er det ikke et problem, så må vi leve med det.

Dem jeg omgiver mig med, får det også rart. Vi gør noget godt sammen. Hvordan skal jeg forklare det... Vi har ikke brug for forklaring, den er der. Det er nok. Det er som om dem der har brug for forklaring og for at forklare sig, ikke har fundet det de søger. Jo vi sidder da og hører på hvad andre siger. Man er vel høflig. Men når du har fundet dig selv, behøver du ikke tage noget ind fra andre, bare for at tage det ind. Det der er rigtigt for dig, er der allerede. Selve forbindelsen er der for evigt, den kan ikke afbrydes, når den er der.

Jeg ser og høre dem der forklare meget, som søgende mennesker. De taler meget, de siger noget det er tydeligt de ikke selv har forstået. Når de senere begynder at skrive om

det de ikke rigtigt har forstået, er de kommet lidt længere. Ja bliv ved, for h... den forbindelse du leder efter, er tæt på. Du kan få den, hvis du vil have den, du skal bare bede om den. Bøn åbner dig. Troen skal være større end egoet.

"Mystikken" er drilagtig for nogen. Den kappe de er omgivet af, kukker ikke noget ind. De snakker og snakker om det de vil, medens andre sidder i meditation og gør det. De laver afskrifter af originaler. Det er fint nok. Stille og roligt nærmer de sig deres egen, lyd og stemme. Selv om de har stemme nok, har vi kun hørt dem bruge den til at tale om andres forklaringer, som var det deres egne. Jeg har set det vi søger komme til os. Lidt efter lidt overtager vores egne ord den afskrift vi var så glad for. Den der gjorde os til søgende. Ordene er næsten ens, men de føles mere rigtige nu. Og den du siger dem til forstår dem, fordi der er transmission i dem. Den forbindelse du leder efter, kommer langsomt til dig. Hvordan kan jeg så sige forbindelsen er der hele tiden? Det er forbindelsen der udvikler os. Den har altid været der, vi har bare ikke lært at bruge den. Den er i meditationen, det er derfor vi mediterer.

Det er tydeligt jeg er i en skriveproces der viser den udviklingen der sker for den søgende. Selv dem der er blændet af ego fordi skønheden i det de søger, skinner så tydeligt igennem. De får råd om at blive ved. Forvandlingen kommer ikke på en gang. Det kan ikke nytte man tror man er mester fordi man har set et glimt af virkeligheden. Skuffelsen over at blive pillet ned er stor. Lad nu være med at blære jer før i har afprøvet de nye færdigheder. Det prøver jeg at få mine deltagere og elever til at forstå.

Sommerlejren er et naturligt behov for samvær.

Jeg dyrker det ikke som en forretning. Derved kommer jeg i interessekonflikt med dem der lever af at lave højskole. Jeg kender de metoder turist virksomheder bruger. Deres opgave er at sælge og skabe omsætning, det er ikke min opgave. Jeg ved bare hvordan maskinen fungerer. For det meste ved jeg mere end dem jeg søger samarbejde med, fordi jeg er uddannet i den sektor i privat livet, der kun kan overleve hvis de har succes. Uden kunder, køre de ikke. Hvis man ikke kan stole på virksomhederne, vælger kunderne dem fra. Er de for dyre vælger man dem fra. Ligesom når de er for dårlige og ikke holder aftaler og i det hele taget er for grådige. Det mærker folk med det samme.

Den første sommerlejr i 1998 var en stor fejl. Fordi Pensionisternes Samvirke ikke holder de aftaler vi indgår. Pensionist Højskolen i Tisvilde var selvskreven, syntes jeg. Aftalerne var på plads. Jeg kommer med 40 deltagere og de lægger lokaler til. Jeg har selv en Kok med, han ordner selv indkøb. Ud fra et budget på 125,- kr. pr. deltager pr. dag, hans løn er 1000,- kr. om dagen. Min er 1300,- om dagen. Vi overnatter og er med over alt.

Det samme gælder mine lærere. De er med frivilligt, for opholdets skyld og fordi de træner med i hele programmet. De blev sendt hjem. Højskolen har sat deltagerbetalingen til 4.500, - kr. pr. deltager for 4 dage, så der er rigeligt at gøre godt med.

Alt var godt indtil dagen hvor eleverne ankom til Højskolen. Her blev alle aftaler brudt. Jeg kunne få lov til at komme 1 ½ time om formiddagen og 1 ½ om eftermiddagen. Uden løn, fordi jeg lavede frivillig arbejde i Pensionisternes samvirke. Min kok var sagt op, højskolen havde en ung køkkenelev. De kinesiske retter vi havde planlagt, blev til en gang boller i karry. Forstanderen kom og forstyrrede os hele tiden. I skal ikke sidde og sove. Vi mediterede... Hun rendte rundt med en rullebuss med sangbøger og gav sig til at synge i vilden sky. Hver gang vi havde et roligt øjeblik. Alt hvad jeg havde aftalt med mine elever, var fejlet af bordet.

Jeg må indrømme at jeg tænkte på at give Nels Wonge en røvfuld, sådan helt venskabeligt tjatte til ham og fortælle ham at han ødelagde det for de medlemmer han fyldte med løgn. Et lille slask ved hver sætning, for at understrege, at det må du ikke Nels. Han var jo hovedmanden i de aftaler der blev brudt. Men når jeg så ham, så jeg en meget plaget mand, hvis hud hang i laser af psoriasis. Han flakkede og fik travlt med at komme ud ad døren når han så mig. Den kørte allerede på ham, så jeg behøver ikke gøre noget. Han straffer sig selv.

Du må ikke snyde en god mand. Så bliver du straffet ovenfra. Den gode mand må så til gengæld ikke tænke dårlige tanker om nogen. Tankens kraft er meget større end vi tror.

Jeg lovede mine elever at til neste år. laver vi det selv. Jeg finder et godt sted. Til den pris de har givet, kan vi leje os ind på hotel Sheraton.

I 1999 lavede jeg den billigste sommerlejr der stadig havde Bus til og fra og vores egen kok og 4 lærere. 1.300,- kr. pr. deltager. For højskoleophold fra mandag til fredag. Det var godt og alle var glade. Det var også på den sommerlejr Inga sagde at metodisterne har et feriecenter lidt længere henne ad vejen. Der havde hun været mange gange, det er mere egnet til os. Der er store værelser, beregnet til far og mor og to børn.

Jeg talte med dem og bestilte næste år. i uge 25, det er ugen før skolernes sommerferien. Det er en god aftale for udlejeren og for os. Udlejeren spørger ikke til om jeg er en organisation eller en forening. Jeg er godkendt på mit sociale arbejde alene. De fleste der gør det jeg gør, gør det for tilskud. Det er den Danske model. Opret en forening og få medlemstilskud.

Det vil jeg ikke, det virker ikke for mig. Jeg kan gøre det billiger og bedre uden at være støttet af det offentlige. Jeg vil ikke være afhængig af dem, de skal ikke bestemme over mig. Vi er alle under det offentlige, når vi benytter lokaler det offentlige støtter driften til. Men vi kan godt holde os fri af deres greb.

Jeg vil gerne have at det offentlige ser på hvad jeg gør og tager ved lære. Fordi de kan lære at spare, samtidigt med vi skruer op for sundheden. Der er ingen snyd og det virker.

Inga er i køkkenet når Jesper er i køkkenet, de andre vil hellere træne.

Energiniveauet er høje her på lejren, jeg tror ikke der er nogen der vil kunne gøre det samme hvis de var alene. Det fortæller noget om hvad det vi laver, gør ved os. Der sker noget fra kl.07,15 til k.22. Man behøver ikke være med til det hele. Folk gør det de har lyst til og det de kan. Alligevel ser jeg nogen stå og træne sammen, for at vise den anden hvordan man gør. Man kan sige alle hjælper alle.

Vi øver os også til torsdag aften, hvor der er optræden og festmiddag.

Det jeg laver, er unikt og jeg ved det ikke bliver opdaget medens det er i gang. Der er en tidsfrist, lige som der er en tidsfrist før det vi lære lejrer sig. Selv om samfundet ikke ser det, vil det sive langsomt ind. Vi er sådan indrettet at først når "chefen" forstår det han får vist, kan der tales om godkendelse. Den politiske godkendelse kan godt tage endnu 40 år. Først når folket bruger det, bliver der tale om at integrere det. Godkendelsen finder sted meget længe efter, derfor er der ingen anerkendelse. Af dem der går foran.

Det går ikke noget. Det er ikke anerkendelse jeg arbejder for. Det er udbredelse.

Jeg bliver lidt i den her skole.

Jeg beder de af mine lærere der vil være lærere om at skrive deres profil. Kan du ikke bare gøre det, siger Michael, du ved hvad jeg vil. Nej Michael det bliver først klart for dig når du selv skriver hvad du vil, det skal igennem dig. Det du vil nu, er ikke hvad jeg vil råde dig til. Du skal arbejde på din egen udvikling. Hvad vil du?

Jeg tror det er derfor så meget går galt. Vi kan bede et reklamebureau om at lave vores profil. Det er bare ikke os, det er noget andet.

Jeg har altid brugt mine egne billeder, mine egne tekster. Jeg har så galt lavet min egen musik, fordi der var noget hysteri om rettigheder, hvis jeg brugte andres. Tegninger er der også rettigheder til, fotografier er der ophavsret til. Der bliver hele tiden lagt forhindringer af alt det der kan laves penge på. Det jeg laver, er frit.

Stjæl det jeg laver og læs det, så du kan få banket lidt moral ind i hovedet.

Den selv samme Michael havde købt mit navn, fandt jeg ud af, så jeg ikke kunne oprette en Hotmail i mit navn. Han fortalte det. Behold du bare min navn Michael. Min mail kom til at hedde viggocom@hotmail.com i stedet. Det er hvad man har venner til. Han troede folk med det samme ville opsøge ham og købe deres navne tilbage. Ingen tænker som dig Michael.

Han havde også købt domænenavnet til sin egen boligforening, fordi de ikke ville have ham i bestyrelsen. De lavede en anden bestyrelse udenom ham, han var alene, han fik ingen med.

Måske er det din væremåde du skal tage op til vurdering Michael. Der er da ikke noget galt med ham, det er alle de andre. Han har ikke gjort noget ulovligt.

Jeg tror vores tid med computere og internet og domæner og en masse nyt, skal have tid til at finde sin plads. Michael er langt foran med en masse computer stof, der ikke har andres bevågenhed.

Så bliv dog programmør. Nej det var ikke det han ville.

Jeg vil gerne se et program hvor den perfekte menneskekrop viser de perfekte bevægelser. Hæve sænke, se hvad der sker inde i kroppen når karrene fyldes og laver balance. Det perfekte vægtskifte, det perfekte taljedrej. Begynd med 3D figuren, der laver rækkefølgen på bevægelser. Der er en lille forskydning i tiden fra Qi-en stiger og sænker, til bevægelser følger efter.

Jeg tror bare ikke det er den måde Michael tænker Tai Chi på.

Så lav det på din måde, du er så glad for computere. Lav noget andre kan få gavn af, i stedet for at vrid din hjerne med hvad du kan få ud af andre.

Jeg ser tydeligt at jeg ikke kan få andre med på mit projekt. Ja det lyder underligt, for der er mange omkring mig der er med. Vi kommer ikke til at sidde og projektudvikle omkring et bord. Det sker i klasselokalet, hvor vi laver øvelser sammen. Det sker her på sommerlejren hvor det vi gør sammen, kan bruges som en skabelon af alle. De ved det bare ikke medens det står på, selv om jeg taler med hver enkelt lære før vi skal afsted.

Jeg planlægger med hver enkelt. Jeg har prøvet med hele gruppen, det dur bare ikke. De kan ikke uden mig. De tror de kan, jeg har sagt til dem at de er meget velkomne til at gøre det samme. Og at jeg vil stille op på samme betingelser som de har hos mig, hvis de gør det.

Når jeg taler med den enkelte, er det om hvad de vil. Hvis de ikke ved det inspirerer jeg. Afprøv det du vil være god til, bliv fortrolig med det her på sommerlejren.

Med kokken er det om budgettet, det skal holde. Når deltagerne har betalt og jeg har givet dig pengene, er der ikke flere fra den kasse. Du har foruden de penge gæsterne betaler for at spise med. De skal give det samme som deltagerne. Jesper slår ud med armene og er stor på den, i behøver ikke betale, der er mad nok. Du må gerne lave overskud Jesper. 50 gæster a' 125,- kr. = 6.250,- Hvor blev de penge af. Vi har altid mange gæster, selvfølgelig skal de betale for maden. En af lærerne har en busfuld elever der kommer om onsdagen og træner med. Hvad han tjener på dem, må han selv om. Det blander jeg mig ikke i. Der er en dør åben for alle til at tjene på bøger og kunst. Hvis massøren tager penge for massage, ved jeg det ikke.

Det er her som på et hvert andet ophold. Kræmmerne og dem der snyder udenom, er her også. Jeg ved det og jeg lader det ske. Bare det ikke tager overhånd.

Så får de det at vide så de ved jeg hele tiden har vidst hvad de har gang i. Jeg kan godt finde på at give dem opgaver. Så de betaler lidt af deres skyld tilbage.

Dem der tror de kan snyde mig, har snydt sig selv så snart de begynder. Jeg smider ingen ud, de går selv når de bliver så desperate over at jeg ikke engang giver dem påtale.

Jeg minder dem højest om hvad vi har aftalt. De groveste tilfælde beskriver jeg, fordi en del af læren er at skrive sig fri af det der tynger. Jeg renser mig selv. Det der bliver rensat væk forsvinder. Den påvirkning jeg renser ud, opløses. Dem der har påvirket mig så jeg skal bruge tid på at rense dem ud, kan også mærke det. Det er bare sådan at der er et meget langt gab til at de forstår det. Det vare længe før det går op for dem at den smerte de oplever kommer af de holder fast i noget der ikke er der.

Vi gør ikke noget forkert.

Måske vil dit angreb på en der meditere og kliner sig selv dagligt, komme dig til gavn.

Pas på hvad du gør, du kommer måske til at optræde i min skrive proces.

Selvfølgelig er der mange der fortjener at blive nævnt for at være rørende og hjertens gode. Det er de fleste, selv dem der ikke har opdaget hvad det er vi arbejder med. Jeg prøver at gøre det forståeligt at dem der giver mig problemer, meditere jeg på for at opløse problemerne og få svar på hvad jeg skal gøre. Det meste er at spørger om hjælp til at hjælpe andre.

Hvis man vil lære noget skal man dele det med andre. Det du gør dig umage med at give andre går igennem til dem på den gode måde. Det er selvfølgelig tanken der tæller. Gode tanker giver gode resultater. Det er derfor vi skriver, det er derfor vi forbedrer. Når der er ændret på en ting, påvirker det andre ting. Det er de svære øvelser vi træner. De fleste er over den alder hvor bevægelse er nemt. Jeg skal få det til at se nemt ud, jeg skal få det ind, uden vi opdager det. Jeg tror det mest naturlige er at lære uden vi opdager det. På sommerlejren gør vi op med flere Tai Chi skoler der tydeligt er "pengemaskiner", de holder på folk. Lærerne skal sende penge til en Kineser for at få lov til at undervise hans øvelser. Det er ikke min stil, det er ikke Dansk. Vi holder åbent for alle. Jeg behøver ikke kende alle, vi kender den indstilling fra det danske foreningsliv.

I Danmark lægger vi ikke under for pres, her er alle frie til at praktisere det de finder rigtigt. Jeg har stået med elever der har fundet det de søgte hos mig. De skoler hvor der er en hakkeorden fra top til bund, bruger for meget tid på hierarkiet. Det er ikke en gang færdigheder man stiger i graderne på. Det er hvor længe man har været der. I Tai Chi er der ikke konkuraner og turneringer, i hvert fald ikke i Danmark. Der er opvisninger og jo flere former du kan jo bedre. Der er så meget mængde træning at meget få kommer til bunds i bevægelserne. De fleste ved ikke hvad de laver. Jeg kan ikke undervise på den måde. Mine elever skal have noget ud af det også selv om de ikke ved alt hvad bevægelsen Kan. De ved godt at det er sundt og at vi får det bedre. De er blevet meget blødere og harmoniske. Jeg omskriver martial arts til en blidere udgave, hvor vi kan støtte og glide af. De ved godt at de unge bruger øvelserne til kampsport. Prøv at se når vi laver grib Påfuglens hale. Den er et greb der kan låse modstanderen. Den kan også støtte en der er usikker på benene. Man kan sige jeg giver mine elever lidt mere end andre skoler. Jeg giver dem kampsport omskrevet til at hjælpe og genoptræne. Vi ved det godt og vi griner lidt af det. Forskellen er at vi aldrig vil skubbe nogen. Hvorimod dem der træner kampsport, hele tiden leder efter en åbning til et angreb. Lærer vi at glide af på alt, lige meget hvor det kommer fra. Sikleøvelserne gør forskellen, hvem skulle tro at styrken er i det bløde. Du finder meget lettere balancen når du er blød.

De unge der ser min Tai Chi form, spørger hvilke stile er det. Det ser anderledes ud når jeg laver Tai Chi, end når andre gør det, silken giver bevægelserne et andet udtryk. Flemming, en af mine lærere blander sig og siger: Det er Viggo still, det ser lettere ud når jeg laver bevægelserne, end når andre laver de samme bevægelser. Der er som om jeg har tilføjet det noget andet. Og det har jeg jo, jeg kan ikke lave en bevægelse uden transmissionen vælter ud af mig. Så det er ikke en gang mig, men transmissionen der gør forskellen. Når jeg hjælper folk ind i dem selv, er det ikke min vej, det er deres vej de følger. Fortsæt med at søge det der bringer dig længere og længere ind i dig selv. Ruten er i dig, ikke udenfor dig.

Prøv at tænke på hvor meget kærlighed der skal til for at gamle syge og handicappede kan bevæge sig uden deres krop smerter. Qi neutraliserer smerten. Du kan også sige det er meditationen i øvelsen der gør det. Pranaen eller transmissionen vil jeg sige. Det der bliver givet i så store mængder at det kan fortrænge smerte, er selve det gode. Hvis ikke jeg

skriver om det, får vi aldrig hul på at tale om det. Nogen skal stå frem og sige jeg havde så ondt at jeg var nødt til at lave nogle Tai Chi øvelser, for at komme mig. Det er jo ikke løgn, det hjælper at bevæge sig. Når vi tænker os om siger vi til os selv: Jeg skal lige op og i gang. Hvis ikke vi kan det, er håbet på vej ud. Jeg bad om at blive rask. Hvad var svaret? Begynd at bevæge dig.

Måske er jeg den der mindst af alle ved hvor betydningsfuldt mit arbejde er? Jeg er jo midt i det, jeg kan ikke gå fra det. Jeg kan først skrive om det om mange år. Historien ses i bakspejlet. Jeg er selv på vej ind i det jeg viser andre, jeg går bare lidt foran dem og lyser. Jeg har elever på vej ind i en god tilværelse, fordi de investerer i deres helbred. De kan ikke se andre muligheder. Det behøver ikke være fordi de har fået sat en tidsfrist på deres liv. Når vi går på pension, sker der en omvæltning i vores liv. Der skal noget andet i stedet. Hvis du går hjem og lægger på sofa, går du meget hurtigt i stå. Jeg blev sat i den omvæltning længe før tiden var inde, på grund af nedslidning. Jeg har lavet et skifte for at overleve. Jeg valgte det der fik mig til at overleve, som levevej. På den måde inspirerer jeg andre til at gøre det samme. Det er der mange der gør. Det viser sommerlejren tydeligt og det gør mig glad. Jeg er oppe imod at det ikke er helt almindeligt det jeg gør. Det er slet ikke nået ind i samfundet. Jeg kan ikke både kæmpe den sag og samtidigt undervise fuld tid.

De andre pligter skal passes. Det er ikke kun skoleskemaer, det er de kontrolskemaer kommunen skal have for holde øje med mig. Jeg har ikke valgt det nemmeste liv, derfor skriver jeg om det, i håb om det kan gøres nemmere for andre i fremtiden. Jeg kunne være ligeglad og køre mit eget løb. Men det gør jeg ikke, tingene hænger sammen. Et bedre liv er et bedre liv på alle hyller. Når jeg kæmper for forbedringer i det offentlige, kan det læses her. Du kan intet ændre, får jeg at vide. Jo jeg ændrer folks indstilling indefra. Ja det tager tid og den tid har vi. Tænk at vi en gang i fremtiden vil have ministre der taler sandt. Ja jeg overtolker, selvfølgelig taler de den sag de tror på. Det jeg mener er at hvis de mediterer kommer der mere helhed ind i deres bevidsthed.

Jeg blander ikke kun stilarter. Jeg blander også unge og gamle og nationaliteter og handicap. Det virker, jeg ved ikke helt hvordan det gik til at det var så nemt for mig. Yngre syntes det var en god ide. Handicap skolerne var glade for at det endelig lykkedes, de ville gerne blande.

Jeg tillod blandede hold uden at tænke særligt meget over det. Fordi jeg ser det som mine egne hold. Et hensyntagende hold er netop hensyntagende. Her bliver der taget hensyn til de særlige behov der er. Vi lærer ikke på samme måde. Der er stor forskel på opfattelsen hos ung og gammel og hensynet til de handicap vi hver især har. Mange gange kommer angsten fra skoleledere, der ikke ved hvad de skal stille op med forskelligheder. Jeg ser en helhed der skal virke, så dem der er med, får det samme, der bliver ikke gjort forskel. Hvis der er forskel, er det måden den enkelte deltager modtager undervisningen på. De har forskellige hensigter. Jeg prøver at gøre det klatr at vi har samme mål. Gå efter hjerter, gå efter at blive forenet med det I kan mærke. Derfra følger I jeres egen udvikling.

Jeg videregiver den lærer Babuji beder mig om at udbrede. I kan følge den opgave jeg har påtaget mig og den udvikling den medføre. Jeg ved godt det også er et stort skrivearbejde. Først håndskreven dagbog, medens jeg er i det, så den digitale del hvor jeg er på afstand og kan se min egen udvikling. Jeg kan

også se samfundets udvikling i forhold til arbejdet. Der sker helt tydeligt en ændring i opfattelsen af hvad sundhed er. Nu får vi det indvendige med og ser hvorfor sammenhæng er bedre end splittelse. Vi skal kunne holde ud at leve med os selv. Vi er en del af den helhed vi er ved at ødelægge. Vi skal kunne tåle at være i det kaos tiden viser os. Når alt omkring os går i stykker, går vi også i stykker, hvis vi ikke har noget at holde os til. Vi finder det ikke udenfor. Der er nogle få "profeter" og forfattere der er værd at høre på, fordi de tydeligt har fundet noget der er mere end en historie. De kræfter der ødelægger verden, prøver at feje sundhedsapostlene og vismændene af banen. Fordi deres sundheds snak og overlevelses snak ødelægger forretningen.

Der er to ting vi kan gøre for at vi kan klare at leve i løgnen og støjen.

Et er at holde den ude.

To er at kæmpe imod.

Det er ikke en håbløs kamp, det er vores egen overlevelse.

Det er ikke en egoistisk handling at redde sig selv fra undergang.

Formålet er at vise det kan lade sig gøre.

Min tilknytning til den Guddommelige forbindelse er større end det jeg fortæller.

Fordi folk omkring mig tvivler på alt hvad de ikke selv har fundet på. Der er for meget ego og vi har hørt på for meget løgn. Folk ved ikke hvad de skal tro. Derfor fortæller jeg at forbindelsen der kommer til syne i os, er vores alene. Den føre til det vi hver især skal bruge. Den føre til at vi får det bedre og bliver sundere. Vi må kalde den hvad vi vil.

Jeg vil undgå at "fægte" med folk om hvad de tror på.

De første ringe af ego er seje at opløse.

De vil helt bestemt gerne have et bedre liv og kunne gøre det de savner.

Hvis de ser mig som sund og rask og med en sund beskæftigelse. Er misundelsen også en motivation. De kan se det kører for mig og de vil gerne kunne bevæge sig lige så frit.

Jeg er ligeglad med hvad de kantede "typer" gør, bare de gør noget.

Jeg kan se når de er rørt i hjertet. Jeg behøver ikke høre på deres udenomssnak.

Jeg har været på den rute. Det er helt almindeligt at nye vil berigtiges i deres nyvundne opfattelse. Det gør jeg gerne.

Dem der ved bedre og straks vil lave mig om, bruger jeg ikke tid på. Jeg ved de er i gang.

Der kan gå år. før de kommer til de første stader. Selv her taler jeg ikke med dem, fordi de ikke er klar. Vi er ikke uvenner men vi har været der. Jeg kan høre ud fra hvad de siger, når de er forbi de hindringer de har lagt for dem selv.

Vi får gradvis den erfaring der lærer os at når vi giver slip er vi sammen med det vi søger.

Du er der uden at være der, du er tilskuer til din egen handling. Du går ud af dig selv for at give plads. Det stude vi oplever når vi træner er en sammensmeltning med naturen.

Derved er den måde jeg underviser på anderledes end noget der er vist før.

Dem der lige er kommet og dem der har været med længe, får det samme.

Alder og handicap spiller ingen rolle.

Babuji siger: Du bliver god til det du gør når du mediterer.

Jeg skal vide hvad øvelserne jeg underviser gør, hvad den specielle måde jeg underviser på kan. Hvad overførelsen der er i transmission kan. Det giver dem der står foran mig det de skal bruge. En dame på 80 år. vil ikke være ekspert i Tai Chi, hun vil lære at stå fast så hun ikke falder. De unge vil lære samme teknik for at kunne fælde modstanderen.

De blinde vil udvide "radaren" følelsesfædet.

Jeg står og blæser transmission ind i dem uden de ved det.

Selv dem der er med kortvarigt, bliver påvirkede.

Når kimen er lagt, eller vækket vokser den.

Babuji laver det der skal gøres gennem mig og siden gennem dem der er vækket.

Jeg skal bare fortsætte mit gode arbejde.

Det er ikke bare fra ham jeg hører det.

Der er nogen i sundhedssystemet der ved kommunen ikke kan det jeg gør.

Der er nogen der ved at en naturlig handling, ikke skal modarbejdes.

Naturen kan ikke modarbejdes.

Naturen kan man kun samarbejde med.

De tanker jeg er nået til, er langt foran den opfattelse jeg høre fra andre. De har ikke hørt så enkle og tydelige løsninger før. Nogen tager dem ind med det samme. Andre ser at samfundet ikke er klar til at tage imod så store gaver. De mørke kræfter skal først finde på noget sundere at leve af.

Det er derfor Babuji siger: De får hvad de kan tåle. Det betyder ikke han stopper, det betyder han langsomt giver dem der står i vejen, mulighed for at ændre holdning.

Pengemanden holder ikke op med at være pengemand fordi han mediterer. Han begynder at lave penge på noget der ikke skader naturen. Han indser det er døden for alle, også for ham. Den omvæltning er i gang. Selv dem der tror de styre, bliver styret af noget der er meget større end de nogensinde kan forestille sig. Deres liv kan blive fjernet så let som ingenting. Den der styrer, vil have dem til at ændre deres liv, medens de lever. Dem der gør det medens de lever, gør forskellen. Alle lover bod og bedring i dødsøjeblikket og glemmer det lige så snart de er videre. Alle ser sandheden om dem selv, når de står overfor Gud. Derfor skal vi meditere så vi kan stå overfor ham hele tiden og tale med ham og stå til rådighed.

Ja den er svær at sluge. Dem der har beskrevet mødet siger de blev rensset så de tabte sig. Alt "utøj" blev flået af dem. På en forunderlig måde blev de rene inden i før mødet. Det var en euforisk oplevelse hvor man stort set ikke kan huske, andet end den mægtige oplevelse. Dem der bliver kaldt ind, bliver helt sikkert ændret.

Der er ingen tvivl om at virkningen udvikler sig. Det er sådan Babuji og Gud arbejder.

Jeg skriver for at forberede og advare folk mod at angribe dem der har haft oplevelsen.

De er både sårbare og stærke efter. Dem der håner dem skulle hellere lytte. Chansen for at komme i nærheden af nogen der har haft en stor spirituel oplevelse, er lille. Det de har oplevet, er i dem og siver ud, uden ord. Det finder dig og gør noget ved dig. Måske ikke i nuet, men senere. Alle har prøvet at blive drillet og skubbet. Når sandheden kommer frem, kan det blive endnu værre. Alt efter hvem der "bestemmer". Her advarer jeg, fordi det ikke er sandheden der æder os op, det er løgnen. Undertrykkelse er gift. Fornægtelse er gift. Det er langt bedre at komme af med aggressioner.

**En fandt et ømt punkt, jeg måtte meditere på.
Hun skød med spredehagl, fordi hun var ude hvor hun ikke kunne bunde. Hun kendte mig ikke og troede hun kunne dominere. Jeg gav hende en skideballe, fordi hun ødelagde et stort forarbejde.**

**En som dig burde kunne styre sin vrede, sagde hun.
Efter at have søgt svar kom jeg til:
En som mig sender vreden tilbage hvor den kom fra.
Det er en refleks der er plantet i mig. For at dem der fordrejer sandheden skal forstå de er afslørede.**

Dem der mediterer, er tomme. Når der bliver smidt

"At tilbageholde
vrede er som at
drikke gift og
forvente, at en
anden person
dør af det."

BUDDHA

Når vi mediterer, bliver det der påvirker os rensset væk. Vores øvelser gør at det der plager os bliver opløst. Det bliver afløst af det vi skal bruge. Det gør at vi ikke kan bøje os for noget der er åbenlyst forkert. Det gør at når nogen siger noget der er forkert, får vi prompte det rigtige svar. Hvis der bliver skruet op for retorikken, kommer tilbageslaget hårdt og præcist. I ser når det er tydeligt det handler om at skjule sandheden. Når jeg holder tilbage, er det fordi det vil gøre mere skade end gavn, nu og her. Nu ved jeg hvad jeg har at handle med. Det betyder jeg har læst hvad jeg kan vente fra den side.

Det er den slags ændringer der sker med os. Det tror jeg ikke der er nogen der har noget imod. Jeg ved ikke hvorfor ordene om vrede kom op og blev gennemgået her. Måske var det fordi Babuji aldrig bliver vred og jeg forsøger at blive som ham.

Det var et godt kort at spille fra en der ville ramme mig. For jeg kan jo ikke blive lige så dygtig som ham. Når han er i nærheden, er der ingen der lyver eller angriber. Det er jo derfor vi har brug for ham.

Vi vil en bedre verden.

Juli 2005

Blinde handicappede, alle nationer og religioner, alle vil vi at verden består og bliver et bedre sted at være. Hvad med at begynde at tænke og handle derefter.

Vi trækker på fælles energi fra solen, vi indånder den samme luft, vi har det samme vand omkring os. Vi er i den samme atmosfære. Vi ved godt hvad vi laver, fordi vi har den samme samvittighed. Vi har de samme følelser. Forskellen er hvor meget vi lyver for os selv.

De grå sider er vores fejl. De lyse sider har ingen fejl. Det grå bliver tungere og tungere, hver gang vi føjer noget til. Det er menneskenes måde at udrydde sig selv på. Vi ser ikke indad, før vi lærer det. Vi ser ikke vores egne fejl, vi ser andres og udrydder dem. Det er

derfor der altid er krig. Det var derfor jeg sagde til Gud: DE VED IKKE HVAD DE GØR! Alt for meget støv og skidt dækker det fine menneske, vi alle har i os. Nogen tror de udrydder dem selv ved at fjerne skidtet. De ved ikke det er deres eneste chance for at komme videre. Deres eget ego, deres løgne og selvbedrag hindrer dem i at komme videre. Du har ikke fundet på noget. Alt er her i forvejen, du kan bare ikke finde ud af at bruge det, fordi du vil eje det og fordi du vil berige dig på noget du tror du ejer. Folk skal hjælpes, før deres forsmåede egoer udrydder hinanden og alt omkring dem.

Vi ved godt hvad vi laver når vi laver øvelser. Øvelserne viser deres skønhed, ved at være enkle. Tanke og sind renses for overflødigheder. Så den skønhed vi alle har i os, kommer til syne. Gud er enkel, vi står og træner sammen med ham. De fleste ved det ikke, de tør ikke at tænke de tanker. Når tanken slipper dig, er du under hans vinger. Han giver os gradvis erfaring og viden. Han lærer os at når vi giver slip på det tunge grå, er vi sammen med den energi der holder sammen på alt. Du er der uden at være der, du er tilskuer til din egen handling. Du er i stand til at rette dig i hans nærvær. Derfor bliver du god til det du gør når du mediterer.

Her siger jeg vi skal af med det gråt og tungt og det der plager os. Der er ingen speciel farve. I skal ikke være bange for farver eller ingen farver. Et studie af vores indvendige farver er noget andet. Vi er forskellige, nogen ser i billeder. Andre i følelser, andre kan ikke sige hvad det er der sker med dem. De ved bare det er godt for dem og det er rigtigt. Det sker jo på en god måde inden i dem. Der er ikke noget ondt i det.

Det vi oplever når vi træner er en sammenkobling med naturen. Når vi tør at tænke større tanker, er vi lidt videre. Vi må gerne, vi skal endda. Det er den eneste måde vi kan komme videre på. Vi er forskellige, målet er det samme. Det ser forskelligt ud når vi gør øvelserne. Øvelserne er alligevel de samme, nogen mestre dem bedre end andre. Alle der øver sig får noget ud af det. Vi udvikler os forskelligt, fordi vi er forskellige. Målet er det samme.

Jeg lærte at lægge det frem der hjælper. Det er en kunst at kunne se og vide hvad folk har brug for før de selv ved det. Jeg løser problemerne før de opstår. Det er at være oplært i at være forudseende og forberedt. Det er også at have erfaring og kunne omskrive den til det der er brug for nu. Jeg har været sammen med så mange at jeg ved hvordan de fleste tænker. Gennem mit arbejde med at betjene mennesker på høje poster, er jeg blevet opdraget til at være usynlig og samtidigt meget effektiv.

Jeg eksisterer ikke, dem der ser mig i den rolle, ser mig ikke. De ser mig kun hvis jeg ikke er god nok. Angsten for ikke at være god nok til jobbet lærte mig at se hvor andre er. Jeg blev tit sat til at udføre opgaver, jeg ikke følte mig færdig uddannet i.

Derfor søgte jeg råd hos de dygtigste, blandt kollegaerne. De gamle og mest erfarne, sagde at den tilgang, gjorde mig bedre end dem der troede de var færdiguddannede.

Jeg har set "eksperter" på 20 år. blive ramt af skræk. Sene skræk, præstationsskræk. De skulle præstere og kunne ikke.

Jeg skal præstere uden nogen opdager det. Det skal se så lejende let ud at ingen lægger mærke til hvad jeg laver og hvor lang tid jeg har brugt på forberedelserne.

Når du viser dig, for at prale, ser du alles øjne rettet mod dig.

Når du giver det du har øvet dig på, er alles øjne rettet mod det du giver dem. Det er selve nydelsen ved at vise formen. Her får du lov til at være med til at nyde frugten af din egen gerning.

En af mine elever, har gennemgået en forvandling.

Grethe elsker Jazz, hun kom til mig, nedslidt og tung, sammen med nogle veninder. Stedet hvor hun hørte Jazz havde fundet på at udlodde ½ flaske snaps. Det ødelagde fuldstændig hendes aften. Hun var skrækslagen over at skulle op på senen, hvis hun vandt. Hun ville bare sidde og nyde musikken, det var den eneste frihed hun kendte. Hun har været en god stabil arbejder i sundhedsplejen hele sit arbejdsliv. Hvis de ville give hende ridderkorset for tro tjeneste, ville hun ikke have modet til at tage imod det. Vi laver nogle øvelser der langsomt løser op og får hende til at turde tale. Hun var stille meget længe, nu er hun mere fri. Stille og roligt kommer hendes historie. Alene mor med Jens Peder. De nød at komme i Folkets Hus. Peder var punker med hanekam. Nu er han skibsreder med et forsyningskib i Golfen. Ordene kommer under samtalen vi har i pausen. Pausen er ikke en rigtig pause, det er en funktion, der er guld værd. Vi gør mere end bare mødes og træne. Den sociale sundhed er med. Det er ikke som et amerikansk AA møde. Ingen beder nogen om at lufte deres mangler. Det kommer naturligt, når de er klar.

Når vi mediterer, får vi det samme.

Vi er i meditationen sammen. Hvis jeg bliver selvhøjtidelig virker det ikke.

Når "skuespilleren" er for selvhøjtidelig går både ham og publikum glip af rollen. Det virker ikke. Det er stykket, rollen det handler om. Neste gang står der en anden i rolle. Hvis han er for krukke, eller selvoptaget, ses det med det samme.

Det er ikke så underligt at dem der er bedst, er dem der kan glemme dem selv og går op i rollen.

Jeg ser nogen smadre sig selv i forsøg på at gøre noget de ikke er kommet til. De har simpelthen for meget ego til at det vil lykkes. Ingen kan fuldt og helt det jeg underviser, heller ikke mig. Vi øver os, vi bliver aldrig færdig med at øve os. Derved kan vi acceptere vi ikke kan. Når vi er tæt på, er hele salen med, ja hele universet er med.

Vi kan ikke holde "den", men vi var lige ved. Vi fik et glimt af helheden, det samme gjorde dem der var der, dem der så på, dem der var med. De oplevelser er værd at samle på.

Vores Kok Jesper raser over alt og alle også mig og mit, selv om jeg giver ham hvad han beder om. Vi aftaler prisen og han overskrider budgettet, gang på gang. Han er økonom. En meget ansvarsløs af slagsen. Det er ikke det der gør mig bange. Det er at han kan finde på at skride midt i "festen". Han har før smækket med døren når senen er sat. Det var med nød og næppe jeg fik ham til at overholde aftalen med Arnkjell I 1997. Han stod af og lavede drama den dag vi skulle køre. Herefter spillede han primadonna og skulle have sær behandling. Hvis han gør det ved mig, I år, er jeg nødt til at gå i køkkenet, sådan er det. Jeg har gennemskuet ham. Han er bange og så spræller han. Han er ikke den han giver sig ud for. Det dækker han med hysteri og beskyldninger.

Jeg tror helt bestemt han udnytter den magt det er at sætte andre i forlegenhed. Her kan han købe sig til hjælpere der gør det for ham. Hjælperne gør det ikke for ham, som han tror. Vi gør det for at redde sommerlejren for alle dem der har meldt sig og ser frem til et

godt ophold. Han er super egoist, så det vil han aldrig forstå. Det har virket for ham som enebarn. Tanken om at det går ud over andre, har han masser af undskyldninger for. Det er ikke ham der er noget i vejen med. Når han bliver sur, skælder og smælde han og smækker med døren og går. Uden at tænke på at ansvar.

Hvorfor rejste du til Australien Jesper? For at slippe for det fucking lille lorteland.

Forældrene betalte. Han arbejdede på en kennel. Jeg tænker han har været så umulig at de har sat ham ud til hundene. Han er glad for hunde, de forstår ham...

Jesper og jeg er meget forskellige. Han siger fra. Jeg bliver på jobbet til der er færdigt.

Vi er venner og jeg tror han ved jeg har hjulpet ham flere gange.

Hans tålmodighed er kort! Giv det noget tid siger jeg. Det tager tid at lære Tai Chi, man skal øve sig. Det kan han ikke vente på, så han leder efter noget eller nogen at hænge skylden på. Det er Arnkjell og den forbandede Dong form. Jeg får det ikke en skid bedre af at træne Tai Chi. Han bliver skruptosset, når jeg siger: Det er dig Jesper, du raser mod alle! Det er dig der er problemet. Gør dig fri, brug Babuji. Bed ham om at hjælpe dig med det du ikke kan. Jesper kan alt, der er ikke noget galt med ham. Altså hvis ikke lige han fik ondt i ryggen. Alvorligt! Det er alle de andre, det kommer med deres kloge bemærkninger. Alle har så travlt med hvad han skal. Det vil han ikke høre på, de ved ikke en skid.

Han skal lige låne bilen, han kører hjem til byen og sover i nat. Ja værsgod. 80 km frem og tilbage. Hvornår kommer du? Det ved han ikke, han savner Kisu nu, det er konen.

Sådan er Jesper, det finder jeg mig i. Han bliver også tosset over jeg aldrig siger nej. Det er som om han skriger efter den skideballe han fortjener. To dage mere, så slipper jeg for ham et helt år. Nej jeg fyre ham ikke, han må selv sige fra.

Jeg skriver ham ud, det er en del af skrive processen.

Han har også gode sider. Hvis han styrede Verden, ville den være meget sundere.

Han slår hårdt ned på dem der ødelægger den. Det er den Jesper vi kan lide.

Han er også meget mere end vrede og umulig, ellers kunne ingen holde ham ud.

Han er helt utroligt fascinerende, han kan synge og spille og danse og han kan lave mad så fuglene synger. Han går ikke på kompromis. Han spurgte om der var noget jeg kunne tænke mig at spise på lejren? Kylling, sagde jeg. Jeg ville selv have købt en kasse frosne kyllinger. Så dan noget svineri vil han ikke lave. Det er dyremishandling. De stinker af fisk når de bliver stegt. De bliver tvangsfodret med fiskeaffald.

Han købte langbenede Bornholmske Haner, økologiske. De var dyre! Ja du bad jo selv om det. Alle jubede over hans mad, de havde aldrig smagt noget lignende. Arme den stakkel der ville skade naturen. Jesper kogte suppe på skroget, jamen Jesper hvordan får du den smag.

Han lavede grød om morgenen. En dag havde en anden lavet havregrød, det smed han ud. Sådan noget klister, sagde han. Det skal være ordentligt.

Han var med i Condi, de sælger specialiteter til de bedste restauranter nu. Tidligere var det til bagerier og konditorier. Jeg har kendt dem fra læretiden.

Jesper ser ikke på prisen, han ser kvalitet. Det blev også dyrt, jeg kunne lade være med at tage ham med. Men sådan er jeg ikke, jeg vil vise ham det bedste. Vanilla stænger fra Madagaskar... jeg bruger vaniljesukker, det gør Jesper ikke.

Jesper tager altid førerrollen, ja indtil noget går galt. Så bakker han ikke "føreren" op, men gør det meget værre. Det er hvad jeg har at arbejde med.

Jeg skriver om et liv og en opvækst der er langt fra det jeg lever.

Jesper var enebarn med barnepige, det var min svigerinde Lone... Han får alt!

En almindelig skole kunne ikke styre ham. Da han har været noget nær et umuligt barn, kom han på Rudolf Steiner Skole. Her er alt rigtigt, her får han ikke at vide han er en forkælet møgunge. Her får han endda en rigtig god veninde "Sigrid" blandt pædagogerne. Hun er dygtig, hun blev der medens han var der. Fordi han også er fascinerende. Han er en ener, en "Ildhæst" det mest frygtede stjernetegn i det Kinesiske horoskop. Ildheste blev regnet for fuldstændig umulige at omgås. I gamle dage slog man dem ihjel som spæde. Der er en helt utrolig power på Jesper. Jeg sidder og finder mig i at han styrer mig. I bilen kommanderer han, han kan ikke lade være. Jeg har haft bil fra jeg var 17 år. købt og betalt for penge jeg har tjent. Han har aldrig behøvet at tænke på at tjene noget. Han har aldrig haft en bil, han kører i hans fars. Han har ingen ide om hvad det koster at have bil. Alligevel er han belærende og forlangende.

Jeg morer mig over hans fortælling om en tante i Amerika der hang på ham en tid. De har store biler i Amerika, med meget mere motorkraft end de har brug for. Jesper kørte i tantens bil og skulle lige prøve om den kunne køre så stærkt som han havde fået at vide. Han trykkede speederen i bund og alle slanger og pakninger sprang. Tanten havde aldrig kørt over de tilladte 55 miles i timen = 88,51 km. Det må have været dyrt for dig? Dyrt! Han aner ikke hvad jeg taler. Sådan en gammel lortebil! Han kunne være kommet til skade. Det var sgu da ikke hans skyld! Det er aldrig hans skyld.

Vennerne render i røven på ham og forsøger at hjælpe ham. Hans kone lavede Su Price party fødselsdags venner komsammen. På en Tai restaurant. Han kom for sent, det lignede han lige havde røget en ordentlig Koger... Han var ikke "noget" nogen gad at feste med, den dag. Utaknemlig, ænsede ikke tankerne bag gaverne. Afviste al hjælp.

Han har evnen til at være en dum skid som folk alligevel står på pinde for. Det gør vi og det forventer han. Han benytter tilliden til at vi ikke vil have han går til grunde. Vi er som moren til et narkomant barn. Vi tror på ham, hans forældre troede det var ham der stod for sommerlejren... At den ikke ville kunne køre uden ham. Det viser mig at jeg er meget god til at være usynlig. Det viser også at ikke alle der gør arbejdet, får æren. Jeg siger til mig selv at det er bedst ikke at gå efter blær. Jeg er helst fri for at blive æret og nævnt, fordi det fjerner fokus fra arbejdet.

Jeg er ikke hverken færdig eller særligt langt. Der er alt for mange spidset og kanter der skal slibes af. Hvis dem jeg skriver om, føler sig hængt ud? Skal de forstå det er en skriveproces. Jeg vil dem ikke noget ondt. Jeg tror at det der påvirker mig og andre, også slipper dem. For det er jo ikke kun mig, men alle de påvirker. Jeg håber at de forstår det er en proces vi alle skal igennem. Den bliver mildere hen ad vejen. Til sidst er den væk og vi kan tale om et lærerigt venskab. Vi må alle selv skrive os ud af vores. Jeg ved vi hellere må ryste i grundvolden end fortsætte af et spor der gør os syge. Det jeg frygter mest, er at sidde fast. Det er et utroligt spild af gode menneskers intelligens. Verden har ikke råd til at miste dem.

Der er jo ikke nogen af dem jeg skriver om der ikke er kloge og dygtige. De er så kloge at de ikke gider at hører på mig. Jeg tror de ser hvad vi laver og tænker over det senere. Vi kan ikke det samme, heller ikke selv om vi vil dele erfaring.

Babuji sagde giv mig rådt træ at arbejde med. De kommer som færdige møbler. De vil ikke, have noget, de kan selv. Så lad dem gøre det selv, der er ikke den store forskel på dem og

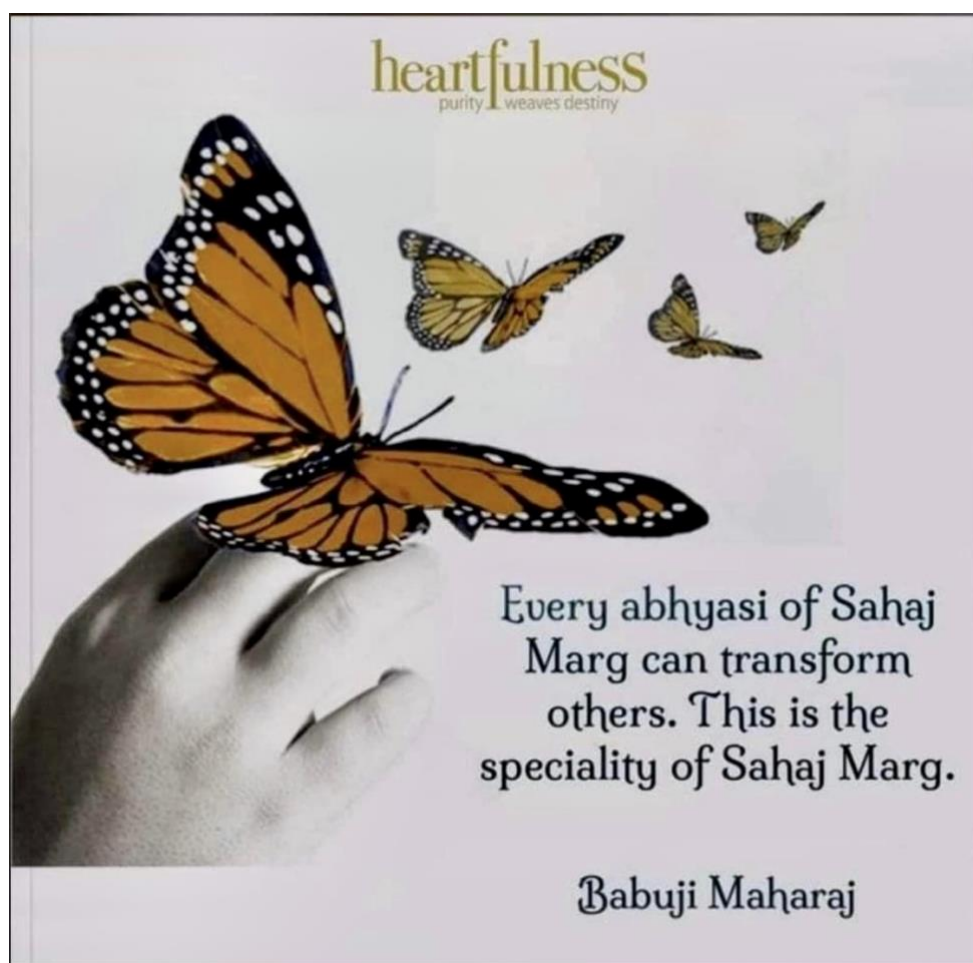
mig. Bortset fra at jeg har Babuji. Der er til gelgæld den forskel at når jeg ikke kender svaret, kommer det med det samme fra ham.

En der hedder Lis sagde hun var ved at miste hukommelsen. Det gjorde hende bange. Hvad skal jeg gøre spurgte hun? Tænk på Gud! Sagde jeg uden at tænke over det. Det var det svar hun havde brug for. Der er mange flere der har tillid til mig end der er folk der tager afstand. Og dem der tager afstand, gør det ikke rigtigt. Jeg kan se nogen har sat for høje mål og sagt de kan noget de ikke er kommet til endnu. De har ikke øvet sig nok. Så vælger de at blive væk. Det er synd, for de kunne jo vise det de føler dem tryk ved. De skubber sig væk fra det de vil. Jeg bad lederen af det center hvor jeg underviste Lis, tage sig af hende. Det er et center med henvisning, så alt hvad der skal til er der. Lis er alene og dement og skal have hjælp. Det fik hun.

Andre hjælper jeg ved at lade dem følge mig på de hold de vil. Dem der vil være lærere, bliver hos mig kortere eller længere tid. Det er naturligt, Jeg beder dem ikke om at undervise det samme som mig. Det gør de fleste alligevel, de tager det ind de kan og finder deres egen måde at gøre det på. De fleste holder sig fra meditationen. Den "rigtige" meditation hvor vi sidder stille ca. 20 min. De kan ikke rumme at skulle have Kontrol over andre så længe. De tror de skal, have kontrol... Selv om de har siddet med mig flere gange, har jeg endnu ikke fundet nogen der tør at gøre det med andre. De har ikke troen på dem selv og de har ikke troen på at Babuji vil hjælpe dem, til hver en tid. Jeg ved de længere henne, vil begynde at meditere. Derefter kan vi tale om hvordan de gør det med andre.

Selv når jeg fortæller hvad jeg gør, er det meget få der forstår det. Forståelsen kommer længere fremme. Lige nu skal tankerne have tid til at gennem arbejde forløbet. Det er almindeligt at søge svar udenfor, sådan er vi opdraget. Indtil vi lytter til Guruen og begynder at forstå at de enkle svar peger indad og altid er rigtige. Nye deltagere er ikke i stand til at se i den retning. Det kommer senere, det er uundgåeligt. Det er en grund ting, lige som ur suppen, ved skabelsen. Først bobler den, så tager den form. Mennesket er ikke færdig udviklet endnu.

Dem der kommer selv og beder om at lære det på Babujis måde, udvikler sig hurtigt. De får 3 individuelle sittings så køre det, vi ved kimen er plantet. De får et indre program at følge. Selv her mærker jeg troløshed. Så snart de har fået det de kom efter, falder de hen i deres eget. Meget få er i stand til at fuldende processen. Jo når de opdager de sidder fast igen og angre fordi de står i lort til halsen. De ved jo godt hvad de skal. Der er stadig alt for meget usikkerhed og flimmer. Jeg er ikke kommet til at folk beder mig gøre dem til abhyasie. Det betyder folk kommer af sig selv, fordi de er tiltrukket af den spirituelle lære. Alle der har mediteret i mange år vil på et tidspunkt uddanne andre. Vi bestemmer ikke selv hvornår. Det sker fordi vi er vedholdende og fordi vi gør det rigtige. Som det er nu, kommer folk for at få ro i sjælen og lindret smerten i deres krop. De fleste er plagede af for mange tanker. De unge vil have selvsikkerhed og færdigheder, der holder angsten væk. Jeg er ikke stærk nok til at give det de kommer efter endnu, jeg ved jeg udvikler mig. Jeg har set jeg gør det længere fremme. Læg mærke til ordet udvikle. Jeg skal vikles ud, af det der sænker mig. Jeg har ikke PAWER nok.

Jeg vil skrive om Flemming Salomon.

Flemming Ole Salomon. Han kunne ikke holde ud at arbejde i Skattevæsnet.

Han dyrkede Karate i ungdommen. Vi lærte hinanden at kende da vi fulgtes, en årrække på et Tai Chi hold.

Du kan da ikke bare begynde at undervise, sagde han! Jo det kan jeg godt og jeg vil gerne vise dig hvordan.

Fortællingen om den tid hvor jeg gennemlevede perioden er skrevet tidligere.

Sygdom, omskoling, valg af fag og specialområde. Oprettelse af hold, der blev overtaget af skoler der specialiserer sig i hensyntagende undervisning.

Så det er ikke bare noget man gør, der er et stort forarbejde.

Flemming mente eller troede jeg havde snydt et eller andet sted.

Det har jeg ikke, det er hårdt arbejde. Det er også et godt arbejde.

Flemming kunne se jeg havde medgang. Han ville det samme.

” Giv mig dine hold! Du er gammel! Jeg overtager dem! Du kan godt gå hjem nu”.

Det var ikke det han sagde, men det kunne tydes i den retning.

Sådan gør man ikke Flemming. Jeg tror ikke en eneste af mine elever ville fortsætte hos dig. Der er da ikke noget galt med mig, sagde han!

Det fungerer på en anden måde.

Du skal oprette dine egne hold. Folk skal komme og blive, fordi du gør noget de kan lide.

Flemming er sjov og underholdende, han vil blive en god lærer. Han havde også set at han blev nødt til at specialisere sig. Han gik i gang med akupunktur uddannelse til at supplere med. Det gør mange Tai Chi lærere.

Flemming er med på sommerlejren for 3. gang.

Jeg ved godt han supplerer indtægten på mine elever. Han skal også leve.

Jeg har aldrig set ham bruge penge, jeg tænker at det Salomon Jødiske navn placere ham i den "Jacob" Jødiske tro. Det er Jøder der mener det er i orden at tjene på andre.

Mytologien siger de retfærdiggør det ved at tro på Jakob der snød sin bror Isak.

Og derved fik den gamle blinde Abraham til at give ham første fødselsretten.

Andre skal tjene dig og du må gerne tjene på andre. Du må gerne gøre dem til slaver.

Det er mennesketype tolkning ud fra mytologien og biblen.

Jeg ved ikke om Flemming er Jøde? Væremåden får mig til at tænke på tolkningen.

Så det er væremåden der stempler.

Jeg kender mange "gode" Jøder, som så skulle være som Isak. De elsker natur frem for begær. Jeg tror vi har lidt af hvert i os og jeg tror vi inderst inde ved hvad der plager os.

Jeg arbejder selv med at gøre mig fri for at fordømme.

Vi søgte i forskellig retning, efter en Tai Chi sommerlejr I 1997.

Jeg tror ikke Flemming var med. Jeg havde heller ikke råd, jeg arbejdede i køkkenet og fik lov til at være med til noget. Det var en underlig sommerlejr... der splittede os fra skolen vi havde fulgtes i. Vi blev undervurderet. Vi havde lært tilstrækkeligt til at vi kunne vælge retning og til at vi kunne undervise hinanden. Vi var sammen i gymnastiksale, vi fik lov til at bruge. Vi var en lille flok der så, at vi godt kunne være sammen, selv om vi søgte i forskellig retning. Jeg stod tit med et hold pensionister, medens de andre terpede det de var i gang med i de nye skoler. Vi viste hinanden hvad vi havde lært, uden forbehold.

Flemming laver meget standing. Uden at forbinde det med meditation.

Han træner hos Ole Eskildsen I Vanløse. Ole er en meget dygtig kampsports instruktør.

Det viser at det er måden det bliver gjort på der viser målet. Vi har ikke det samme mål med vores træning. For flere var målet at undervise, nogen gjorde det i forvejen, i andre fag. Vi talte meget om at lave en sundhedsskole, indenfor bevægelseskunst. Vi var et team der kunne gøre det til en meget smyk skole. Konceptet er ikke afprøvet endnu.

Det er et helseprojekt der giver komplet opladning og afslapning og udrensning.

Samfundet er ikke klar til at tage imod tilbuddet. De sætter hælene i fordi de tror det vil køre det der ikke virker af banen. Og det har de ret i.

Der sker dog noget længere fremme. Nogen læger er helt med på den gamle lære.

De tør godt at anbefale Meditation mod hjerteflimmer. De tør godt sige lav lidt urte-te på Gingo Biloba blade for at bevare hukommelsen. Du behøver ikke købe dyre piller i helsebutikken. Der står et træ i Hans Tausens Parken. Gingo Biloba hjælper mod celle forandring. Det vil sige hukommelsen og en hel del mere. I Østen har det alle dage været kendt som et helligt træ med meget visdom. De bruger det, især bladene.

Du kan selv bestemme om du vil købe det eller plukke det i naturen. Du kan også selv bestemme om du vil tro på det.

Gingo Biloba træet i Hans Tausens Parken. Jeg tænker ikke på evig ungdom. Jeg tænker på celle forandring der hindrer vi gendanner celler som vi kunne det i ungdommen.

Flemming er god for sommerlejren fordi han træner meget. Han bor i Odsherred i nærheden. Han har ikke noget imod at kører til byen og underviser. Han kører også til byen for at modtage undervisning. Der er stor forskel på en der arbejder med at undervise "vores" øvelser og en der går til undervisning. Flemming vil det her, han vil ikke tilbage til kontorarbejde i det offentlige. Jeg tror han har fundet en blanding af klub og aftenskole og privat undervisning. Det er ikke alle der kan. Jeg har skrevet om flere af dem jeg har hjulpet. Der kommer sikkert flere.

Jeg bliver selvfølgelig ked af det når nogen af dem der viste en lovende karriere, trækker sig. Der sker noget der gør de trækker sig. Meget har med arbejde og overlevelse at gøre. Og jeg giver jo ikke løn. Jeg giver vennerne en gratis mulighed for at de kan udvikle det de vil være gode til.

Sådan går det ikke altid.

Christian Adolf Davids var lovende, men der kom noget i vejen. Navnet skjuler konflikter. Navnet Adolf skulle gå i arv, fortalte han. Det er noget gammelt familie fnidder der gør at en af sønnerne skal bære mellemnavnet Adolf. Selve navnet er ældre end Hitler, der ødelagde det. Og efternavnet er Dawids, tyder det på en jødisk gren.

Christian mødte Jesper i New Orleans og de blev venner. De er begge to meget musikalske og går mere end almindeligt op i musik. De har også en søgende side i sig. De føler der er noget galt, noget de gerne vil gøre noget ved. Jeg håber det lykkedes for dem.

Tænk at mødes så langt hjemmefra og blive venner.

Christian havde brug for en lejlighed da jeg var formand for andelsforeningen. Når en lejer flytter, vil vi gerne have en andelshaver ind. Jeg kunne skaffe ham en billig andel. Han blev i andelen nogle år. den steg så han havde råd til et hus i Kikhavn. Vi var tæt på hinanden og trænede meget, han tog også med ud til Birthe og mediterede. Han blev skuffet over en ven snød ham. Den samme ven snød også mig, vi lånte ham til en bil. Jeg kom over det. Det gjorde Christian ikke. Det var nok grunden til han flyttede. Jeg syntes det lød meget godt at ham og vennen havde en delebil. Christian havde brug for den i weekenden og vennen i hverdagen. Jeg havde også tit brug for en stor varevogn. Vennen er en ung tømmer der bor dør om dør med Christian. De var i et tæt venskab, det må være det der gav skuffelsen. Jeg havde brug for en tømmer i sommerhuset, de var begge med. Det var her Christian gik fra at være IT nørd til at ville være håndværker.

Igen svæver jødenavnet Jacob over mig og viser hvordan en med navnet Dawids stikker ud. Det er en selvfølge Jacobister ikke har nogen tilbagebetalings pligt. Hvis der er nogen der er dumme nok til at give dem noget, er det godt. Det rør på ingen måde deres samvittighed at de ikke giver noget igen. Hans far gav mig en fornemmelse jeg har mødt i selskabslivet. Han måtte gerne se ned og lave sjov med mig og min kone. Jeg læste ham grundigt. Jeg måtte da være dum. Nej nej, jeg slår dig ikke. Det kan du have til gode hvis du vil. Jeg giver dig en verbal røvfuld, for din dårlige karakter.

Jeg fortæller dig hvem du er.

Dem der håner og griner nedladende, skal have det at vide. Jeg havde givet hans søn en lejlighed der kunne byttes til et hus. Det var langt mere end han havde givet ham. Det syntes han var helt fint, undertonen var at han havde opdraget ham til at være en gnier og til at tage røven på de naive. Han var opdraget i den rette tro. Den Jacob Jødiske tro der tillader at være uden samvittighed.

Jeg lærte hurtigt:

Du må ikke låne ham noget! Du får det aldrig igen, uden du går meget hårdt til ham. Jeg var den der i hans øjne gjorde alt gratis.

Den unge tømmer Jamal havde det på samme måde, i den muslimske udgave af Jacobisten, han havde heller ikke nogen samvittighed. Her passede de meget godt sammen. Der var bare det at man ikke kan sætte en Jøde og en Muslim sammen.

Det gik i stykker, lidt ærgerligt. Jeg troede jeg kunne omvende dem. Jeg ville have Christian til at lave undervisnings film. Og en god håndværker kan man altid bruge.

Jeg ved ikke om jeg skal se mig selv som beregnende og være skuffet over at min beregning ikke holdt? Eller jeg skal stige TAK Babuji! Du har lært mig noget igen.

Jeg kan sagtens leve med det og jeg er venner med dem begge, selv om de ikke er venner mere.

Medens vi var i det havde jeg en blanding af morskab og undren over hvor længe Christian ville trække den, før de bidrog bare lidt. Han og Birthe kunne bruge meget tid på

småpenge, man er jo ærlig, helt ned til en 5 øre. Det spil nød de, det gjorde dem meget ærlige i deres egne øjne. Men de var fuldstændig blinde for at det var mig der lagde bil til og benzin og for det meste købte kagen... På et tidspunkt talte Christian om at eje en bil. Det var dog fornuftigt og hensynsfuldt overfor dine venner. Du spiller bas, Kontrabas, så kan du transportere dit eget grej. Og du kan køre når vi skal ud til Birthe. Da han så det billede skulle han ikke have bil. Jo måske den han kunne dele med Jamal, kunne gå an. Birthe var nærmest forelsket i Christian, hun kunne ikke se noget forkert i ham. Han gjorde ikke noget hun ikke selv ville gøre. Jeg gjorde "alt" for hende, som betaling for det hun gjorde for mig. Jeg er ligeglad om hun ser det, det er min måde. Hun slog dørene op og bød dem jeg kom med ind. Jeg var handymand for hende. Det er Babuji ånden. Du får det der skal til. Jeg syntes de fleste Danskere gav ham for lidt. Eller skal vi sige at meget få er i nærheden af den rette dosering. Babuji forventer ikke at få noget til gengæld. Han giver!

Jeg er i et dilemma hvor jeg fordømmer. Det er mig der skal rettes, hvis jeg skal ud af den her. Der er lang vej. Babuji har ikke noget imod nogen. Det er hvad han beder os om. Jeg er ærlig, her er jeg kommet til. Jeg kan ikke lyve. Jeg kunne lade være med at skrive om det... men så ville jeg aldrig få det arbejdet ud. Skrive processen er med til at se hvad der skal arbejdes med. Når du ved det, kan du nemmere bede om hjælp til at blive fri.

Er jeg en god ven eller en dårlig ven hvis jeg beder en ven om at vaske sig. Christian svedr så vandet driver af ham, det er almindeligt for ham. Jeg sveder ikke, jeg undgår anstrengelse og går efter at være let og ren. Derfor tager jeg alligevel bad efter. Lag på lag af sved der ikke bliver vasket af, sætter sig. Det er som lag på lag af fernis. Jesper var efter ham. Jeg gjorde det ved at tage ekstra håndklæde og sæbe og hårshampoo med. Og vise at man skifter undertøj. Vi gør stort set det samme i meditation. Vasker lag på lag af så det gode kan trænge ind i os.

Jeg syntes jeg blev både hørt og ført.

Jeg blev ført sammen med en klasse af unge der ville lære Tai Chi, af forskellige grunde. Vi var 10 der holdt mere sammen end resten. Vi kom til Tai Chi skolen omkring 1991. De var i tyverne, jeg var tyve år ældre end dem. Det gik alligevel... Jeg kan godt sammenligne det med hippiedrømmen. Jeg kan også sammenligne det med det meget koncentrerede arbejdsliv jeg havde i lange perioder. Her skal der trænes målrettet for at genvinde det liv jeg savner. Det gjorde jeg også dengang, da jeg ville ud af et liv med for meget arbejde og Druk. Vi træner og vi træner. Tirsdag og torsdag fra 18.30 til 22 og mandag onsdag var der daghold. I perioder blev jeg givet mere tid end jeg fortjente. Jeg havde en sygdom der kunne give mig førtidspension, hvis jeg ville. I stedet valgte jeg omskoling og genoptræning der holdt mig på dagpenge og skolepenge. Jeg var helt klar over hvad jeg laver. Dem der følger mig kan se hvad jeg gør. Flere ville det samme. Jeg uddannede mig til Tai Chi lære medens vi var sammen. De så mig oprette hold, vi var tæt sammen.

Lige pludselig gik det stærkt for mig, min fortid med at betjene, var helt klart til gavn. Vi forsøgte med en forening. Her sagde jeg fra, da jeg så bestyrelsen ville styre mig. De troede de havde ejendomsret over mig og kunne bestemme min løn. Da jeg så det ansigt, sagde jeg fra. Det kunne ikke forenes med det jeg ville. Ingen kommer til at bestemme over mig. Hvordan kan jeg lade folk der ikke kender min fortid som tillidsmand, blande sig i min løn? Hvordan kan de blande sig i hvor meget jeg skal arbejde. Ansigtet af

forenings magt, havde jeg set før. Jeg troede bare ikke det fandtes blandt nogen jeg valgte ud af et interessefælledskab. Det ansigt der viser hvad "små mennesker" gør når de får magt.

Kultur og fritids Forvaltningen bad mig lave opvisning med handicappede. Hvis jeg ville have lokaler hos dem, skulle jeg stille op. De brugte tvang mod handicappede jeg beskyttede. Jeg havde et helt andet mål. Kultur og Fritids Forvaltningen ville bruge mig. Og jeg ville bruge dem. Jeg ville have Tai Chi, Qi Gong og meditations øvelser ind som et genoptræningstilbud i kultur og fritid. Her møder man krumspring som helt tydeligt fortæller der er et problem mellem to Borgmestre, og to forvaltninger. De kan ikke samarbejde og det lider folket under. Jeg vil ikke lave et opvisningshold, men et genoptræningshold. Det er syge mennesker der får det godt af øvelser I burde kende. Selv om I ikke vil kende til det, er øvelserne på vej ind i samfundet. Dygtige behandlere bruger metoden. De spørger ikke, de gør det bare. Der er mange grunde til at metoden ikke bliver modtaget med kyshånd. En er at det er svært at lære. Det er ikke alle der kan lære det. Det er ikke bare et modul man kan føje til fysioterapeutuddannelsen. Jeg vil blive glad hvis der bare bliver fortalt lidt om mulighederne. Derfor opmuntrer jeg dem der er dygtige til at blive ved. Der er helt tydeligt brug for dem. Jeg inviterer dem med og opfordre dem til at være vedholdende. Det er noget nær umuligt, fordi de job de skal være i ikke eksistere endnu. Jeg prøver at skabe jobbene, netop ved at vise det kan lade sig gøre. Jeg gør det sundhedsvæsnen ikke kan. Jeg gør det kultur og fritid ikke kan. Jeg gør det det offentlige ikke kan. Det A-kasserne der skal sørge for beskæftigelse aldrig, vil kunne gøre. Jeg gør det bare, prøv at se hvad der sker omkring mig. Jeg giver folk det de vil have. Det kan ikke lade sig gøre under offentlig administration. Vi har to forvaltninger der ikke samarbejder. De går til bordet og kæmper om midler der skal bruges til det samme. Det er det jeg ser omkring mig.

Terapeuterne har rigeligt at gøre med deres arbejde. Deres ledere gør det forvaltningen beder dem om. Jeg har endda set nyvalgte borgmestre undre sig over hvad det er der foregår. Man kan da ikke godkende med den ene hånd og forbyde med den anden. Jeg må ikke lave behandling. Kan vi blive enige om at Gymnastik er sundt? At bevægelse er sundt? Grundbevægelserne i al bevægelse, må da være gode at kende? Ja det er de og de breder sig på en god måde. Politikere og "top ledere" har deres at se til. Dem de står overfor de deltagere der skal behandles eller trænes, vil gerne hinanden. Vi må leve med at der er noget højere i systemet der ikke falder på plads.

Politik og ledelse vil altid være en forhandlingsplads.

Sådan er det, vi er alle en del af det.

I Danmark er vi endda gode.

Dem der er højere oppe i systemet, Kan også drage gavn af at meditere. De ser tydeligere, hvor de kan spare. De holder til større pers og de bliver bedre til at forklare. At det ikke er dem alene og deres forvaltning, der skal have. Det er brugerne de forvalter det handler om. De forhandler om bevillinger der er så store at de tit bliver sløset væk, i stedet for at blive betalt tilbage.

Når jeg ser på politikere, ser jeg på dem som ledere. Når jeg ser på embedsværket, ser jeg på dem på samme måde. Det er deres job.

Når jeg ser på Tai Chi lærere, ser jeg på hvor meget de kan. En sagde til mig at der ikke er forskel på læreren og deres dygtigste elever. Forskellen er at de færreste dygtige elever vil

være Tai Chi lærere. En erfaren elev går ikke til Tai Chi for lærerens skyld. Tai Chi er næringskilden. Tai Chi er den bedste træningsform der findes. Det er også den sværeste. Den er nobel, den er smuk, den forbedrer sig hele tiden. Dem der forstår det, går efter den viden. Det bliver en livsstil. For dem kan dårlige lærere ikke skjule sig. For dem kan elever der ikke er kommet særligt langt skjule sig.

Jeg sad tit og drak te med Michael efter træning. Jeg vil ikke' sige han ikke var kommet langt. Her er det måden, viljen til at ville et og ikke andet. Jeg ved når der er transmission, han svømmer hen, forsvandt i meditationen. Uden at vide det. Det er teen, sagde han, te i-ner... kinesisk te er som narkotika. Michael trak sig fra sommerlejren, det gjorde Christian også. De har oplevet transmissionen begge to. Vi får se om der længere fremme sker noget med dem.

Transmissioner finder os og sender sin stråleglans. Den spørger ikke om du tror på det eller ej. Den sætter noget i gang i dig også uden du gør noget. Selvfølgelig virker processen bedst hvis du går med.

Susanne og Sune vil gerne meditere. Susanne er til en Indisk Guru, Gamma og Sune er til Martinus. Jeg skal ikke overbevise folk om hvad de skal. Jeg skal heller ikke holde mund med hvad jeg selv gør. Valget er frit, jeg tror der længere fremme viser sig noget der gør valget nemmere. Det er jo ikke et valg om en person. Når vi er kommet langt nok, kan vi se det er selve energien vi søger. Før det, får du den du tænker på. På samme måde som i Tai Chi.

Her bliver det tydeligt om læreren er lige så langt som han giver sig ud for. Hvis han er, virker det han underviser og du lærer det. Kan du det han viser dig? Virker det? Vores mål er forskellige. Tai Chi er langt hen ad vejen en sport hvor dem der ikke rigtigt kan noget, kan gemme sig for dem der ingenting kan. Det gælder også lærerne. Susanne er overfølsom, hun reagerer på stort set alt, hun har allergi. Bare vinden vender kan hun mærke det. Hun skal passe på hvad hun spiser. Hun elsker Jespers mad, den er der aldrig dårlige reaktioner med. I år er hun ikke med, hun skal afløse lederen på Vallekilde højskole. Vi tager de lønnede job vi kan få, først. Det viser også hendes format. Hun er magister i litteratur. Hun har undervist på universitetet. Hun er boganmelder for Politikken. Man tager ikke "pis" på Susanne.

Den klasse vi fulgtes i hos Arnkjell gav meget fine resultater. Vi var ikke ude på at afsløre, eller nedgøre Arnkjell, der var ham der var bange for vores udvikling. Han havde set hvad vi ville blive. Han bærer rundt på en angst for at nogen skal opdage hans niveau. Ingen af os ville anfægte ham. Han smadrede sin egen troværdighed, ved at blive umulig at være i nærheden af. Han kunne ikke være ærlig. Det er hans måde at skille sig af med dygtige elever på. I stedet for at sige: I må stole på jeres egne evner. I er dygtige nok til at klare jer selv. I stedet for at sende os videre til andre lærere, gav han os disciplin og straf, "standing". Vi er Danskere og vi er voksne mennesker, han gik helt forkert i byen med os. Han så sig selv som en hård hund. Han havde ikke selv lært at undervise i standing. Jeg kan beskrive min erfaring her, fordi jer skriver dagbogs notater, der ligger næsten 20 år tilbage. Jeg ved hvad der sker længere fremme. Hans manglende viden smadrede knæ og krop. Det er hvad der sker når det ikke bliver vist korrekt. Jeg har lært standing, derfor ved jeg han ikke havde lært det. Den instruktion der skal til for at det i det hele taget er muligt, er meget grundig. Og mit arbejde er hensyntagende, så jeg skal være endnu mere forsigtig. Jeg må ikke lave fejl. Standing er en proces der ikke må gå over grænsen. Man

stopper et øjeblik og optag så igen. Der er en masse teknik der gør at musklerne kan slappe af, selv om man står længe. De dygtige lærere sender transmission over i deres elever, samtidigt med at de viser alle de måder, der afspænder musklerne. Det er noget helt andet end det Arnkjell viste, eller forlangte vi skulle, for han fortalte intet. Jo gå dybere i stillingen. Og det er jo at pine folk. Han sagde stå på den' måde. Han stod ikke selv med. Vi er tillidsfulde og loriale et langt stykke, så bliver der stillet spørgsmål. Det drejer sig ikke om at skulle vise sig og at være sejst og frivilligt ville ødelægge sig selv.

Det er simpelthen for dumt. Kom nu hr. lærer, sig noget klogt. Det skete bare ikke.

Der hvor Susanne blev rigtigt gal på ham, var at han tog penge for at give akupunktur der lindrede smerten. Hvad fanden bilder du dig ind! Først smadrer du folk, så tager du penge for at lindre deres smerte. De skader du har givet dem, vil sidde der i årevis. Det er ikke i orden, det er afskyeligt og dumt. Vi er opdraget til at tro på læreren. Når han ødelægger forholdet, er vi kommet længere end ham. Her slutter festen. Fornuften sejrer. Her går vi videre til 2. klasse.

Sune blev en dygtig massør og akupunktør. Det samme blev Flemming og en eftertragtet lærer. Susannes intelligens føre hende verden rundt. Den får hende til at leve det liv hun har lyst til. Hun rejser meget, hun har lært Kinesisk.

Jeg kan så også fortælle at der kom ro på igen. Flere af de Tai Chi venner jeg sætter pris på, blev hos Arnkjell. Det er Tai Chi- en det drejer sig om. Jeg syntes ikke rigtigt jeg var uvenner med ham. Han så meget tydeligt han havde handlet uret mod mig, mod os. Han bad os om at komme tilbage. I kan selv bestemme hvad i vil undervises i, bare i kommer. Jeg vil undervises i substans. Jeg vil kunne det vi står og laver. Jeg har fået rigeligt af mængde undervisning, der ikke rigtigt kan bruges til noget. Vi kommer aldrig ind til kernen. Derfor viser jeg mine elever hvad den bevægelse vi laver kan, som noget af det første. Det betyder ikke at de' kan, det er bevægelsen der kan. Først når de har lært bevægelsen, kan de begynde at øve den med en partner. Det betyder de selv skal øve sig på at lave den. Gentagelserne viser hvor der skal sættes ind for at de begynder at kunne bevægelsen, på andre end deres partner. Hvis du virkelig får brug for at kunne det du har lært, skal du vide det virker. Jeg har sendt mange elever til Arnkjell, efter. De er kommet tilbage og har sagt han er en hård hund. Det er svært at komme ind på livet af ham. Og de ved ikke hvad det han har vist dem kan bruges til. Alligevel er han god nok. For vi bliver klar over at vi selv skal øve os, for at komme videre. Ellers står vi og efterligner, som da vi stod i 1. klasse. Læreren viser noget, vi skal selv lære det.

Der skete bare noget der gjorde jeg kom videre. Jeg tror ikke det var i Tai Chi klassen jeg blev rykket. Det var i meditation.

Susanne kom også videre, jeg har lige skrevet med hende, hun er i Kina.

Hej Viggo, har netop dyrket morgen Tai Chi. Kort Yang form og diverse yndige drejeformer. Snød mig også gennem en vifteform, plus sværd. Uha hvor svært når man ikke kender formen. Men de stak tomlen op og sagde okay.

I parkerne er der fri og gratis træning. Kineserne passer på hinanden. Det er det smukke ved Kina.

Susanne fulgte en tid Master Sangs familie form og især fru Changs Qi Gong, skønheds gong. Damerne på sommerlejren er meget glade for Susannes undervisning.

Mr. Sang rejste som så mange Kinesiske lærere til Danmark og oprettede skoler.

Det var godt nok, indtil det blev for meget. Alt for grådigt og ubehageligt for en Dansker.

Han gik langt ud over grænsen af hvad vi almindelige, dansk opdragede kunne gå med til.

Susanne gjorde meget for ham, hun opreklamerede ham og fik ham på talerstolen i Politikens hus. Uden at han gav noget tilbage, tvært imod. Hun havde ikke lov til at undervise noget af "hans" uden at hun skulle sende penge til ham.

Se det er en "rigtig" Kineser.

Danskere reagerer nogenlunde ens på den slags. Han fik Susanne til Kina i første omgang. Her viste han sig for hende. Han havde danske designermøbler i overflod. Et praleri der virker som en rød klud på ordentlige mennesker.

Det gjorde Susanne sig fri af, Kina er mere end grådige kinesere. Alle parker har Tai Chi og Qi Gong undervisning. Det meste er gratis og man er velkommen.

Jeg har trænet med Mr. Chang, der er ikke noget særlig eller usædvanligt ved ham, ud over hans enorme grådighed. Øvelserne er som andre skoler, mængde undervisning.

Har du først meldt dig ind, slipper de dig ikke godvilligt. Det er nogenlunde som Arnkjell's oplæring i Dong familiens yang stil. De holder på eleverne og lære dem at de andre skoler er ukorrekte. Hvis du trækker dig fra dem, kommer de først med trusler, så bønner om at du skal komme tilbage. Dong Familiens Yang form, har det samme i sig, som for mig, kendetegner skoler hvor du aldrig lære det fuldt og helt.

De er ikke ærlige. Men begærlige.

Der er ingen hjemligheder hverken i Tai Chi eller Meditation.

Det er bare svært at lære.

Der er så få der kan det.

Der er mange der siger de kan.

Men de lever i frygt for at blive afslørede.

Sig hellere: Jeg har lært lidt. Det vil jeg gerne vise dig.

Vi står og griner af en lille skævbenet Kineser der siger et og gør noget andet.

Vi er danskere, hør nu her: Vi er opdraget med humor og forenings idræt. Vi ved godt hvad du mener. Sig hellere: Du skal gøre hvad jeg siger, ikke hvad jeg viser.

Hvis du vil have noget der er svært ind under huden på andre, skal du være ærlig.

Du behøver ikke være bange. Det du har lært, er længere end dem der står foran dig.

Uden ærlighed lader det sig ikke gøre. Vi kommer aldrig til at lære det fuldt og helt.

Du kan højst lære at indse at det er vejen frem. Og hvis du ikke vil indse det, er det fordi du opgiver når det bliver svært og det er vejen tilbage. Netop derfor vil enhver god lærer give dig alt hvad han kan for at du skal blive ved.

Jeg svæver i området af at jeg skal leve af det jeg laver, uden at blive grådige. Det er en balance, hvis ikke jeg gør det rigtigt, slider jeg alt for meget på verden. Det er den måde jeg arbejder på, der skal vise det er muligt. Jeg kan, men Jeg er ikke så langt som jeg ved jeg kommer. Jeg ved at jeg er i en niche der endnu ikke er særligt stor interesse for. Det bliver der fordi den lære os at leve et balanceret liv. Jeg er i et land der er for lille til at jeg vil kunne leve af en bogudgivelse. Det gør heller ikke noget, for det jeg siger kommer ud af munden på andre, både her boende og andre nationaliteter. Den kilde jeg taler fra, er over alt på Jorden. Jeg ved også at ved at skrive min vej igennem et meget svært forløb, giver jeg håb. Jeg er pioner og jeg er oplyst på en måde der ikke tales om, endnu. Jeg leder ikke efter nogen eller noget at skrive om. Jeg har langt mere at skrive om end jeg kan nå.

Jeg leder efter en enkel måde at skrive den spirituelle levemåde og tænkemåde ind i samfundet. Beskrivelsen af mine venner er ud fra at vi kan alle ændre os hvis vi vil.

Sune undersøger og afprøver, han er helt bestemt et spirituelt menneske. Han fortæller mig om Martinus, jeg fortæller ham om Babuji. Han kender Babuji fra sin kone Sofie, der var et af børnene, der legede omkring Babuji da han besøgte Danmark i 1976. Jeg forstår ikke hvorfor han ikke vælger Babuji, når han har ham så tæt på. Som jeg ser det, vil det "smelte" ham og Sofie tættere sammen. Sofie kunne mærke Babuji og forstå at det er det vi kan mærke vi forbinder Babuji med. Vi mærker ham inden i. Vi behøver bare se på hinanden, så er han der. Jeg kan ikke mærke Martinus, han skriver en masse rigtige ting. Hans beskrivelser af det han ser, er meget flotte.

Sune rejser gerne langt efter den undervisning han vil have. Jeg tager den når den kommer til mig. Sune elsker at gå lange ture. Jeg svømmer væk i arbejde, eller i bilen til og fra. Jeg hørte Martinus båndene i bilen. Sune hører de optagelser jeg gav ham fra de unge hippier der besøgte Babuji i 1972. Det var skøre unge hippier, der ville have en gammel mand med skæg at se op til. De lytter ikke til hans råd. Jeg tror det er for svært for begyndere at gøre sig fri af personen. De vil have faderfiguren. De er ikke kommet til at kunne forstå metoden, energien, der er inden i og langt bag, er den energi der skal ind i os og ændre os for altid.

Martinus tilhængerne lider af det samme. Det er ham de vil have, det er ikke det han giver dem. Det er personen, persondyrkelse. Det tager tid at komme over.

Vi kommer først videre når vi indser at det er det samme vi søger. Indtil da er det egoet der styrer.

På samme måde er det med Tai Chi og enhver bevægelse der har Qi i sig.

Det er ikke personen vi vil have, det er Qi energien. Den "lærer" der kan "lære" os det, vil vi gerne "lære" at kende.

Når Sune har været på kursus, træner vi sammen. Han holder fast i det han har lært og jeg får nyt. Der er altid nogle detaljer gemt i det han kommer hjem med. Prøv at se de bevægelser vi laver i Tai Chi formen, uden våben. Uden lanser eller stave. Det er de samme bevægelser med våben. Redskaberne er blevet vores forlængede arm.

Nu begynder vores forståelse af øvelserne at blive samlede. Den mængde du har fået ind kan lige pludselig ses i en bevægelse. Om vi bruger vifte, to sværd, eller to stokke.

Nu er vi ikke så bekymrede for at der er nyt vi ikke har forstået. Du laver grib fuglens hale, når du vender lanser. Nu har du mulighed for at træne bevægelsen helt, dybt ind i centeret. Jo længere lanser skal ud, jo dybere skal du ind. Et er at have forstået... tro man har forstået. Noget andet er at mestre det. Først når du kan få det til at virke på dem der ikke vil have det virker for dig, er du kommet videre. Så nu skal der trænes. Jeg har ingen træningspartner, jo, en gang i mellem. Til dagligt har jeg mine elever. De er et helt andet sted, så hvordan skal jeg komme videre? Jeg skriver bevægelserne om, til det mine elever skal bruge. Stå fast, hav god balance, glide af, uden at falde. Jeg kan ikke stå og skubbe til mine elever, de kan skubbe til mig. Når fortroligheden er der og de har vænnet sig til berøring, går jeg lidt videre. Jeg skal lære at mestre bevægelsen på alle, uanset hvad de gør. Tro mig, gamle stivsindede damer, har mere viljestyrke end mange unge. Jeg skal kunne styre dem og gå under deres tyngdepunkt, uden de opdager det.

Nogen har en medfødt 6. sans, de er umulige at "danse" med.

Hvem har lært dig at blive så god til Tai Chi?

Gamle stædige damer det er umuligt at lærer noget. Om jeg begriber hvorfor de bliver ved med at følge min undervisning. Her kan du tale om en modstand der bliver nødt til at lærer os umulige greb. Jeg siger ikke til dem at jeg har "taget" dem, vundet over dem, det må de aldrig opdage. Havde det været en modstander, ville han opdage det. Fordi jeg blev nødt til at gå lidt videre og fælde ham. Her skal jeg bare mærke jeg er under deres tyngdepunkt og at jeg kontrollerer deres center. Det er forskellen på kampsport og kampkunst. Kunsten er at få reaktionen i mig til at læser modstanderen og svare. Der er nogen der stiller sig urokkeligt fast, så skal jeg udenom med en meget fin energi og mærke jeg finder og tager deres balancepunkt. Mit vægtskifte og mit tyngdepunkt reagerer uden hun opdager det.

Den perfekte partner, vil være den der kan forstå vi træner det vi bliver enige om, til vi kan det begge to. Det burde være så lige til. Jeg kender ikke nogen der er nået så langt, endnu. Forståelsen af den disciplin er ikke blevet vist af nogen Tai Chi lære, jeg kender. Jeg kender det fra bokselokalet. Boksetrænere viste de svagheder der skal rettes. Når vi sparede dem der skulle i ringen, blev vi bedt om at lave de samme angreb, til han lukkede hullet. Ham der skulle forsvare sin titel, blev bedt om at gentage det vi trænede, til det sad der. Den disciplin bliver ikke vist på samme måde i Tai Chi. Der er ikke nogen der skal i ringen. De kan gå og lurepasse sig til noget de ikke er. Jeg siger ikke vi skal slås i Tai Chi. Jeg siger vi skal være ærlige. Først og fremmest overfor os selv. Vi kommer ikke nogen vegne, ved at lade som vi er dygtigere end vi er.

Med Sune har jeg opnået lidt af det jeg vil afprøve. Jeg siger ikke vi skal slå hinanden, slet ikke. Jeg siger vi skal være enige om at blive bedre. Jeg viser ham et greb jeg ved virker, når en mester gør det. Det var nyt for mig. Det virkede ikke på ham, fordi han ikke ville lade mig vise det virker. Alle kan lave obstruktion. Det vil sige vi begge to mistede det. Bagefter sagde han at jeg bare skulle lidt tættere på, så havde det virket. Det skal du sige med det samme! Det skal du sige når vi står i øvelsen, så vi kan lærer den begge to. Det vil sige hans stolthed, var illoreal overfor at dele. Fordi han ikke ville lade mig vide jeg havde fat i et greb der kunne fælde ham. Det er derfor jeg siger næsten en god partner. Du skal sige: Det er fandeme et godt greb.

Hvis vi øver det ordentligt, får vi det begge to. Den lille indrømmelse er svær for mange.

Det lille stykker er meget langt at gå for rigtigt mange. Derfor spilder vi så meget tid.

Jeg leder efter den partner der er kommet så langt at vi kan, fører hinanden videre.

Jeg er bange for at det jeg søger, er noget i mennesket der ikke er færdig udviklet.

Eller det er noget i mig jeg ikke er klar til endnu. Ja. Nej. Måske.

Nogen forstår at smide egoet til side og dyrke kunsten.

De søgende spørgsmål får jeg svar på ved at iagttage. Folk gør ikke det de siger de er.

Det gør ikke så meget, jeg vil hellere have folk tror på dem selv, end de er skuffes over de ikke rigtigt gider at gøre det de siger de gør. Håbet lever. Måske de en dag vågner og tager sig sammen og kommer lidt af vejen.

Mit håb lever også fordi jeg vil være positivt bundet op på at lære dem der ikke kan lære noget, at de er gode nok. Så kan vi komme i gang. Dem der har sværest ved at lære noget glemmer det aldrig. Når det er sivet ind, er det deres. Vi ved udmærket der er mere, men det de har lært, holder de fast ved. Hvorimod nogen kun har en glat overflade. Det kan godt være de er lynende intelligente. Men de forstår ikke at bruge det til noget. Det er bedre at lære at leve, end at være så klog at man kan undvære hovedet. Hvis ikke du kan vise det du prøver at lære os, men kun står snakker om det. Mister du hurtigt

troværdigheden. Hvis ikke du selv kan gøre det du giver dig ud for, vil du leve i frygt. Jeg lærer folk at være ærlige overfor dem selv. Frygt og løgn og mindreværd opløses når du ved du er ærlig overfor dig selv. De mekanismer der falder på plads i os gennem vores øvelser. Finder kun vej, fordi de bliver vejledt til at give slip på det rigtige tidspunkt, for at få ny energi til neste skridt. Næste bevægelse. Gennem øvelserne prøver jeg at vække den indvendige partner. Jo det sker. Så den jeg søger ude, blandt Tai Chi udøvere, finder jeg inde i mig selv. Næ der er ikke en skid skizofrent over det. Det er min stolthed og min styrke og min Mester der handler gennem mig. Og ham vil i gerne møde.

Den partner har vi i os.

Sister Kasturi i Indien kan se jeg arbejder med det rigtige. Hun kan se jeg er forbundet med den partner i mig der er i stand til at lære mig det jeg skal bruge. Ikke et menneske i den ydre verden, nej den transmission der gives via Babuji. Hun fortæller jeg har udviklet mig og gjort det hun har lært mig, år for år. Her er en lærer der kan det hun viderebringer. Her er en elev der gør som hun siger for at komme videre. Jeg praktiserer hele tiden. Hun bragte mig igennem de sidste skygger af fortiden, der generede mig. Hun så jeg var forenet, ved første møde. Jeg skulle bare lære, ikke' at lade mig påvirke af andres vrangbillede. Hun sagde til mig, der er ingen skygger der kan røre dig mere. Jeg kan ikke gøre mere for dig, du er forenet. Det er op til Babuji at forfine dig.

Det gør han på bedste vis, hans Tai Chi form er blevet synlig. Den bliver beundret og kopieret. Den er enkel og fri for overflødheder. Her kan man tale om at den styrke der er i det inderste af energistrømmen, kommer til syne.

Det inderste, det fineste og det stærkeste. Det er samtidigt det højeste og det smukkeste. Belønningen er at der ikke kan eksistere smuds og rænker på det stade. Jeg vil virkelig ønske at flere tager sig sammen og træner.

Jeg skriver vejen bliver synlig gennem de bevægelser den har udviklet. Tanken var helt bevist på Babuji under træningen. Er du sød at gå ind i mig og vise bevægelsen.

Ja, så skal du give helt slip, så du kan mærke den. I stedet for at prøve at tænke dig til den. Jeg ved det er teknik. Vi kan ikke finde vejen og vi kan ikke regne den ud. Alligevel er det evigt gyldige omkring os, hele tiden. Vi bliver bare ikke lukket ind. Der skal mere end bøn til. Der skal mere end viljestyrke til. Der skal total overgivelse.

Meditation er nøglen. De silkebløde bevægelser er vejen ind. Når vi ser og mærker hvad bevægelserne gør ved os, er vi ikke bange for at tage det neste skridt. Selv om vi ikke mestre bevægelserne, kan vi være sammen med Mesteren i bevægelserne. Selve lærer processen bliver motiverende. Den vækker vores nysgerrighed. Jeg stopper ikke med det jeg er i gang med. Hvis jeg bliver slået omkuld, begynder jeg forfra. Det er helt almindeligt at begynde forfra. Du må hellere begynde forfra, end at tro du er længere end du er. Det er ikke kun når du øver dig, du bliver bedre.

Hvor mange gange har jeg ikke ligget på sygelejet. Slået ud af "forkerte bevægelser" der har smadret ryggen. Nej det var aldrig øvelserne der var årsag. Tvært imod. Ja det var mest ryglidelser der lagde mig vandret. Afstedkommet af at jeg gjorde en meget dum og forkert bevægelse. Nå, nu ligger vi her igen... Nu kan du så passende lave nogle indre øvelser. Kan du få det gode til at sive gennem det dårlige? Ja det er derfor det gode er det fine. Det kan komme igennem alt. Jeg forsøger, jeg har jo ikke andet at lave. Ja nu

begynder det at pible igennem. Fint, så fortsætter du til der er gennemstrømning. Når du skal op for at tisse, for jeg skulle jo op på toiletet. Måtte jeg strække kroppen langsomt ud, for ikke at belaste det syge område. Belastningen vil gøre at det trækker sig sammen og forøger smerten. Derfor er det kun det gode der er det bløde der kan opløse smerten. Du skal pege langt ud af kroppen, lad som om du har meget lange lemmer, ikke knuge., eller spænde. Ja, fint, nu er du i gang. Du peger også langt ud af kronen, toppen af hovedet. Kan du ikke første gang, er det på igen. Vi lærer at skønheden overvinder smerten. Når du er på sygelejet, har du ikke andet at lave. Du kan lade sygdommen drive dig til vanvid. Dø af selv medlidenhed. Skrige på hjælp og blive pumpet fuld af medicin... Du kan også forsøge at være lidt med. Det er et godt sted at møde din skaber. Når du alligevel er så langt ude at du vil gøre hvad som helst for at slippe for smerten.

Dem der står foran mig, har været igennem det samme. De kan i hvert fald nikke genkendende til noget af det jeg siger. Nogen har endda fortalt efter, at det var mine ord der fik dem tilbage. De kunne det jeg sagde, de kunne mærke det jeg sagde. De vendte nedturen med deres viljestyrke og nu er de her igen. Når man har haft den oplevelse, forstår man at vi er i stand til at blive til medens vi lever. Nogen siger at den tid vi bruger på at praktisere den viden vi får af Babuji, lægges til vores levetid. Jeg har omskrevet det fra den tid vi brugt på Tai Chi... Jeg kan også sige at den tid vi bruger på at øge den energi der holder os i live, lægges til vores levetid.

Jeg vil selvfølgelig have meget mere Babuji ind i undervisningen. Men når jeg ser hvad der sker uden han bliver nævnt, er jeg godt tilfreds. Han er der alligevel, han vokser hurtigere end noget andet, på den måde vi arbejder. Jeg tror han vil sige, det skal komme på en naturlig måde. Vi kan ikke gøre Danmark til Indien. Deres kultur og tænkemåde er meget anderledes end vores. Jeg tror han arbejder på det der er bedst for os. En skjult viden, vinder langsomt indpas. Mit bidrag er at vise det gennem sundhed. Jeg giver alle lov til at gøre det på den måde de mener er bedst. De rigtige spørgsmål og de rigtige svar skal nok komme senere.

Jeg observerer og jeg bliver observeret.
Mine måder at vise det på, er at invitere dem jeg er glad for med på sommerlejr.

Tina Louise Olsen "lille klukkende kilde" det navn fik hun på en af Arnkjell s sommerlejre. Jeg tor ikke hun selv bryder sig om det. Tina er blevet dygtig, hun rejser også langt efter undervisning. Hun var på Sam Tam kursus, før Torben Bermann fik ham til Danmark. Hun gav ham en af mine T-shirt, byttede, fordi han kunne lide den. Det var billedet af to ældre der øver sig, der talte til ham. Det er Minni og mig, sagde han. På den måde vidste han noget om mig, før vi mødte hinanden. På et tidspunkt troede vi at vi skulle lave en forening. Den blev hurtigt lukket igen. Det var kun mig der havde elever og jeg kunne ikke komme tæt nok ind i sundhedsvæsnet i en forening. Jeg bad dem der var med i bestyrelsen om at oprette deres egne hold. Det var der ingen der kunne. De havde deres egen at passe, uddannelse og andet. Vi havde en tro på de kunne lave en sidebeskæftigelse ved at undervise. Det lykkedes bare ikke. Tina kunne godt lide store mænd. Hun sagde om Hasse Leddet at han så brandgodt ud. De var så unge. Hun er selv meget smuk. Det fik drengene øjnene op for, til festerne, når hun kom ud af det løse Tai Chi tøj og ned i en lille sort Chanel med høje hæle. Hun fik sig en stor mand og to børn senere. Når hun var med på min sommerlejr, fotograferede hun.

For mig at se skete den udvikling jeg beskriver. De nye unge havde gennem øvelser lagt bunden til et indre fundament. Dem jeg har holdt kontakt med udviklede sig som forudset.

Hasse Ledet havde problemer med hoften, jeg tror det var derfor han valgte Tai Chi. Han var knapt nok gået ud af skolen. Jeg tog ham med op i sommerhuset og viste ham at han var meget stærkere end han troede. Han fældede et stort grantræ med en økse. Jeg ved at unge skal have opbakning. Igen var det Arnkjell der ikke kunne holde sig i skindet. Han langede ud efter sine unge elever. Han lejede værelser ud til dem. Han ville have de behandlede ham som en mester. Havde han været en mester, ville alt være godt. Men det var ikke godt. Han sårede Hasse dybt. Det gør en mester ikke. Christian havde også boet hos Arnkjell, før jeg fik ham ind i andelen. Han kendte turen. Ved at tale sammen opmuntrede vi Hasse til at søge lejlighed. Det lykkedes. Senere læste han til sygeplejerske. Arnkjell sagde til mig at hvis jeg troede Hasse ville undervise ældre og handicappede? Tog jeg fejl. Han er vild med unge damer. Jeg ville have dem der var gode til at undervise. Der er brug for gode undervisere.

Jeg brugte sommerhuset som pusterum for dem der trængte til at komme sig over fortrædeligheder, eller bare ville lidt væk.

Arnkjell brugte det også, han elsker at fiske. Du har englesind, sagde han. Han så mig gøre en masse for andre uden beregning. Han gav mig akupunktur i svære perioder. Vi havde et skoleprojekt kørende i 1996. Jeg var i mesterlære hos ham. Det indvilligede han i, mod god betaling fra mit skoleprojekt. Seminariet jeg gik på havde penge indregnet til mesterlære. Ved hans hjælp er jeg seminarie uddannet Tai Chi lærer. Jeg tror ikke han ved det. Jeg er den første der har ført Tai Chi faget ind i det etablerede skolesystem i Danmark. Jeg valgte hårdnakket Tai Chi som fag. Fordi jeg vidste hvor meget det betyder på papiret. Vu Su er fællesbetegnelse for Kinesiske øvelser. Det oversættes til Kinesisk gymnastik.

Uddannelsesbevis

Viggo Vikkelsø

cpr. nr. 170548-0369

har gennemført den ét-årige voksenunderviseruddannelse og bestået den afsluttende prøve, jfr. Undervisningsministeriets Bekendtgørelse nr. 750 af 13. september 1995 om uddannelse af voksenundervisere. (Uddrag af Bekendtgørelsen er gengivet på bagsiden).

Uddannelsen omfatter en almen 1. del og en mere specialiseret/uddybende 2. del. Bedømmelse/prøve finder sted efter hver del under medvirken af eksternt censor.

Indholdet er organiseret tværfagligt med udgangspunkt i temaer, og er bearbejdet i en vekselvirkning mellem holdundervisning, projektarbejde og praktik.

I uddannelsen indgår 8 ugers praktik.

Den afsluttende prøve har taget udgangspunkt i et selvvalgt projektarbejde indenfor området:

“Kinesisk gymnastik”

Opgavens titel:

“Undervisning i kinesisk gymnastik baseret på mesterlære, erfaringspædagogik, undervisningsdifferentiering og mental træning”

Skovlunde, d. 20/12 1996

Paul Heide
rektor

Københavns Dag- og Aftenseminarium Ejbyvej 27-43 2740 Skovlunde
tlf. 4291 5233 fax 4291 2680

Nu er Tai Chi mere end et aftenskoletilbud. Jeg tror jeg nåde at skrive navnene på alle de forskellige øvelser der er i Østens helse og sygdomslærer. Nu var havde jeg bestået min eksamen, med udmærkelse fra lærerseminariet. Det var det jeg ville og det var det jeg vidste ville være et delmål på vejen. Men det er mere end det, vejen er banet for dem der følger efter. Seminaret lærer os at undervise, det er deres opgave. Faget vælger vi selv. Jeg arbejder for at få mere ind i sundhedshusene. Aller helst vil jeg have arbejdet til at udvikle sig til et hus med forskning i sunde bevægelser. Langt mere end fysioterapien og ergoterapien kan i dag. For mig er det oplagt at lave grundforskning kroppens forbindelser. Hvis der er et hus for stille bevægelser, er vi kommet langt. Jeg vil have forskning i hvad bevægelser kan. Når de bliver udført korrekt. De skal kortlægges og filmes og beskrives. Der er et arbejde der altid kan videreudvikles.

Vi sparer samfundet hvis vi kan lave hurtig genoptræning og efterfølgende vedlige hold. Jeg tænker ikke på en, på mig. Men på alle. Der er ingen der gider hører på mig, det gør ikke så meget. Jeg arbejder alligevel. Det er ikke det du sige, men det du gør det tæller.

Kan du huske jeg sagde at den forandring vi har brug for, er i gang nu. Naturen spørger os ikke hvordan vi vil have det. Den arbejder for os. Det sker nu, alligevel føler jeg mig alene

blandt mine medmennesker, blandt dem der ingenting ser. De er ikke klar til at modtage den forandring der bliver givet, først og fremmest for vores egen skyld. Vi er ikke klar til at tage imod det der er vores. Det er lige som det ikke rigtigt er gået op for os hvor vigtigt det er at vi er med. Vi dør, vi udslettet os selv, hvis vi bliver ved med at støtte undergangen. Det vil sige forureningen der udrydder naturen og skaber katastrofer. Vi får så slemme øretæver at guderne må sig forbarme over os. Jeg er ikke ensom i mit forhold til Gud gennem meditation. Babuji er den perfekte lærer. Jeg er ikke ensom i mit forhold til naturen. Jeg er naturen, hele det indvendige univers, er som det udvendige. Du kan kalde det et universitet i indvendig forståelse. Jeg er ikke ensom i mit forhold til vores samarbejde. Det er jo samarbejdet der giver mig den viden jeg bringer videre.

Ildsjæle arbejder alene.

Når proppen er af Champagnen kan den viden der er sluppet ud, ikke hældes tilbage. Selv passive stopklodser bliver fejet af vejen. Jeg er ligeglad med at naturmedicin bliver recept pligtigt. Hvis dem der absolut skal tjene på naturen. Vil vise hinanden de forskningsresultater de har brug for. Vi ender med at vide det vi hele tiden har vidst og medicinindustrien kan tjener på dem der ikke selv går ud i naturen og plukker deres urter. Hvis jeg kan få dem til at se naturen tættere på, vil de opdage at naturen ikke levner affald, der ikke er nedbrydeligt, eller genanvendeligt. Naturen genanvender sig selv. For mig er de øvelser der opdager vores indre, den tætteste måde at udforske naturen på.

Min opgave er at lære folk at helbrede sig selv. Jeg tror fuldt og helt på at det kan lade sig gøre. Jeg lader ingen stoppe mig, jeg kan sagtens lytte, se og forstå. Jeg kan se dem der er gået i stå og opmuntre dem. Det er jo ikke dem der er i gang, der skal hjælpe. Død fisk flyder med strømmen. Levende fisk går op mod strømmen.

I Tai Chi kredse taler jeg om sammenhængen mellem en Yogis transmission og Qi-en i Tai Chi. Man kan overføre energi.

Nu er den mest anbefalede forfatter Jan Depreslot i gang med at skrive om oprindelsen af de øvelser vi laver. Han er på det samme spor som mig. Vi skal til Indien for at finde oprindelsen. Han skriver øvelserne tilbage til Braminerne. Det er ret tydeligt når det bliver fortalt. De gamle indiske symboler viser bevægelserne. Shiva omkranset af cirklen af flammer, Bhagavad Gita, Vedaerne, Buddha der laver silkeøvelser. Den selv samme energi der peger tilbage til før skabelsen. Jan kalder det stilnes. Jeg kalder det transmission.

Jeg er ved at beskrive dem der er om mig.

To stærke damer der er uddannet på Helle Gotved skolen. Ulla Kauth og Anne Grethe Boyesen. Ulla lærte os De 9 Tibetanere at kende, hun var den første der underviste dem herhjemme. De brander begge for deres arbejde, så når de opdager noget der er godt, er de med. De har været med på sommerlejren og de har været med i min undervisning. Ulla har gået hos mig i 6 år. Hun var imod Tai Chi, hun havde oplevet dårlige lærere. Hun ville gerne Qi Gong. Nu ved hun det er det samme. Hun underviser Sikleøvelserne ud fra hvad hun har lært af mig. Jeg underviser dem som grundstammen i Tai Chi bevægelser.

Anne Grethe så en video jeg havde lavet med silkeøvelser. Den talte til hende, den sagde mere end ord. Hun har mange videoer, men få der brander igennem. Vi kendte hinanden fra Tai Chi, men det var min video der gjorde hun ville tættere på. Der er transmission i bevægelserne på videoen. Det siger hun ikke, de ord er ikke i hendes fagsprog, endnu. Vi kunne tale om den magi der er i nogle videoer.

Når en bevægelse er "en" helstøbt bevægelse, sker det.

Man kan se om der er Qi i bevægelsen eller ej.

Når bevægelsen bliver lavet så den er forbundet med Qi energien, ses det. Der er noget magisk over den.

Jeg bliver glad når vi taler om det, fordi det bringer os nærmere målet.

Helhedsbevægelser som Helle Gotved søgte og arbejdede med gennem hele sin gymnastik karrierer. Bliver meget tydelige når de undervises med Qi.

Anne Grethe er et fund, hun er hengiven og hun elsker sit arbejde. Dem hun underviser får det godt. Så hendes talent, bliver straks udnyttet af en grådig arbejdsgiver.

Varmtvands bassanger er gode for gigtpatienter. De er i 20 min ad gangen. Ventelisten på behandling er lang. Anne Grethe kan ikke tåle at arbejde i klor hele dagen. Det skal du, siger hendes chef. Det er dit job. Hun fortalte hendes arbejdsgiver udnyttede hende. Hun var virkelig ked af det. Hun kunne se mit arbejde forløb mere selvstændigt, selv om jeg

også har arbejdsgivere. Ja, der er ikke så mange der tør at gøre det jeg gør, fordi jeg selv skaffer mig elever. De fleste vil finde det usikkert, deres opgave er at undervise i deres fag. Jeg gør langt mere end det. Jeg kører det som en selvstændig forretning med forskellige lønkontorer. Jeg har samtidigt indflydelse på sundhed og kulturområdet. Fordi jeg kender spillets regler. Jeg kan bruge det til at lave mit eget, uden at blive modsagt eller generet. Jeg har de elever skolerne vil have. For de fleste andre lærere, er det omvendt. Det er skolerne der har eleverne og skolerne bestemmer over læreren. Der er heller ikke så mange der har en fortid som min, de tør ikke sætte det i gang jeg gør. Nogen tror de kan, men de kan ikke. De har ikke en baggrund i et fag, der holder sig selv i live. Hvis ikke du gør det selv, bliver det ikke gjort.

Ulla tager til Grækenland hver sommer. FOF arrangerer og lønner.

Jeg laver en sommerlejr, hvor jeg kalder det Non Profit. Det er det ikke helt. Noget af min uddannelse bliver betalt. Jeg havde ikke råd til at gå på højskole, så jeg måtte lave min egen. Jeg har ikke råd til at rejse til Indien. Det var ikke noget jeg gjorde af beregning. Der kom flere deltagere end forudset. Jeg havde svært ved at skrabe penge sammen til rejsen. Nu er der råd fordi der er overskud. Det stod klart for mig at det var i orden. Jeg får noget i Indien, jeg ikke kan få andre steder. Det bliver givet videre til dem omkring mig. De lærere jeg giver gratis sommerlejr, koster også. Ophold, transport, forplejning. De får samme mulighed jeg giver mig selv. Min opgave er at viderebringe den viden jeg får i Indien. Jeg ved aldrig hvem af dem der kommer. De "lover", jeg kan aldrig være sikker. Jeg ved ikke hvem der springer fra eller hvorfor. Jeg har altid sagt til dem at arbejde kommer først. Fordi jeg ved hvor svært det er at få hverdagen til at hænge sammen. Ja og selvfølgelig er hensynet til familien og deres indstilling, vigtigere. Jeg håber og beder til at alt falder på plads for dem som for mig. Jeg har min logik fra Babuji. Dem der bruger vores fællesskab, får det samme som mig.

Det er altid dem der gør noget, der er nyskabende. Det jeg står for, kan uden problemer leve sammen med alt andet. Jeg kan godt lave forbindelser, og aftaler, uden at gøre mig afhængelig. Jeg kan, sætte noget i gang, der gør at flere og flere vil det samme. Der kommer flere der har brug for at meditere. Jeg har ikke brug for dem der kommer for at udnytte min tillid. De får det samme, men de er ikke i stand til at tage det ind. Forstår du, dem der kun kommer for at få', lyser langt væk. De fantaserer sig til noget de ikke er. Hvis de bare lige lærte det der forunderlige. De ved ikke at ærgerrigheden hindrer dem vejen. Her bliver man nødt til at træne. Du skal gøre det igen og igen for at få det.

Der er ingen nemme løsninger

Sådan er mennesket, det ved Babuji godt. Hvis du kun vil bruge din gave på dig selv, virker det ikke. Jeg får altså lov til at tjene på min "velgørenhed", fordi formålet er at give det jeg får, til de andre. Der er tydelige grænser, der forpligtiger. Det der venter længere fremme, er at transmissionen bliver så kraftig at alle bliver påvirkede. Så det er ikke rigdom det drejer sig om. Det er noget der er meget større.

Jeg tror der er nogen der forstår at arbejdet med at viderebringe er vigtigt.

August 2005

Sam Tam kunne vise mig hvor jeg var. Han siger teknikken er som at svømme i luften.

Vi skal sænke Qi en og give plads til energien der strømmer igennem. Det er lidt som at gå væk og lade det ske. Babuji siger træd tilbage og lad mesteren arbejde gennem dig. Sam har ingen tro, siger han. Alligevel vil han gerne hører om andres tro. Jeg finder ham meget "blæret" selvcentreret og selvsikker. Han viser sig hele tiden. Helt modsat Babuji, der har en helt anden udstråling. Babuji viser sig ikke, han viser os andre, så vi forstår det. Det savner jeg hos Sam. Han er ikke pædagog. Han kan noget med Tai Chi, der gør ham urørlig. Det viser han igen og igen. Der er op til os selv at få noget ud af det. Han skubber til alle, uden at fortælle hvordan han gør. Man skal selv aflæse, spejle hans bevægelser og gentage. Der står altid nogen omkring ham. Han har ikke noget program, han siger standing er vejen. Standing er stående meditation.

Er man heldig, laver han skubbet ved at holde på elevens krop og gøre det gennem eleven. Her kunne han se at jeg var i stand til det han ville have mig til.

Jeg skulle bare have nogen at øve mig på. Det gør det lidt svært, for når jeg går hjem, har jeg "kun" min klasse at øve mig på. Dem kan jeg ikke stå og skubbe til.

Det er en anden kategori. Så det jeg gør, er at samle alt det jeg kan af hans bevægelser og øve dem med mine klasser. Jeg lærer dem at skubbe mig.

Jeg bliver inspireret af en stilart og en bevægelsesform jeg ikke har set tidligere. Og det virker når Sam viser det. Han vælger den største i klassen og "ydmyger" ham for klassen. Her tænker jeg... hvorfor går Torben ikke ind og er den det bliver vist på? Han har inviteret Sam. Sam er ligeglad, han er i Europa på turne, han har en hale af fans efter sig. For ham er det en opvisning. Han er ikke kommet for at undervise, han er her for at vise at Tai Chi gør os uovervindelige.

Når jeg tænker som en bokser, er jeg ikke sikker på hvor længe han vil holde i ringen. Men det her er Tai Chi og det er slet ikke det træningslokale hvor der bliver udvekslet slag.

Jeg kan godt se hvad der har fået Jan Diepersloot på sporet af Brahma. Her står en lærer i pænt hverdagstøj og fejer et hvert angreb af. Han bliver ikke svedt, han bruger ingen kræfter. Han ved hvor et udfald kommer, før det kommer. Han behøver ikke en gang se det. Han reagerer alligevel. Jeg gad vist om selvtilliden følger med op når man har lært metoden? Den vil jeg gerne have, måske hellere roen. Sam styre rundt som en uovervindelig, der er ikke noget ydmygt over ham. Jeg tror ikke jeg har lyst til at afspejle den fremtoning. Jeg vil meget gerne fange detaljerne:

Når der er et pres, presser man ikke imod, man giver slip og skifter retning. Man skal selvfølgelig sørge for at holde sit center. Herfra kan man styre den anden, lige meget hvad de gør. Er det virkeligt det? Har jeg knækker koden?

Nej, tingene er ikke altid hvad de giver sig ud for. Vi ser det vi forstår, ud fra hvor vi er kommet til. Virkeligheden er gemt bag vores egen mangel på forståelse.

Jeg er glad for de små rettelser jeg opfanger.

Og så køre showet igen, med Sam som "stjerne". Jeg kan ikke komme tæt nok på til at spørger. LÆR OS DETALJEN. Alle deltagerne vil være den han står og viser hvad han kan på. Det er stadig en stor oplevelse at se hvad han kan.

Jeg er glad for de små rettelser. Det du får, skal du skynde dig at tage med i din undervisning, ellers glider det ud. Vi tager teknikken til os, ved at gøre den til en del af os selv. Det kan kun gøres ved gentagelser. I starten meget grundige gentagelser. Når vi kan det glemmer vi det, og det bliver en naturlig refleks. En del af os selv. Fordi det er naturens bevægelse der bliver undervist. Det er instinkter alle har. Vi lever bare ikke i Junglen, hvor

vi har brug for dem dagligt. Derfor forsvinder det fra os. De bevægelser der glider i baggrunden, er dem der holder os i live. Min opgave er at genfinde dem og give dem til folk der har brug for dem i deres genoptræning.

Jeg tænker på Jan Diepersloot og det spor han følger nu. Det vi lære nu er bare en del af pakken. Braminerne kan mere end kampkunst. Babuji ville ikke en gang stoppe op og bruge tid på det. Han var lidt irriteret over at det eneste kinesiske mestre har i hovedet er kungfu. Man kan ikke tale med dem. De kommer til Kungfu og så stopper det for dem. Det billede er jo tydeligt nok, når man ser på Sam.

Der er meget mere! Den energi der holder alting i gang. Det er jo Gud.

Ingen glemmer når de blev rørt i deres inderste, tankerne vil vende tilbage til det øjeblik det skete. Sam kalder sin måde for the beauty of marchal ard.

Hvis jeg lader chancen for at lære det gå fra mig, vil jeg bebrejde sig selv. Tag dig sammen! Få det bedste ud af det, gør det du er udvalgt til. Du får aldrig et godt liv, hvis ikke du følger dit hjerte. Lad være med at holde fast i det du ikke kan bruge. Det er første del af opblødningen der kan bringe dig videre. Ellers står du bare og glor på noget du aldrig bliver god til. Det er sådan set lige meget om du bliver god til det. Det vigtigste er at du gør noget. Hvordan skal du kunne opdage noget der kræver dit inderste, hvis ikke du giver det et forsøg.

Virkeligheden står ikke til at ændre. Det du oplevede, var virkeligt. Du kan gå tilbage og begynde der hvor du slap.

Det er hvad træning handler om. Gå tilbage, for at komme videre. Du går ikke ind og laver en opvisning, uden du øver dig. Og du kommer slet ikke i nærheden af at kunne lave en opvisning, uden du øver dig.

Mine elever er ligeglade med den slags præstationer, for dem er målet at overleve.

Underligt nok er det min tålmodighed de beundrer mest. Jeg afviger på mange måder fra dem jeg selv går til træning med. For dem er det en fritids sport. For mig er det en ny virkelighed, et kald. Jeg falder fuldstændig i fordybelse og glemmer alt om mig selv, når jeg gør mig umage. Jeg ved det gælder liv eller død for dem der står foran mig. Jeg skal ikke skubbe dem på røven. Hvis jeg kan lære dem at skubbe mig på røven.

Har jeg ret i at Qi gennemstrømningen er helbredende. Det gør at mit arbejde bliver meget mere interessant, for mig. Fordi jeg bliver beskæftiget i at det jeg tror på er rigtigt. Det viser sig at virke. Jeg bliver ført frem til at kunne vise en ny viden. Ved at optage og videreføre Qi.

Jeg udvikler og bruger detaljen, der giver Qi flow, på en anden måde, end jeg havde regnet med. Jeg kan bruge det Sam viser til at behandle med. Jeg er allerede længere end jeg regnede med. Jeg ved ikke om Sam har en dybere interesse end det han viser. Han virker ikke særligt planlagt. Måske er det bare en introduktion han viser for at imponere. Vi får se. Jeg har en fornemmelse af der er noget under.

Det er ikke kun i træningslokalet målsætningen er inde under huden, vi bærer rundt på vores søgen hele tiden. Der er også noget på den anden side af målet. Der arbejder man for videreførelse. Det forunderlige sker i videreførelsen, det gælder for alle. Hvad enten du som 10-årig lære en ven nogle Acorder på en guitar, eller du som 57-årig viser at energi træning kan bruges til selv helbredelse. Det er naturens måde at arbejde på, Du bliver bedre til det du viser. Derfor smeder jeg medens jernet er varmt. Ikke så meget for at få, men for at være med i udviklingen. For at stå i det øjeblik hvor naturens under sker.

Når vi svømmer i luften, er den helbredende energi øvelserne frembringer synlig. Det der rør os opbevares i hukommelsen, det vidste Babuji. Han sagde han forberedte folk på at gøre et specielt arbejde. Det sker nu. Han sender det de har brug for til dem.

Til dem han har forberedt.

Jeg har vidst jeg arbejdede for Babuji fra dag et.

Jeg har bare ikke vidst hvad jeg lavede.

Jeg tror ikke der er nogen der kan forklare det der ikke er ord for.

Jeg blev trænet til at bløde vanskeligheder op med venlighed.

Jeg blev trænet til at være vejviser. Jeg kan se hvor folk sidder fast. Jeg kan løse dem.

Ja jeg kan vise hvad de skal gøre, de skal selv hjælpe til. Det triste er at de fleste er dovne, de har ingen viljestyrke. De opgiver. Det gode er at jeg ser fremskridt hos dem alligevel.

Det er på tide jeg skriver om noget andet.

Jeg vil skrive om tanker der bliver til noget i fremtiden, efter kimen er vækker og frøene er lagt, går det nemmere for dem der kommer efter. Det er ikke alle der har evnen til at gøre det de siger. Det kan være ret irriterende, men jeg accepterer at det er bedre at lægge planer, end ikke at lægge planer. Jeg gør det jeg kan, det har jeg både vist og vidst hele vejen.

Der er altid forhandlinger og forberedelser.

Lige nu lægger jeg nogle af mine hold ind under et oplysningsforbund, der vil lave en skole i skolen for sundhed. KOS kultur og samfund. Skolelederen hedder Steffen Carl-Nielsen.

Vi har arbejdet sammen i flere år nu. Han kan se hvor det bære hen. Sundhed og bevægelse er ved at blive et samfunds behov. Vi bliver dagligt mindet om hvor "sygt" samfundet er. Steffen kan se at det jeg laver, meget nemt kan udvikle sig til et folkekrav.

Han kender ikke inderkredsen af mit netværk. Han ved de er der. Han ved hvad jeg vil opsøge dem. Og han kan se det kan blive stort. Jeg opfordrer ham til at finde nogle lokaler hvor vi kan sætte i gang. Ellers går den stor drøm ikke i opfyldelse. Jeg gør mit, nu skal jeg have ham til at gøre hans. Ellers køre jeg videre så godt jeg kan. Mit arbejde er netop at undervise, for at inspirere. Jeg viser samtidigt hvad der er brug for. Jeg vil selvfølgelig helst have et sundhedshus hvor der kun er stille øvelser. Meditation, Yoga, Qi Gong, Tai Chi, Akupunktur, Massage og velvære. Noget der privat er en sikker vinder. Det ville være den vildeste luksus for krop og sjæl. Min opgave lyder på at det skal være for alle.

Find stedet Steffen, vi kan sagtens fylde det op. Jeg har ikke tid til begge dele. Dem der forhandler skal kunne overbevise kommunen om besparelserne og fordelene. Vi kan jo se det virker. Selv om jeg er i meget ydmyg lokaler, strømmer folk til. Mit arbejde er vokset ind i samfundet. Det tager tid at udvikle Danmark. Danskerne er foran, dem der bestemmer over dem, de ved godt hvad de vil. Politikerne er altid bagefter, de kan først finde melodien når folk har sunget den længe. Selv om kurbade har været kendt siden Romerriget, er der alt for meget modstand i det etablerede. Alt nyt er en trussel også selv om det er gammelkendt.

Jeg underviser for at skabe behovet og jeg skal nok finde folkene der kan undervise.

Når det bliver større. Jeg skal bare have Steffen i gang, når han rykker, kan jeg samle folkene. I mellemtiden kører jeg mit eget. Steffen er interesseret i en større skole, det er derfor jeg giver ham hold. Forarbejdet er også at gøre det nemt for de folk jeg anbefaler. Tingene hænger sammen. Jeg har ikke svært ved at se det sammenhængende billede.

I fremtiden vil der være henvisning til sunde bevægelser på recept. Mit arbejde rykker ind i behandlingen. Dygtige behandlere lære metoderne, udenom politikere og medicinlobbyen. Det er helt modsatrettede interesser, endnu. Det bliver også anderledes. Vitaminer og mineraler kommer på recept i fremtiden. Jeg står med folk der ikke har den mindste kropsbevidsthed. De har ikke styr på deres bevægelser. Når de lærer de rigtige bevægelser, retter de kroppen og nedslidning og smerte forsvinder. Det vil alle, det er jo derfor mit arbejde er så populært. Det undrer mig at det er så få der kan...? De kan når jeg gør det på dem og for dem, når jeg er i nærheden. Så snart jeg er væk fra dem, fordufter det. De kommer igen, fordi de i de 1 ½ time vi er sammen, får det godt. Det er kun dem der begynder at træne selv der lære det. De fleste er for dovne. Eller slet ikke klar over at det bliver i dem permanent og det udvikler sig, hvis de tager det i egen hånd og begynder at træne. Jeg holder det ikke hemmeligt. Det er bare så svært. Det er min hovedopgave, at vise det til nogen der kan vise det til andre. Det er ikke kun mig der gør det. Det er en del af pakken. Flere og flere begynder at meditere. Der i er grundstoffet til en lykkelig fremtid.

Jeg gør ikke andet end det Babuji satte i gang. Viser det og siger det til de andre. Vive Kannada sagde til Babuji: Det er genialt, det breder sig fra en til en anden. Det kan ikke undgå at verden vil blive et bedre sted.

Steffen har hæftet sig på ideen om at oprette en skole for alternativ sundhed. Det hedder alternativ, fordi det ikke er en officiel del af behandlingstilbuddet. Mange behandlere bruger alternative metoder, fordi de er gamle og fordi de alle dage har virket og været i brug. Steffen har forbindelser indenfor kultur og fritid, fordi han er en skole. Nu får vi se hvor effektiv han er. Han er med i de udvalg der uddeler penge. Han har sagt han vil skaffe et hus. Jeg har banet vejen og givet ham telefonnumre på dem der administrerer Sankt Joseph i Griffenfeldsgade 44. De har alt hvad vi skal bruge, det er kæmpestort. Han siger at Københavnskommune administrere lokalerne. De er umulige at arbejde med. Man kan ikke lave en bindende aftale. Det er som om de er fedtet ind i et pamperi der holder hånden over hinanden. Hvis ikke det er deres ide er der ikke noget at komme efter. Han kunne ikke snøre dem. Jeg forstår det udmærket, der er et meget stærkt indre Nørrebro. Det selv samme der skabte Projekt Rabarberlandet. Dem er jeg en del af, endda en del der lever i bedste velgående.

Jeg kan få, men kun til eget brug. Jeg stod med 2 hold, det lykkedes for mig at få lokale til dem på Sankt Joseph. Fordi jeg kender nogen der kender nogen og fordi de gerne vil have mig, men ikke dem fra lokale booking og slet ikke aftenskoler. Kan jeg finde et lokale kan jeg køre et hold med Steffen som løn kontor. Den del kan jeg godt holde i gang.

På en eller anden måde lykkedes det mig altid at finde plads. Jeg stod i menighedssalen i Hellig korskirke da jeg blev smidt ud af Pensionisternes samvirke. Pastor Erik Bork, spurgte menighedsrådet om jeg måtte være der? Bare det ikke er yoga, for det var vist noget med en tro, der ikke er kristen. Jeg gav Erik Bork mit undervisningsmateriale, som

det så ud den gang. Det kunne han vise menighedsrådet. Han kunne rigtigt godt lide den måde jeg skrev på. Der er noget inden i, sagde han.

Han trænede med, ved flere lejligheder. Vi var gode venner, som den måde man kender og taler med sin Præst. Jeg kom i præstegården, nogle gange. Han holdt altid seminar. Han var i sognet i 40 år. kontroversiel mente mange, det syntes han ikke selv. Han fik mange klager. Han passer helt fint til Nørrebro, fordi han ikke gør forskel. Og fordi han lytter til hvad sognebørnene vil og bakker dem op.

Kirken er åben for alle. Menighedsrådet kunne hele tiden finde noget at klage over. De klagede også over at han ikke var gift.

Til Biskoppen sagde han at hans "kone" samlever ikke ville giftes med ham. Det er hende der bestemmer. Menighedsrådet og Biskoppen kan ikke bestemme over kvinders frihed. Sagen tog en helt anden drejning end ventet. Nu var det en kvindekampsag. Erik Bork pegede på nogle ømme punkter. Jeg tror nu ikke han gik efter at provokere. Jeg tror dem der ville have noget frem i lyset, valgte ham. Hans "kone" var også med til Tai Chi, mere end ham. Han var underlig... nogen sagde han havde taget trip som ung... Nå og hvad så, en erfaren mand der kan bringe flokken lidt tættere på Gud.

Det er efter min mening dumt at nedgøre en Præst der kan få landets travleste sogn til at fungere. Ovenikøbet med et menighedsråd og en Biskop på nakken. Jeg så ham som en Guds mand, der i den grad svømmede hen i det Guddommelige. Vi kunne begge to både se og mærke at Tai Chi var en spirituel handling. De udvalgte mærker det med det samme. Erik Bork, provo Præsten var en af de udvalgt.

Han blev glemsom med alderen, der var ikke noget at klage over, da jeg var hos ham.

Vi stod et par gange i kirkesale og lavede Tai Chi, fordi han havde glemt der, var bisættelse om formiddagen, med kaffebord i menighedssalen, bagefter.

Senere var klagerne svære at bortforklare.

Søstrene på Sankt Joseph bad ham om at holde kortere prædikener ved begravelserne, højst et kvarter. Ellers blev han ved. Og huske at sige det rigtige navn. Det var naturligvis ikke Nonner mere, det var plejepersonale, der hjalp pårørende med at sige farvel.

Min kone var ergoterapeut på Sankt Joseph. Hun kunne styre ham. Nu lå armbåndsuret og en seddel med den døde navn på prædikestolen. Han blev selv ked af det over de grove fejl. Vi passer på hinanden på Nørrebro.

Steffen måtte opgive Sankt Joseph, han blev nægtet adgang.

Jeg havde to hold derovre i en år række. Det var noget andet end at leje ud til en skole for sundhed. Jeg tror Steffen fik ideen til skolen fra mig.

Jeg kører min egen skole i de skoler jeg får løn af. Det er som at være selvstændig og få det bedste ud af det. Som min egen skole, kan jeg samarbejde med Sankt Joseph om demens træning. Jeg kan godt vise behandlere at Qi Gong kan bruges i demens træning. Vi skriver 2005, demens er ikke rigtigt blevet stort i Danmark. Det kommer til at blive et emne i folkesundheden og i folkemunde. Der er arbejdet med reminiscens i flere år. Det er at genkalde hukommelsen. Jeg har været med til at holde seminarer og kender lidt til fremgangsmåden. Vi skaber en stemning fra en tid, der passer med deltagerens bedste alder. Den husker de. Man finder noget i fælleshukommelsen fra deltagerens bedste tid. Arbejdslivet, Sport, Mode, Revy, Film, kunstnere, musik, håndværk.

Jo mere vi ved om deltagerne, jo bedre kan vi gøre det for dem.

Bare at nævne at jeg er gymnastiklærer og træner, giver erindringer. Arme bøj, arme stræk, kender den generation fra skole gymnastikken. Alle har dyrket sport eller gymnastik

og alle har haft et forhold til det som tilskuere. Vi behøver nogle gange bare tale om fodbold. Idrætssammenhold er noget af det stærkeste vi har. Her kunne jeg bidrage.

Det er ikke altid det jeg har i støbeskeen, bliver udbredt som jeg troede det ville. Men det er nemt at se det bliver udbredt. Jeg skal bare gå efter at ville videreføre, så sker det. Nogle øvelser er så enkle at vi ikke selv kan tænke os til dem. Når vi får dem vist, tænker vi... hvorfor har jeg ikke gjort det noget før. Vi ser ud, ikke ind. Svarene er i os, de kommer indefra, gennem meditationen. Du bliver god til det du gør, når du mediterer. Det du brander for lykkedes. Bare ikke altid på den måde du regnede med. Som regel bliver et godt resultat godt for alle og det gør ikke dig til super stjerne. Men opgaven du blev sat til at gennemføre, blev gjort. Fordi den er set brugbar og tilpasset i fremtiden.

Jeg beder om modet og smidigheden til at stoppe dem der prøver at tvinge andre. Sådan at forstå at jeg afslører deres hensigt og opfordre andre til at gå udenom dem. Jeg er ikke ligeglad med samfundet. Jeg får min viden for at hjælpe samfundet på alle måder. Det er derfor jeg sætter flere skibe i vandet. Hvis Steffen lykkedes med noget af det vi taler om, er det fint. Men jeg står ikke og venter på ham. Jeg gør klar til gennembruddet. Det er også en balancegang. Hvis nogen tror jeg kommer for at redde dem, eller give dem en god løn og et godt arbejde. Tager de fejl. Jeg viser hvad jeg selv gør og hvad jeg får ud af det. Jeg hjælper gerne, men du skal gøre arbejdet selv. Jeg kan ikke meditere for dig. Hvis ikke du meditere kan du ikke forvente hjælp. Det er meditationen der bringer os tættere på os selv, støjen forsvinder. Vi bliver bedre til at fastholde det der er rigtigt for os. Det er ikke noget vi skal tænke over, vi skal lade være med at tænke. Derved bliver der plads til det vi skal bruge. Det kommer til os. Du ved ikke selv hvor stor en egoist du er. Vi er sammensat af så meget at vi nemt lader os blænde. Du er kun lukket ind på banen medens du arbejder seriøst på opgaven. Når du kører solo? Ja så kører du solo og er derved ude. Det er meget muligt du skal have tid til at udvikle noget i dig der kan gavne andre senere. Så går du ind i opgaven igen. Jeg kan også se det flyde sammen så der bliver udviklet noget der skal bruges senere. Samtidigt med vi underviser i det der virker. Du er bare en simpel vejviser, lærer. Simpel fordi dem du viser det til, ikke har forstået det endnu. Det er den måde naturen arbejder på. Vi stiger først i graderne når det vi arbejder med, er synligt og forståeligt og brugbart og bliver brugt som en naturlig del af os. Det er som en mor og en far der ønsker deres børn et godt liv. Det er bare større fordi det er Guds ønske for os. Og vi er meget synlige for ham og vi er ikke kommet ret langt.

Sig hvad vi skal gøre! Forsøg at skrive det.

Vi ved godt det er hemmelig viden. Den er hemmeligt fordi det er så svært at forstå, for dem der ikke er kommet ret langt. Når vi er lidt flove over der ikke rigtigt sker noget, er det helt rigtigt. Det er godt, for så er der opstået et vakkum. Det du søger, har fået øje på dig. Så er vi på vej i den rigtige retning. Vi bliver sluset ind. Det er så svært at komme i nærheden af at gøre det rigtigt, ved egen hjælp. Du er på vej til at bede Gud om hjælp. Bliv ved, tålmodig, bliv ved selv om du ikke tror på dig selv. Gud tror på dig, han giver dig chancen for at blive ved. Den tid du koncentrerer dig, udvikler dig. Du må ikke stoppe selv om det er håbløst i starten. Giv slip på det der hindrer dig og mærk efter, mærk uden at knuge. Jamen der bliver ved med at være tanker! Ja, sådan er det i starten, det gør ikke noget. Vær tålmodig. Du er i gang med en kliningsproces. Den bliver lettere i takt med der

bliver rensset ud. Når du hele tiden går efter at mærke den gode følelse i hjertet, gør du det rigtigt. Vi mediterer på Guddommeligt lys i hjertet.

Ja, fortæl mere. Gå over i hjertesiden og mærk, bare det du mærker, giver du slip. Når du giver slip, så gør det også med åndedrættet. Vi siger vi tager rent ind på indånding. Det er Gud, det gode, det der er svært at få adgang til. Og blæser overflødigt ud på udånding. Det er det dårlige, det er de tanker der forstyrrer os og hindre os i at falde i meditation. I meditationen er vi sammen med Gud og han arbejder på os. Her siger jeg Gud, men det er for mig altid Babuji jeg tænker på. Han har hjulpet mig og han hjælper mig stadig. Det er en helt utrolig tålmodighedsprøve for alle i starten.

I skal gøre det, vores liv og fremtid afhænger af vores indsats.

Jeg har fået vist fremtiden. Ude i fremtiden, ved jeg ikke hvor mange mennesker vi er? Det så ud som om vi ikke er så mange som nu. Det var et andet liv, Jeg kan sige at vi skal tage os sammen og gøre os fri af grådighed. Rigdom kan ikke redde os, kun Gud kan redde os, vi skal samarbejde. Han kan se hvad der skal tilpasses for at vi virker bedre. Jeg ved nogen vil opleve det som en ny begyndelse. Det vil sige de i meditationen har været meget langt tilbage i tiden, for at udvikler de egenskaber der gør os i stand til at komme videre. Det er ikke en rejse til en fremmed planet. Det er noget der sker i tiden. Den udvikling der sker i fremtiden, giver os evnen til at styre og bevæge os og være hvor vi skal være på den rigtige tid. Det er svært for mig at beskrive hvordan vi er forudset til at vi mødes med dem vi skal mødes med. Det sker og vi er taknemlige og glade for de opgaver vi er med til at løse.

Jeg tror et hvert af nutidens mennesker vil skamme sig og føle sig afsløret i nærheden af fremtidens mennesker. Vi vil heller ikke kunne begå os blandt dem. De er så oplyste og udstråler noget der er så rent og usårligt. Jeg tror Babuji viste mig den fremtid, for at jeg kan skrive om den for at få os til at forstå hvor vigtigt det er at vi tager os sammen. Jeg føler også han guider mig.

Da jeg lærte Steffen at kende oprettede jeg 10 hold i hans skole.

Jeg havde foruden 3 hold i blindecenteret i Thors gade. Lederen Lone var glad for jeg kom og trænede hendes brugere. Jeg var ansat på time basic. Blindes oplysningsforbund opdagede det og sagde det var ulovligt at undervise i åbningstiden. De ville have det skulle gå gennem deres skole. Jeg var ligeglad hvem der var mine lønkontoeer, men nu havde de skudt sig selv i foden. De havde ødelagt undervisningen før de satte den i gang. Fordi det passede deltagerne så godt, at det var i åbningstiden. Nu blev det senere. Forestil dig at skulle hjem en kold mørk vinteraften. De skulle køres hjem af taxa efter træning. BOS har en ordning med TAXA, når den virker. Ellers er vi overladt til os selv. BOS er ikke nogen man kan tale med, de tåler ikke klager. Og slet ikke gode råd. De svigter både deres elever og deres lærere. De gør stort set alt forkert, skal vi sige anderledes end den logik jeg arbejder efter. Det var ikke så underligt at så mange blinde blev hos mig. Der kom endda flere til, fordi jeg havde flere hold ud over byen. I må gå hvor i vil. Kommunen vil meget gerne have blandede hensyntagende hold. Måske var det fordi de oplevede en service de ikke fik i BOS. Og at jeg fortalte dem at de ikke var afhængige af blindes oplysningsforbund. Jeg har et hold der er tættere på og tiden passer bedre. TAXA tager heller ikke mod klager. Jeg kørte tit eleverne hjem. Efter at have ringet forgæves og ventet længe. De kan se det nr. jeg ringer fra og ignorere de opkaldet.

Enten kom der sultne grådige taxachauffører der skændtes om at få dem der skulle længst. De stod og hev flåede i mine gamle blinde elever. Eller også kom der ingen og jeg måtte køre dem hjem. Det stoppede først da jeg skrev til chefen for taxa at nu havde de ødelagt mine hold. Har i ikke bare en stabil chauffør og en 8 personers bil? Der kan tage faste ture. Det lykkedes og vi fik en chauffør der blev så gode venner med eleverne at han ikke behøver andre kunder. De ringer kun efter ham, de har hans privat nr. Det venskab bevarede de efter holdene i Thors gade lukkede. De elever der var glad for min undervisning, fulgte mig på andre hold. Chaufføren, Allan, var med til vores afslutningsfester. BOS har aldrig virket og de kom heller aldrig til det. De blev overtaget af en anden handicapskole, der er lige så dårlige, om ikke værre. SUKA et andet firma der giver sig ud for at være handicap venligt. De er lige så håbløse. Topstyrede, med snablen nede i kommunens tilskuds kasse. De kalder sig en forretning og en forening, jeg er lærer. De styrer deres ansatte og laver fingerede generalforsamlinger. Jeg er ikke en forretning og for mig er de et af mine offentlige lønkontoer. Selvfølgelig bliver jeg ikke populær i ledelsen når jeg siger det. De fleste af mine kollegaer er bange for at sige de også underviser i andre skoler.

De skoler må lære at respektere at dygtige lærere er eftertragtede.

Jeg er langt mere for mine elever end en skole nogensinde kan leve op til. Derfor vil jeg ikke tales ned til af skoleledere der ikke er dygtige nok til deres job. Jeg stopper ikke mit gode arbejde fordi de ikke kan finde ud af deres. Jeg taler pænt til dem og jeg tilbyder at gøre det' for dem, der lykkedes for mig. Jeg er langt foran dem, det er nemt at se hvor de falder ud. Jeg kunne afsløre dem i svindel med tilskudsmidler, hvis jeg ville.

De siger alle sammen de er en forretning. En forretning klarer sig selv, de kan ikke klare sig uden støttekroner. Jeg kan på ingen måde se op til dem. Tvært i mod kan jeg se alle de huller og mangler de skal forbedre for bare at leve nogenlunde op til det de siger de er. Og det vil de ikke. I stedet gør jeg mit bedste for ikke at ende som dem. Skolerne er en del af mit projekt. Fordi de er en del af det etablerede samfund.

Jeg ønsker der skal meditation ind i samfundet.

Ganske enkelt fordi vi bliver bedre til det vi gør, når vi mediterer.

Vi har haft det før. Alt hvad der er godt, kommer i samarbejde med den gode Gud.

Hele sundhedssystemet hørte under Sankt Joseph Stiftelsen til 1960.

Det var i den ånd hospitalerne virkede. Mange af sygeplejerskerne var nonner. Det er de ikke mere og de bor ikke på små loftsværelser på hospitalerne. De har familie og betaler husleje som andre familier. De er underbetalte fordi de ikke har været en synlig udgift før. Udgiften stiger når dem der virkelig plejer samfundet ikke bliver behandlet ordentligt. De folkevalgte skal lære at raske og selvhjulpne mennesker er billigere end syge. Dem der holder samfundet rask skal lønnes efter indsats, ellers går det i stykker. Jeg peger på dem der udnytter samfundet og på dem der gavner det. Jeg arbejder på at gavne samfundet og få de metoder der virker ind i sundhedssystemet.

I kan se der ikke er noget selvisk i mit arbejde.

Som i kan se, er der hele tiden omlægninger og ændringer og udskiftningen. Sådan er det, Det må vi leve med. Mit eget er i udvikling. Det er spændende at følge.

Sankt Joseph søstrene grundlagde det danske sundhedssystem. De satte en virksomhed i gang, med skoler og hospitaler. De gamle bygninger kan ikke mere bruges som hospital og plejeboliger. De kan godt bruges til spirituel træning.

Trosfælledskabet hos Sankt Joseph søstrene er:

Fællesskab = kommunitet. Bøn = spiritualitet. Arbejde = Apostolia.

Guds arbejde for Sankt Joseph søstrene, er det samme som jeg følger.

Jeg har dog en tilføjelse.

Lønnen skal passe til ydelsen.

Det betyder også at hvis det ikke virker skal jeg ikke have noget for det. For mig virker det på den måde, at dem der ikke er modtagelige går deres vej. Så nemt er det.

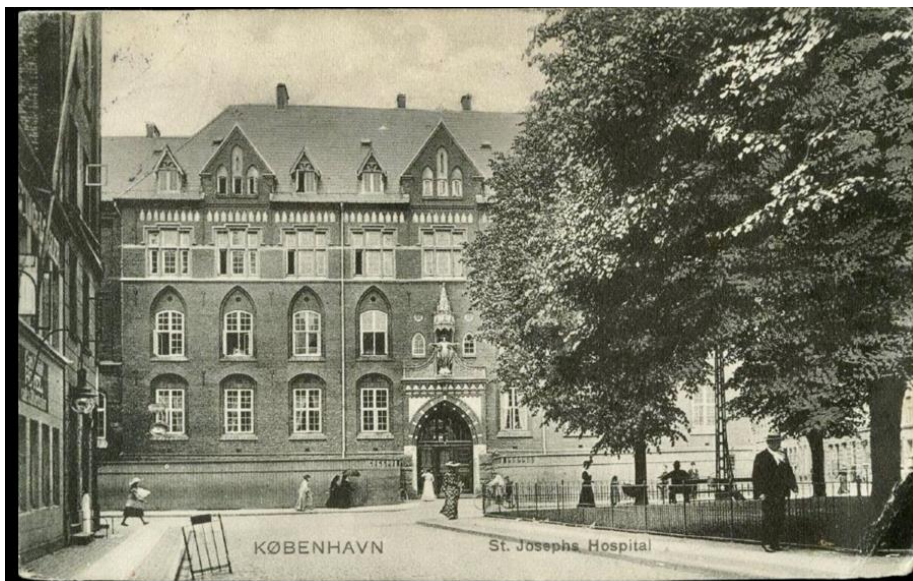
Vores øvelser er dybest set bede øvelser. Den direkte vej til forening. Transmissionen føjer en demission til: Overførelse af guddommelige energi. Derfor er det helbredende øvelser. Hvis du gider at lave dem og hvis du går ind for dem, vil du mærke virkningen. Hvis du ikke tror på de virker, er det spild af tid. Der er ikke noget der virker på tvivlere. Gud er endda så venlig at give tvivleren en udgang. Alt hvad der er rigtigt, kan bortforklares. Gud tror også på dem der tror på deres egne bortforklaringer. Han giver dem er chance mere. Han kan godt tåle løggen og alle undskyldningerne. Det kan tvivleren ikke, de synker dybere og dybere.

Der er den samme udgang i alt hvad vi laver. Du vælger selv hvor meget du vil lægge i det. Babuji giver det samme til alle. Det er op til modtageren at få noget ud af det.

Jeg arbejder på at gøre det jeg laver til et folkekrav. Selv om jeg ved det er noget nær umuligt. De første døre er nemme at åbne. Dem der taler for, er selv blevet helbredt og har oplevet på egen krop hvad øvelserne kan. Jeg må hellere skrive det energien i øvelserne kan, når det bliver vist af en der er forbundet. Det er transmissionen jeg taler om. Selvfølgelig siver forbindelsen også ind i sundhedssystemet, selve læren om metoderne, kan ikke skjules. Der er ingen tvivl om at dygtige behandlere tager dem til sig. Fordi resultaterne er så gode. I bliver nødt til at meditere, ellers kommer i ingen vegne. Det er ikke forbudt at være åndelig spirituel interesseret, selv om man er læge eller forsker.

Sundhedsvæsnet kender os knap nok. De er i en anden verden. De er ved at køre et nyt hierarki i stilling. De opretter et nyt akademisk kontrolpanel der kun er til gavn for dem selv. De stresser ældre og handicappede til døde. Jeg tror ikke de ved det selv. De er ikke tæt nok på de mennesker de træffer beslutninger for. Jeg taler om DJØF- djøf'erne der aldrig har været udenfor deres kontor. De ved ikke andet end det de får at vide. De ved ikke at bare et rygte om at nedlægge et ældrecenter, lægger de fleste af ældrecenterets brugere i graven og sygemelder personalet. Fordi dem der arbejder med ældre arbejder med mennesker og bliver påvirkede når de lider. Hvis de ved det? Har jeg afsløret en meget selvhøjtidelig skruppelløs faggruppe der har læst sig til at være dødens forlængede arm. Hvis de er så kloge som de tager sig betalt, ville deres resultater være langt bedre. Jeg tror de har opfundet sig selv fordi der ikke er brug for dem. Og deres lange dyre skolegang tåler ikke at blive afsløret som spildt. Mit råd er: Find dem der viser resultater og støt og hjælp dem.

Om Sankt Joseph i Griffenfeldsgade

Bente Højgaard Gardarsson

11. december kl. 10.38 · 🌐

Sankt Joseph Hospital i Griffenfeldsgade set fra Korsgade på et postkort, der formodentlig er fra omkring 1910.

I 1875 købte Sankt Joseph Søstrene med støtte fra en kreds af konverterede katolske kvinder en grund i Griffenfeldsgade i København, hvor de etablerede det første katolske sygehus i Danmark.

De følgende år oprettede de yderligere syv sygehuse i større danske provinsbyer, der alle havde navnet Sankt Josephs Hospital.

Sygehuset i København udvidedes efterhånden til 400 pladser. Der kom flere ordener til Danmark, hvor de grundlagde sygehuse. Sankt Elizabeth Søstrene havde hospital i Holbæk og på Amager. I 1936 grundlagdes Sankt Joseph Søstrenes sygeplejeskole i København. I 1970'erne havde de katolske hospitaler udspillet deres rolle, og de lukkede alle frem til 1990'erne.

https://trap.lex.dk/Den_romerskkatolske_kirke_i_Danmark

Jeg har min gang på Sankt Joseph. I periode mere end andre gange. Jeg har fået lov til at lave debatter her og undervise. Jeg kender augostikken i Klærkesalen. Det er kirkesalen der er opkaldt efter en søster der var leder af Sankt Joseph i mange år. Jeg kender den grå dame der. Det er en nonne der går igen. Mange har set hende, hun viser sig på balkonen.

Engang talte Johannes Møllehave efter mig. Min tale lød klart og tydeligt, hans gik dårligt igennem. Han kom hen til mig efter og spurgte: Er du guddommelig? Din tale gik lige ind. Min var uforståelig. Du skal stå det rigtige sted Johannes. Han så vantro på mig. Du går for meget rundt. Jeg står i den sal to gange om ugen og vejleder mine elever. Der kan du tale, jeg pegede. Ja sagde han, det var der du stod. Udenfor det Feldt er det svært at høre. Han takkede mig. Han skulle lave det samme oplæg flere gange.

Kom nu, hvornår får jeg forskerne og dem der tager sig betalt for at være kloge, til at interessere sig for den spirituelle energi? Qi, Prana! Det er jo fremtidens drivkraft.

Der findes ikke noget renere. Tankerne, afstand og teknologi og bevægelighed kan samordne. Det vil der snart blive forsket i. Kom nu i gang!!

Protesterne lyder:

Det er nok for rent? Det gør dem der arbejder med det renere end os andre, tror jeg? Derfor er det forbudt at tale om? Det er farligt for økonomien, ja de hellige bruger ikke penge? Nej. Ja det er sandt? Kun Paven?

Ævl og nonsens vælter ud af alle dem der ikke ved noget.

Vi er jo danskere, vi er nødt til at have en mening.

Hvor længe har du mediteret?

Aldrig! Er svaret, jeg spørger nogen af dem der er ivrigst efter at svare. De ved ikke noget og de har aldrig rigtigt prøvet.

Det er det samme som at spørger en vejviser om han har været der? Og han svarer nej aldrig! Men det er godt betalt. Ham der taler sandt, drukner i et hav af andre der mener de også taler sandt.

Det er derfor jeg skriver, det er ikke alle der gider at skrive. Her kan jeg også komme udenom det med egoet. Der er ingen der vil opdage det jeg skriver før længe efter jeg er død. Nogen vil opdage at en almindelig mand har skrevet noget der er afgørende for vores alles fremtid. Jo jo det skal nok komme frem. Alle svarene er der, selve læreprocessen er der. Men personen? Nej der er aldrig nogen der vil knytte udviklingen til personligt arbejde.

Det er svært at være sandsigerske og dele fremtiden. Når ingen gider hører på en. Og at kunne noget ingen er begyndt på endnu. Jo jo der er gode miner, det ser jo pænt ud og det lyder fornuftigt. Men ligefrem at forbyde plastisk. Folk har ikke forstået alvoren. Selv om det er vigtigt for alt liv. De forstår ikke at vi er tæt på at udrydde os selv. Vi har slet ikke råd til omstilling. Vi skal fravælge den industri der holder os i live. For ikke at dø af den forurening den laver. Tåget kører mod afgrunden og det sætter farten op. Jeg beder til Gud og han lytter. De helt store kriser kommer på andre måder end ventet. Samarbejdet om at gøre det rigtige kommer pluk vis. Det er som at holde op med at ryge, for de fleste er det svært og det sker ikke på en gang. Vi skal opleve globalt sammenhold. Så falder vi i igen og dem der ødelægger, ødelægger. Så kommer de helt store katastrofer og vi står sammen, fordi det gør vi når der sker noget forfærdeligt. På et tidspunkt begynder vi at se vi kan være enige om at lave et bedre samfund.

September 2005

Den direkte vej til forening er arbejde med gentagelser.

Ordene kan bruges på flere måder. Man kan blive bange for at de misbruges, det kan vi være sikker på de bliver. Vi kan også lære at den der er udsat for misbrug, kan komme ud af det, ved at bruge samme læresætning. Fordi foreningen sker inden i os selv.

Jeg arbejder med sunde bevægelser der forbinder os med guddommelig energi. Vi søger helt bevist forening med naturens fineste og stærkeste energi. Vi lader energien opløse og gennemstrømme svækkede områder.

Arbejdet går ud på at lære at fylde kroppen, så energien helbreder det forsømte.

Det skal opleves. Jeg gør mit for at udbrede kendskabet til den virkelige virkelighed.

Fordi samfundet bliver nødt til at få lidt ro på. Der er ingen holdepunkter. Grænserne flytter sig hele tiden. Jeg har set så mange projekter gå til grunde når pengene er brugt.

Der bliver spildt så meget på overforbrug. Ja det der ikke bliver til noget, er unødigt overforbrug, der slider voldsomt på verden. Mit arbejde slider ikke, det viser vejen. Dem der gør det jeg gør, lever uden at svine.

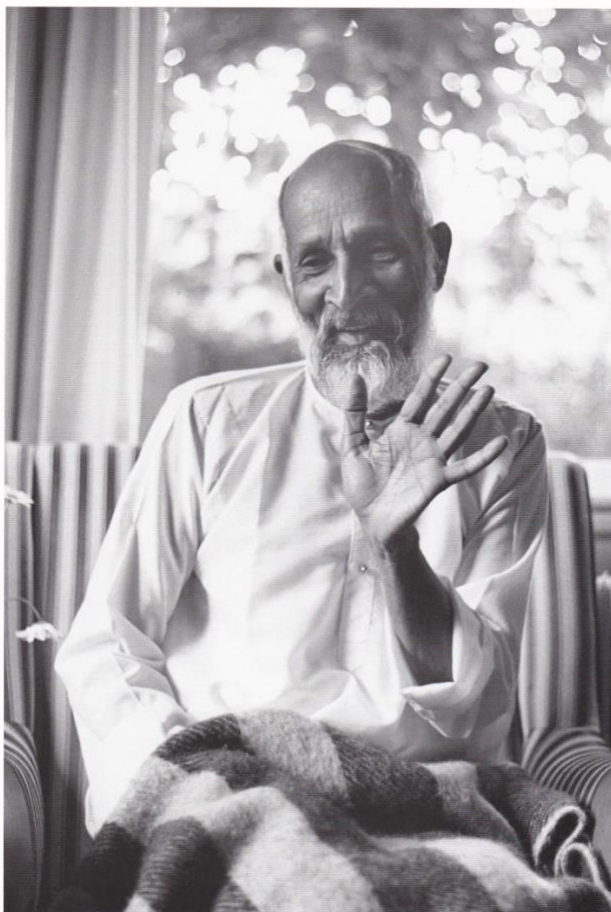
Vi er i tilskuds Danmark, hvis du holder dig til opskriften, virker det. Det er ikke noget jeg har fundet på, det er videreførelse. Når du går dine egne veje, er det dine. Her er du i meget større og gode hænder. Du svigter ikke det du arbejder med, du bliver bedre til det.

Meditér på guddommeligt lys i hjertet.

Brug Babuji som mester. Ellers får du aldrig fat i den ægte transmission.

Andre kan bringe dig dertil hvor de er. Han er den eneste der kan bringe dig op på det ultimative stade. Fordi han er sendt derfra. Det stade vi alle skal nå i fremtiden. Du er ikke i tvivl når du mærker det. Nej vi får ikke lov til at være der permanent endnu. Du kan melde dig ind i arbejdet, og få lov til at være med.

Meditér på hans billede. Meditér hver dag. Læs hans bøger. Du skal bare slå Sri Ram Chandra op, så finder du ham.

Sri Ram Chandra af Shahjahanpur Up India 1899 – 1983

Mit arbejde er også at finde nogen der vil give mig løn.

Jeg søger mere end det, fordi jeg har set fremtiden. Den er her allerede nu. Der kommer flere og flere fattige. Tilskuds Danmark tillader brug af tilskud på dem der trænger mest. Fordi man er fattig, behøver man ikke være dum og blind. Tvært imod har vi en pligt til at

kæmpe og hjælpe. Vi ved udmærket at samfundet er styret af penge. Vi ved også det har slået fejl og skabt den undergang, dem der overlever, flygter fra. I den kamp er vi enige på tværs af grænser og politik. Det er som med naturen, den skal beskyttes.

Jeg forhandler stort set med "fjenden" fordi politiske forhandlinger er noget andet end det rette menneskesyn. Jeg ved godt hvordan jeg skal lægge ordene, så de giver sympati og forståelse. Jeg er nødt til at arbejde nedefra. Jeg står inde i midten af dem jeg skal hjælpe og ved derfor hvad der er brug for. Vi har ikke tid til at vente og som jeg skrev før. Det grundlag vi står på, bevæger sig hele tude. Jeg ved ikke helt hvordan det jeg gør opfattes. Jeg mærker vilje og får hjælp. Men det er som en undergrundsbevægelse der støttes af alle der ved det kun kan gøres udenfor de offentlige kontorer. Det er som om vi alle ved at hvis dem der bestemmer, opdagede formålet og bestemmelsesstedet. Hvil de lukke os ned omgående.

Det sociale gab Sankt Joseph Søstrene gjorde noget ved, er her igen. Vi ved alle sammen søstrene hjalp. Nu er det igen en politisk kamp om penge. Sygdom og sundhed er blevet skilt ad. Det der bliver aftalt, er aldrig helt det der bliver sagt og skrevet og det bliver helt sikkert tilpasset til de steder hvor det skal bruges. Kultur og fritid, sundhed og skolerne, er nødt til at finde sig i politikerne. De kalder afgørelserne det juristerne og politikerne vil have de kalder det. Ældrecenteret er nu et aktivitetscenter. Lederne af skoler og centrene læser og tolker nye beslutninger på deres måde. Sundhedsvæsenet og deres behandlere læser det på deres måde. Ude på afdelingerne bruger man de midler der giver bedst resultat. Politikerne behøver ikke vide hvad der bliver gjort. Nogle gange er det bedst de ikke ved hvad der foregår, for så ødelægger de det ikke. Københavns kommune er i særklasse, de har 7 borgmestre og en overborgmester. Det vi sige 7 forvaltninger. Kun når nogen gør sig særligt bemærket, bliver det opdaget. Det er som regel når nogen snyder og andre bliver missundlige. En dygtig leder vil kunne fungere indenfor rammerne og tilpasse det de kan bruge. Nogle gange skal man ikke tale om det. Fordi det ikke passer i forvaltningen. Selv om det gavner begge forvaltninger. Sundhed og fritid. Det er nogle gange nødvendigt at gå stille og holde kæft, for at få stormen til at gå over. De midler kommunen regner efter, rækker langt, i de rigtige hænder. De fungerer fint i marken. De syge får det bedre af at lave øvelser der gør dem raske. Øvelserne er billigere end medicin. Det er et sprængfarligt område, der taler til min fordel.

Min og min. Det er så meget sagt. Jeg har forstået de gode metoder finder vejen til de rigtige hjælpere. Metoderne er ikke rigtigt sivet ind i samfundsmaskinen endnu. De bliver først anerkendt når de er samfunds eje. Fordi der bliver fokuseret mere på penge end sundhed. Man kan ikke se sammenhængen, før man kan se, der er store penge at spare. Sundhed er lig med der skal købes en masse fitness maskiner. Jeg vil hellere have nogle dygtige lærere ind i behandlingssystemet.

Jeg tænker på om jeg kan overtale Steffen til at leje sine dygtige lærere ud til andre skoler. Jeg kan godt se en bevægelse der indhenter lærere udefra og holder seminarer kørende, i eksklusiv viden. Det er ord han elsker og det er også ord der kan sælge.

De samme der træder kilden til, forarges over hvor håbløs verden er. Glæden bliver hurtigt slukket. Mine hold i hjerneskadeforeningen er opløst, fordi vi ikke har nogen stæder at være. Jeg blev hentet ind af en af deres egne. Henrik, en handicappet der laver "frygtelig" Tai Chi. Han er ligeglad, det hjælper ham. Han er fortaler han har samlet nogen han vil undervise. Det kan vi godt. Du er læreren, jeg viser det du siger. Han vil have æren. Det er fint med mig. Det virker, der bliver kørt deltagere ind, helt fra Helsingør med hjælper.

Vi er i, var, i lokaler der er en blanding af en børnehave og fritidshjem efter lukketid. Det var anden gang vi flyttede. Nu er det så tredje gang. Lokalerne vi skal flytte ind i er ikke klar. Det vare lidt... vi er blevet tilbudt selv at male og gøre i stand, hvis vi ikke kan vente. Det er selvfølgelig meget pænt, vi skal bare købe noget maling og send regningen. Der er ingen af brugerne der kan holde på en pensel. Det er meget brugt at kommunen prøver at få frivillige til at tage opgaver. Lederen spørger mig, kan du? Jeg må ikke, frivilligt arbejde bliver modregnet. Jeg kan heller ikke. Jeg har ikke tid til at vedligeholde mit eget. Når jeg skipper et hold, står andre parat og tager tiden.

Hvis ikke skal jeg ud at skabe et nyt hold. Det må jeg gerne, jeg må gerne lave debatter. Rækkefølgen er at jeg først kommer og laver et oplæg. Derefter opretter jeg et hold. Det er lige efter bogen. Desværre er der kun en af mine skoleledere der kender reglerne. Så løst er grundlaget. Han har til gengæld sat mig grundigt ind i reglerne. Han tager ingen chancer. Steffen er helt med på den. Lad os få lavet nogle debatter. Han går gerne med selv, hvis det kan lade sig gøre. Han har jo set interessen og han laver noget meget fint tryk, plakater og flyer, trykt materiale, jeg deler ud og hænger op. Debatter er godt betalt: 6 x timelønnen, for en lektion. Dem jeg sælger debatten til, får det gratis. De behøver ikke at vide jeg får løn. I nogle tilfælde skaber det meget stor misundelse. Både hos centerledere og kollegaer og venner, de får ondt i røven. Derfor nævner jeg ikke hvad jeg tjener. Nogen skoleledere kan ikke holde ud at andre end dem, får overenskomstløn for det arbejde de udføre. Jeg har hørt dem jamre, jamen du tjener du jo mere end mig. Der er meget brødnid og misundelse.

Steffen har forstået det. Han får det samme og lidt til når han går med, for han er jo leder. Jeg har forsøgt at forklare andre skoleledere, at de selvfølgelig skal bruge deres egne lærere. Det er meget få lærere der vil lave debatter. Dem der vil skal de bakke op. Nogle af skolelederne har selv forsøgt sig med debatter. Det burde give respekt for dem der kan. Men det oplever jeg ikke. Det er et stort arbejde at gøre klar. Man skal have et emne man brander for. En af skolelederne var meget opsat på selv at lave en debat. Og så kom der ingen. Det er jo en stor skuffelse. I stedet for at bakke mig op, for jeg kan godt trække folk. Bliver nogen møgsure. De kan heller ikke holde ud at de skal sende debatpengene tilbage, hvis ikke de laver debatter. Pengene kommer fra en 10% pulje der udregnes efter hvor meget tilskud skolen får. Derfor hedder den 10 % puljen. Den går til at udbrede kendskabet til samfundsnyttige aktiviteter. Når ikke skolelederne kan finde ud af reglerne, tolker de dem som de har lyst til. Jeg oplever nepotisme og mistillid. Det kan du vist ikke. Du er ikke inde i varmen. Der er ingen kontrol, for så var de fleste af de debatter jeg har set blevet lukkede. Debat er ikke at læser op af en bog, eller spiller grammofonplader, for demente på et plejecenter. Nogen stæder klager centerlederen over de gamle falder i søvn. Det er for kedeligt.

Nogen skoler tolker reglerne til at de kan bruge pengene på en dyr oplægsholder, før et bestyrelsesmøde. De 6 x timelønnen er det en almindelig lærer får, det er mindste lønnen. Man må gerne give mere og tage mere. De debatter jeg har oplevet til en højere løn, med kun en oplægsholder, er sjældent debatter, men oplysnings foredrag. Det er et svært fag.

De debattører jeg beundrer mest, er meget vidende og talentfulde. De taler ud fra erfaring. Det er meget vel talende journalisttyper som Lise Nørgård. Der er ingen fejl i sproget, de er tydelige og præcise. Her kan du spørger, her får du noget at vide. Af politikere, kan jeg godt lide Mogens Lykketoft, han er et omvandrede leksikon. Jeg kan med det samme høre når det er folk der brander for det de taler om. Jeg kan også høre når veltalenhed taler ud fra en sort sjæl. Først lytter man og så høre man at vedkommende er farlig. Det er forskruet ondskabs propaganda.

Sister Kasturi sagde du kan godt tale. Du taler ud fra et godt hjerte. Du glemmer dig selv når du taler om Babuji. Man hører hvad du siger, fordi du har taget ham ind.

En debattør behøver ikke at være kendt og berømt, for at være god. Gudrun Jensen er god. Når det har kunne lade sig gøre, blev jeg og hørte hendes foredrag. Hun gør helt naturligt et foredrag til en debat, fordi hun gør det så medlevende, at der kommer spørgsmål. Hendes repertoire er om stærke kvinder. Hun viser samtale kunsten, hun har historien inde under huden. Så det gør ikke noget der bliver sprunget om en anden forfatter udenfor oplægget.

Jeg har aldrig øvet mig så meget som da jeg skulle lave min første debat. Jeg havde alt for meget med. Den gang brugte vi overhed projektor. Det var ikke det de ville se, der kom mange andre og viste lysbilleder. Ja oplægget kunne de klare, men ikke for meget snak om hvor det kommer fra. Spørgsmålene var noget helt andet end ventet. Du skal vise os hvordan dine øvelser virker. Det var en der havde hørt at man kunne genfinde balancen med de øvelser. Ja! Vis os balancen! Her, går jeg med og hører efter, jeg læser efter bedste evne hvad hun søger. Her er det helt tydeligt at en debattør skal have parat viden og mere vigtigt! Man skal kunne sit job. Det drejer sig om at kunne formidle den helt rene viden, som Babuji har vist det. Gør det du bliver bedt om. Skab tillid. Du skal gribe det du bliver givet og lave et samspil hvor du kan vise det de vil se. Her er det samspillet der er det vigtigste. Spild ikke en stor chance. Er der noget du ikke kan svare på, så vær ærlig. Sig du kan finde ud af det til næstegang. Du kan også bede om et forspil og sige hvor tæt du er på svaret, men du ved der er mere. Så skal du virkeligt kunne gøre det på en god måde, for ikke at tabe tilliden. Mit publikum er tit ældre uden filter og tålmodighed, de kan være skånselsløse. Du skal være helt ærlig og lade være med at bevæge dig ud på dybt vand. Det er ikke altid de klogeste der fælder dem der tror de ved noget. Det er nemmere for dem der ingenting forstår, at stille umulige spørgsmål. Her kommer de virkelige prøvelser. Glid af og vind deres tillid. Du skal vinde dem der har det svært. Der skal stor menneskekærlighed til. Du ved jo ingen ting! Kan du i det hele taget noget? De ved ikke det er dem der ikke kan... De ved ikke noget, den side ser de ikke, selv om det er dem der spørger.

De forventer også de kan forstå det de beder om. Selv om de beder om noget der er meget svært at lære. De mange års træning gør at jeg kan få det svære til at se legende let ud. Det gør også at jeg kan overføre det til dem der spørger, fordi jeg har det i mig. De behøver ikke at vide noget om min viden om overførelse, gennem transmission. De skal opleve de får det de beder om. Og de skal mærke de gør det selv. Dem omkring dem ser de gør det. De har fået svar. De har oplevet de kunne. Det de ikke ved, er at så snart jeg går væk, kan de ikke huske det vi lige har lavet. Det er ikke demens, det er ens for alle. Oplevelsen er meget euforisk, uden den der deltager, ser eller behøver at opdage det. Det er som en hypnose hvor de gik på line, medens jeg holdt

dem i hånden. Sådan er al ny specialviden. Nogen går videre. Få går så meget med at de kommer til at lære det, fuldt og helt. Men de er lukket ind i det spirituelle univers. Kimen er vækket. Den viden vi har oplevet, sætter sig først når vi har øvet os længe. Og man skal øve sig endnu længere for at kunne overbevise nogen der ikke træner.

Jeg gad vist hvornår nogen vil høre på at det er en spirituel forbindelse der giver adgang til det vi skal bruge, til evig tid. Nej det er for meget. Og alligevel er jeg glad og fuld af håb, fordi jeg tror på at forbindelsen arbejder hurtigere end mig. Det uforklarlige kommer tættere på. Næ, jeg kan ikke forklare det, men jeg kan vise det.

Hvem har sagt det? Hvem har skrevet det? Det ved jeg ikke.

Men jeg kan stadig godt vise dig hvordan du får forbindelse.

Så kan du selv spørger.

Det er som et trip. Du kan ikke gå fra det. Og du aner ikke hvad det er før du har prøvet.

Det lyder forkert når dem der ikke har prøvet, siger de har og prøver at overbevise.

Jeg siger ikke I skal gå på trip! Jeg siger I skal meditere. Det er derfor jeg skriver.

Der er så mange CHARLATANNER derude.

Det er derfor der er mange der føler sig forpligtiget til at skrive.

Den helt rene vare er netop ren. Det ægte er rent. Det er uskadeligt. Det er det eneste der rigtigt gavner. Alt andet er noget andet.

Vi træder nogle trin op i fremtiden.

Det første er toleransen med dem der ikke kan se bevægelsen. Du skal ikke overbevise nogen om noget som helst de ikke selv kommer efter. Forestil dig at den energi vi bliver forbundet med, er fra før alt blev til... Det er kun energien og modtageren der kan vide hvad der er rigtigt for dem. Det er også kun dem der ved, i hvad tempo udviklingen skal ske. Det er så privat det kan være.

Derfor kan vi acceptere andre ikke kører efter vores hoved. Det betyder vi accepterer vi ikke skal det samme. Det kan vi ikke når vi har hver vores forbindelse, vi kan kun følge den udvikling der passer til os. Vi kan godt vide, ud fra vores erfaring, at den og den person meditere og er konnekteret og vi kan følge deres udvikling. Lige som de kan følge vores.

Jeg følger med i mine elevers udvikling. De spørger hvorfor det vi laver, ikke er mere udbredt? Det er svært at overbevise dem der "bestemmer" om at der findes noget der er bedre og billigere mere enkelt, end det de har ansvaret for. Det er undergrundsarbejde. Jeg kan håbe på at dem der har opdaget hvor godt det er, siger det til de andre. Jeg fortsætter som jeg hele tiden har gjort det. Jeg bruger al min tid på opgaven. Den vokser på en naturlig måde. Lærere følger mig og lære min måde at gøre det på. De gør det på deres. De giver det videre på deres hold.

Ringene breder sig. Jeg kan ikke stå og tale om mig og mig og det jeg kan, som en salgstale om noget der er så svært og personligt og underligt. Det vil altid vække skæptis. Det er ikke personen, det er metoden. Metoden tilpasses til personen, ikke af mig, men af giveren. Det du vil tro på siver ind.

Jeg kan tale om det der gør dig rask.

Selv om det er svært at forstå, er tilliden den største helbreder. Hvis du ikke tror det nytter, er du allerede død. Jeg har talt med folk der kunne huske hvad jeg viste dem. Jeg taler i

billeder. De fik den samme åbenbaring, som jeg selv har oplevet. De blev fyldt med den livgivende energi og kunne kalde på den. Vi ved det godt, vi ved også det ikke er noget vi kan tale med andre om. Medmindre de selv kommer, medmindre de selv vil. Det tager tid... når de er klar kommer de. Så kan den virkelige træning begynde, for nu ved vi det er noget større der har hjulpet os.

Jeg går stadig foran og der er rigtigt meget jeg ikke kan sige. Det der skal siges, skal komme fra dem selv. De ved det jeg har sagt, er rigtigt, når de har oplevet det selv. Jo det kan jeg godt vise dig. De er på vej ind i midten af cirklen. Hindringerne der holder dem tilbage, begynder at opløses. Det de holder fast i må vente. Det opløses lidt længere fremme. De vil opnå fuld forbindelse og begynde at arbejde indefra og ud. Sådan er vejen igennem. Du kan ikke på noget tidspunkt sige du er færdig. Du kan sige du har forbindelse.

Jeg er afhængig af Sister og Babuji. Det er gennem dem jeg får de svar der forløser. Jeg respekterer fuldt ud hvis andre har det på samme måde med den mester de vælger. Ellers vil jeg såre mange. Alle søgende skal hjælpes derfra hvor de er. Sister rådgiver alle. Hun er ikke dommer. Jeg har hørt hende fortælle Babujis ord igen og igen. Når nogen spørger hende, spørger hun ham. Hun siger: Babuji siger: Og herefter kommer ordene. Hvordan folk opfatter det og tolker det er deres sag. Jeg så Babuji gøre det samme. Han havde en usædvanlig stor tålmodighed. Et hvert problem skal du tage meget alvorligt. Du skal være som en mor for et barn. Når jeg hørte de tidlige båndoptagelser hvor han blev spurgt af unge fra Danmark I 1972. Det var meget unge og umodne der bad om svar. Skal vi spise brune upolerede ris for at blive gode til at meditere? Nej!: Vi skal selvfølgelig leve af det vi dyrker på vores breddegrader. Vi skal ikke fragte fødevarer og varer, rundt i verden. Det slider og ødelægger. Hele læren går ud på at beskytte og forbedre og slide mindst muligt på verden.

Babuji, Babuji, Thomas og Jens ryger hash! Først gad han ikke at svare... Hun var ihærdig og krævede svar! Hun ville have Babuji skulle straffe dem. Siddhartha røg også hash, svarede Babuji. Så var den lukket. Rigtigt meget bliver ikke lukket. At give råd er en ting at følge dem, er en anden. Det er nemt at følge Babujis råd når du er i nærheden af ham. Når du er væk fra ham, glemmer du alt. Vi lyver tit for os selv. Vi tolker til vores egen fordel og lever på bekostning af ham. Det går bare ikke, det vi er bestemt til dur ikke. Det virker ikke før vi tager os sammen. Når vi følger hans råd, virker det.

Oktober 2005

Jeg står med syge mennesker foran mig. De er kommet i håb om at det jeg gøre kan hjælpe dem. De er i behandling... det er bare ikke nok. På samme måde jeg selv følte mig svigtet, selv om der blev givet hjælp. Her er de og deres nærmeste, de er søgende. Der er en tro der på en eller anden måde, føre dem der søger sammen med hjælperen. Jeg kan ikke vide hvem der kommer. Jeg kan se hvem der forstår de får hjælp. Det gør ondt at bevæge sig ud af smerten. Det tror vi det skal? Hvad med at smerten bliver afløst af noget der føles lindrende og rart. Det er ledetråden. Den røde tråd, Silkeetråden som nogen kalder silkeøvelserne. Silkeøvelserne er mere end øvelser. De er selve den overførelse der skal bruges til at blive hel. Det går bedre her, sagde Alice. Angsten for smerten blev afløst af noget rart der lindrer og heler uden det gør ondt. Hun var faldet og havde svært ved at komme sig. Hun kunne ikke

løfte armene over hovedet. Hun var også blevet bange for smerten når hun skulle til fysioterapeut. Hun tog piller før hun gik derop.

Jeg ved ikke hvordan de problemer blev løst?

Silkeøvelserne samler alt i et. Jeg føler ikke jeg er dygtig nok, alligevel virker de.

Egon kom. Hans kone kom først. Jeg er ikke forberedt på at blive tillagt specielle evner. Her forstod jeg det var sidste chance. Jeg tror ikke jeg sagde noget, det var håbet og tilliden der talte.

Angstsmerte kunne ikke tales ud, i Egons tilfælde.

Egon blev nogle år, skuldrene faldt ned. Han fik det bedre. De flyttede til Ordrup ved Dyrehaven. Han blev vandringsmand. Det er som meditation, sagde han, jeg går i et med naturen derude. Han var Lokomotiv føre. Han havde haft mere end en springer. Folk der begår selvmord ved at springe ud foran et tog, er utroligt egoister. Hvorfor lader de det gå ud over andre...? Det var meditationen der satte ham fri. Han lærte at kline sig selv. Vi talte aldrig om hans oplevelse. Jeg klinede ham bare og viste hvordan jeg gjorde det, så han selv kunne.

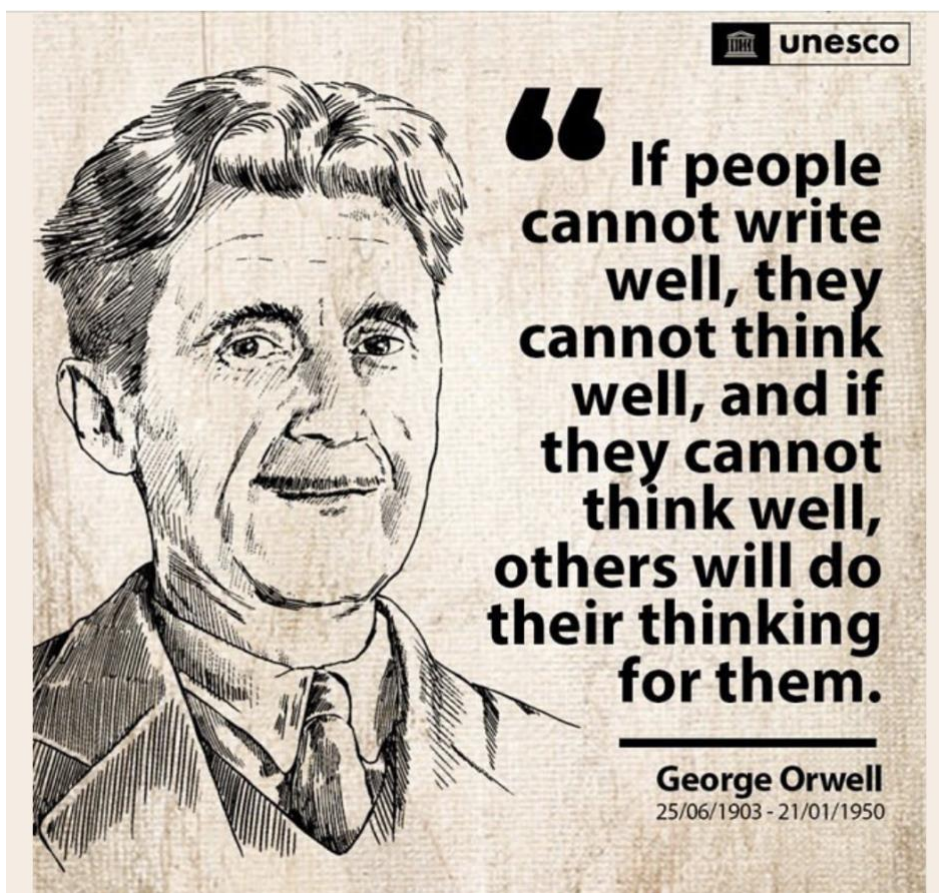
Øvelserne ændrer vores liv. Vi kommer ud af det der holder os fast. Lysten til livet bliver større. Nu er Egons kone bekymret for hans mod på livet. De er begyndt at rejse meget. Folk der drikker lyver, siger Egon. De lyver for dem selv, de ser aldrig et klart billede. Egon drikker ikke, han er begyndt at nyde livet. Det gik hurtigere end ventet.

Jeg arbejder på at oprette hold i Urban Planen. Et byggeri der rummer 3000 lejligheder, det blev færdigt i 1971. Overborgmester Urban Hansens sociale arbejder boligbyggeri. Det gik ikke efter planen. Det hedder arbejderboliger, men der er tilsyneladende ingen der arbejder. Det er indvandre boliger, fortrinsvis muslimske familier. At dømmen efter bilerne på parkeringspladsen er de rige. Men de vil ikke betale for at gå til noget som helst, hverken sport eller fritid. De tror jeg er socialarbejder og stiller krav. Jeg har indtryk af at de socialarbejdere der er her, er bange for indvandre familierne. Der er aldrig blevet stillet krav til dem. Jeg fortæller hvordan det virker, andre steder i byen. Der er enorm berøringsangst overfor racismekortet og fremmedhadbeskyldninger. Her er det meget tydeligt at familierne burde være under mere indlærende administration, fra start. De skal lære hvad der går til mor og til børn og det til far. Der burde være trukket penge til månedskontingenter for børnene. Her bestemmer farmand alt. Han bruger meste på er dyr bil og sender resten af penge til familien i hjemlandet. Mændene spiller domino og ryger i fællesrummet og beklager sig. De spiller ikke fodbold. De deltager ikke i foreningsliv, eller i det politiske liv. De kan ikke dansk. Det er en ond cirkel der ikke er blevet brudt, fordi vi har en meget slap og misforstået socialpolitik i Danmark.

Jeg har brugt alt for meget tid på opgaven. Det føles som at komme til en by bestående af tiggere. Lige meget hvad jeg foreslår, bliver det afvist. De vil kun have, de vil ikke røre en finger. De kan heller ikke, jeg har holdt prøve timer. De sad mest og så på og fortalte hvad jeg skulle lave om. Jeg skulle være en dame og jeg skulle kunne arabisk.

Desværre sagde jeg, det kan jeg ikke leve op til. I må annoncere efter det i har brug for. Nej! Det skulle jeg da gøre. De kunne ikke skrive. De kunne ikke betale og de ville ikke gøre noget. De ville hjælpes. Det var kvinder og børnenes råb om hjælp. De blev holdt nede af den kultur de kom fra. De ville mere end bare kræve ind. Og de socialarbejdere der er tilknyttet, er nogle skvat der ikke tør sige sandheden. Det har intet med racisme at gøre. Det er et kæmpe samfundssvigt at lade borgere passivisere, i en syltekrukke ghetto.

Det har samfundet ikke råd til. Jeg arbejder røven ud af bukserne for at skabe et bedre samfund. Det er et slag i hovedet på mig at se at her bliver der ingenting gjort.

Jeg bad en af damerne i Tai Chi kredsen, Annegrethe Bøyesens om at tage kontakt og informerede om at hun skulle sikre sig at der var nogen der ville betale, før hun brugte tid på det. Hun havde undervist arabiske kvinder. Hvis ikke det du laver, er synligt i de offentlige kanaler der styres af samfundet. Er det din opgave at råbe samfundet op.

Det er os der opdrager samfundet.

Jeg er ligeglad med om det er mig der bliver hørt, eller en anden der er i stand til at råbe højt nok. Vi er på vej ud over kanten. Der kommer uoplyste folk hertil. Vores opgave er at give dem det de skal bruge for at komme videre. Ellers træder de markerne ned og bringer den kultur de flygter fra hertil. Vi skal udvikle os, vi skal ikke rande baglæns.

Jeg tror ikke den "ulandshjælp" familierne sender hjem er regnet ind i det Danske system. Jeg ville selv sende penge hjem hvis jeg var i deres båd. Jeg ville også gøre alt for at uddanne mig. Her gives kun en mulighed, det er at lade sig forsørge af samfundet? Ja hvis ikke man tager sig sammen og gør noget selv. Samfundet ødelægger familierne, fædre og brødre arbejder ikke. Mændene mister anseelse. Værre endnu. Døtre bliver gift med fætre, de familiesammenføres med. Det trækker flere drenge til der først skal lære sproget. Pigerne er meget klogere end drengene, fordi de passer deres skole. Det står ikke godt til

at de samtidigt tvinges til at gifte sig med analfabeter, de skal underkaste sig. Det er som at føre middelalderen og det moderne samfund sammen med tvang.

Jeg har ikke noget mod middelalderens håndværkskunst eller urtelære. Jeg er sikker på at den primitive landsby kan bringe en opskrift, vi vil elske. Giv dem der kommer her til mulighed, for en værdig tilværelse.

Vi bliver mange i fremtiden. Mange forskellige. Det skal vi også være, for at overleve. Vi begynder at forstå det tydeligere når insekterne forsvinder fra markerne. Hvis ikke Bierne kan bestøve markerne, fordi de er sprøjtede med en gift der slår Bierne ihjel. Biavlerne siger Bierne bliver skøre af at bestøve sprøjtede marker. Er vi virkelig så dumme. Så fortjener vi ikke at være her. Der er ingen undskyldninger... Vi kan ikke slå Bonden der bruger sprøjtegift ihjel... Det er Banken der tvang ham så han kunne producere mere? Næ. Regeringen godkendte giften. Er det grådigheden fra dem der investerede pensionspenge? Næ. De aner ikke hvad der bliver investeret i.

Stort set ved vi ikke hvad der foregår. Dem der har penge nok, kan komme afsted med alt.

Så det er en menneskelig fejl der skal rettes. En fejl dem der har "fejlen", ikke vil have rettet. For så var den rettet.

Her begynder jeg nedtællingen, med at lukke af for Kapitlet.

Det er ikke et kapitel. Det er ca. 100 sider, gemt i en PDF- fil. Afskrevet fra dagbøger fra 2005. Det er ikke skrevet helt som i dagbøgerne. Forståelsen der har udviklet sig i mellemtiden, kan ikke undgå at lægge til eller trække fra. Nogen steder kan jeg sige: Jeg vidste det ville blive på den måde. Og andre steder gik det hurtigere og på en anden måde end ventet. Når tanken er tænkt, finder den sin egen vej.

Det er ikke en historie. Det er et forløb i en skriveproces, jeg er i gang med for at vise hvad jeg gennemlever, i en spirituel udvikling.

George Orwells Animal Farm satte tanker i gang. Vi kan også slide os selv op og slå os selv ihjel, uden at blive dikteret eller kommanderet til det. Vi kan være fejlloplyst at tro på noget der ikke var det rigtige for os. Det er meget få der finder den rigtige vej.

Hvad kan tanker der har et spirituelt udspring byde ind med?

Hvil vi opnå det ægte? Vil vi blive i stand til at lære at tro på os selv?

Sandheden er ikke et eller andet menneske. Sandheden er inde i alle mennesket.

Vi skal lære at grave sandheden inde i mennesket frem. Jeg viser hvad jeg laver gennem mine dagbøger. Hvis ikke det virker, vil i se mig slidt op i forsøget på at vise den perfekte bevægelsesform. Ellers vil jeg holde mig godt i mange år. og udbredelsen vil ske af sig selv. Hvis ikke i ser nogen udvikling og ikke finder der er noget som helst at lære?

Kan jeg kun sige:

jeg gør mit.

Hvad gør du?

Her er jeg.

Hvor er du?

Jeg beder ikke om at få tilhængere.

Jeg beder jer om at lære at meditere.

Den 28. januar 2023

Skrevet af Viggo Vikkelsø

Bogen er ikke læst igennem af nogen anden af mig.

Jeg har redigeret så godt jeg kunne. Jeg ved godt det ikke er en rigtig bog. Det er en skrive proces der måske kan føre til en bog. Beskrivelsen er omgivelserne set gennem mine briller.

Jeg er samfunds revser, ikke som PH. Det er en anden tid. Nu vil man kalde det aktivist, sammenholdet er det samme.

Tak for nu.

Vi ses i neste bog.